

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 112

35e jaargang

30 april 1992

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
92/C 112/01	nr. 2609/90 van de heer Bernard Antony aan de Commissie Betreft: Steun van de Gemeenschap aan de in Chili opererende NGO's	1
92/C 112/02	nr. 298/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Omleiding van de internationale steun aan Colombia	1
92/C 112/03	nr. 439/91 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Beleid van de Gemeenschap ten aanzien van het Nabije Oosten	2
92/C 112/04	nr. 861/91 van de heer Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Verbetering van de procedure binnen de Commissie voor voorstellen op sociaal gebied	2
92/C 112/05	nr. 1054/91 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Gecombineerd vervoer in Portugal	2
92/C 112/06	nr. 1091/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Creëren van een instrument voor de ontwikkeling van de technologische capaciteit van de Gemeenschap	3
92/C 112/07	nr. 1150/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Classificatie van hotels en campings	3
92/C 112/08	nr. 1249/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Uitvoer van rundvlees naar Brazilië	4
92/C 112/09	nr. 1320/91 van de heer Francesco Speroni aan de Commissie Betreft: Onafhankelijkheid van Noord-Somalië	5
92/C 112/10	nr. 1328/91 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Opwerking van kernsplijtstoffen	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 112/11	nr. 1454/91 van de heer Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Interreg-programma's in het Spaans-Franse grensgebied	6
92/C 112/12	nr. 1489/91 van de heer Heinz Köhler aan de Commissie Betreft: Dubbele steun: uit middelen van het EFRO en andere steunprogramma's	6
92/C 112/13	nr. 1497/91 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Sanering oppervlaktewater	7
92/C 112/14	nr. 1509/91 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Plaats van vrouwen in vertegenwoordiging van de Commissie in derde landen	7
92/C 112/15	nr. 1576/91 van de heer George Patterson aan de Commissie Betreft: Loterijen in Europa	8
92/C 112/16	nr. 1591/91 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Gifsyndroom-ramp in 1981 met Spaanse spijsolie	8
92/C 112/17	nr. 1605/91 van de heer Elio Di Rupo aan de Commissie Betreft: De expressepost in de Euregio's	9
92/C 112/18	nr. 1611/91 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Etikettering van gevaarlijke chemische stoffen	9
92/C 112/19	nr. 1621/91 van de heer David Bowe aan de Commissie Betreft: Havens en mededingingsregels	10
92/C 112/20	nr. 1636/91 van de heer Willem van Velzen aan de Commissie Betreft: Problemen omtrent Nederlandse AOW-uitkering	10
92/C 112/21	nr. 1647/91 van de leden Christian de la Malène, Pierre Lataillade, Gene Fitzgerald en Carlos Perreau de Pinninck Domenech aan de Commissie Betreft: De meningsverschillen die tijdens de vergadering van de ministers van Financiën van de Twaalf op 25 en 26 februari 1991 te Brussel inzake de EMU aan het licht zijn getreden	11
92/C 112/22	nr. 1665/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Situatie in de Gemeenschap bij de ontwikkeling van de papierfabricage in neutraal milieu	12
92/C 112/23	nr. 1666/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Schatting van het aantal boeken dat in de Gemeenschap op houdbaar papier wordt uitgegeven	12
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1665/91 en nr. 1666/91	12
92/C 112/24	nr. 1667/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Toepassing in Spanje van de communautaire richtlijn betreffende cadmiumlozingen ..	12
92/C 112/25	nr. 1689/91 van de heer Francesco Speroni aan de Commissie Betreft: Discriminatie tussen communautaire burgers op grond van herkomst	13
92/C 112/26	nr. 1691/91 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Uitvoering Sociaal Actieprogramma	13
92/C 112/27	nr. 1696/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Beperking van de peseta tot de nauwe bandbreedte in het Europees Monetair Stelsel ...	14

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 112/28	nr. 1698/91 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Aanvang van de werkzaamheden van de Euro-Arabische Universiteit in Granada (Spanje)	14
92/C 112/29	nr. 1703/91 van de heer Juan Bandrés Molet aan de Commissie Betreft: Heropening van de spoorlijn Canfranc—Olorón	15
92/C 112/30	nr. 1750/91 van de heer Heinz Köhler aan de Commissie Betreft: De rol van de Duitse taal bij de vertaaldienst van de Europese Gemeenschappen	15
92/C 112/31	nr. 1778/91 van de heer Georgios Romeos aan de Commissie Betreft: Bedreiging door kerncentrale in Bulgarije	16
92/C 112/32	nr. 1871/91 van de heer Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Samenwerking Gemeenschap—Bulgarije ten aanzien van de veiligheid van de kerncentrale van Kozloduy in Bulgarije	16
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1778/91 en nr. 1871/91	17
92/C 112/33	nr. 1827/91 van de heer José Happart aan de Commissie Betreft: Bestrijding van de luchtvervuiling	17
92/C 112/34	nr. 1829/91 van de heer Giuseppe Mottola aan de Commissie Betreft: „Internationale” jaarbeurs van citrusvruchten in Reggio Calabria — gevaar van declassering	18
92/C 112/35	nr. 1836/91 van de heer Maxime Verhagen aan de Commissie Betreft: Tropische regenwouden en de inheemse stammen in Sarawak	18
92/C 112/36	nr. 1857/91 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire wetgeving inzake het gebruik van katalysatoren	19
92/C 112/37	nr. 1873/91 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Aanleg van spoorwegen in Lid-Statens	20
92/C 112/38	nr. 1900/91 van de leden Miguel Arias Cañete, Lord Bethell, Elmar Brok, Sir Fred Catherwood, Patrick Cox, Willy De Clercq, Gijs de Vries, James Elles, Ingo Friedrich, Klaus Hänsch, Geoffrey Hoon, Alain Lamassoure, Manuel Medina Ortega, Hemmo Muntingh, Luis Planas Puchades, Lord Plumb, Hans-Gert Poettering, Manuel Porto, Dieter Rogalla, Leo Tindemans, John Tomlinson, Michael Welsh, Karl von Wogau en Eisso Woltjer aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van de betrekkingen Verenigde Staten/Gemeenschap	20
92/C 112/39	nr. 1926/91 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Vuilverbrandingsproject in Fos-sur-Mer (Bouches-du-Rhône, Frankrijk)	21
92/C 112/40	nr. 1930/91 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Wetgeving inzake de werkzaamheden van bonafide loterijen	22
92/C 112/41	nr. 1941/91 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Eerbiediging van de richtlijn betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen	22
92/C 112/42	nr. 1944/91 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Bijwerkingen van een aquicultuurproject	23
92/C 112/43	nr. 1960/91 van de heer Anthony Simpson aan de Commissie Betreft: Richtlijn inzake de brandveiligheid van meubelen — wanneer?	23

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 112/44	nr. 1966/91 van de heer Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Omzetting van de MER-richtlijn in het Duitse recht	23
92/C 112/45	nr. 1967/91 van de heer Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Definitie van auto- en autosnelwegen („Schnell- und Kraftfahrstraßen”) met betrekking tot de MER-richtlijn	24
92/C 112/46	nr. 1971/91 van de heer Elio Di Rupo aan de Commissie Betreft: Belastingbetaling door belastingplichtige, in het buitenland verblijf houdende Belgen ..	25
92/C 112/47	nr. 1990/91 van de heer Alf Lomas aan de Commissie Betreft: Vervallen woonwijken in Londen	25
92/C 112/48	nr. 1991/91 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Controles aan binnen- en buitengrenzen	26
92/C 112/49	nr. 2005/91 van de heer Thomas Maher aan de Commissie Betreft: Studie over het part-time uitoefenen van het boerenbedrijf	26
92/C 112/50	nr. 2039/91 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Positief effect milieuprojecten op werkgelegenheid	27
92/C 112/51	nr. 2046/91 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Wildklemmen	27
92/C 112/52	nr. 2047/91 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de criteria voor arbeidsongeschiktheid en de definitie van invaliditeit	28
92/C 112/53	nr. 2050/91 van de heer Detlev Samland aan de Commissie Betreft: Deskundigenverslag „Migratiebeleid en sociale integratie van de migranten in de Gemeenschap” (doc. SEC(90) 1812 def.)	28
92/C 112/54	nr. 2051/91 van mevrouw Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Orgaandonatie	29
92/C 112/55	nr. 2059/91 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Toepassing van wetgeving inzake voedselhygiëne	29
92/C 112/56	nr. 2070/91 van mevrouw Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Problemen bij het verwijderen van afgedankte pelzen en kunstpelzen	30
92/C 112/57	nr. 2079/91 van de heer Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: City Challenge, de nieuwe gimmick van de Britse minister voor Milieuzaken	31
92/C 112/58	nr. 2113/91 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Voorwaarden dierenvervoer	31
92/C 112/59	nr. 2120/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Daling werkgelegenheid ten gevolge van sluiting douaneposten	32
92/C 112/60	nr. 2121/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Regulering van de pers in Europa	32
92/C 112/61	nr. 2127/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Honingproductie in de Gemeenschap	32
92/C 112/62	nr. 2161/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/314/EEG	33

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 112/63	nr. 2162/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/315/EEG	33
92/C 112/64	nr. 2163/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/449/EEG	33
92/C 112/65	nr. 2164/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/658/EEG	33
92/C 112/66	nr. 2165/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/107/EEG	33
92/C 112/67	nr. 2166/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/108/EEG	33
92/C 112/68	nr. 2167/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/384/EEG	34
92/C 112/69	nr. 2168/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/424/EEG	34
92/C 112/70	nr. 2169/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/519/EEG	34
92/C 112/71	nr. 2170/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/676/EEG	34
92/C 112/72	nr. 2171/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 90/214/EEG	34
92/C 112/73	nr. 2172/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 90/425/EEG	34
92/C 112/74	nr. 2173/91 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 90/604/EEG	35
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2161/91 tot en met nr. 2173/91	35
92/C 112/75	nr. 2188/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: De verkoop van fenothiazine-houdende geneesmiddelen	35
92/C 112/76	nr. 2201/91 van de heer Christian de la Malène aan de Commissie Betreft: Goedkeuring door de Commissie van een project voor de vestiging van een autoconstructiebedrijf op joint-venturebasis in Portugal	35
92/C 112/77	nr. 2211/91 van de heer Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Europese Actie Armoedebestrijding	36
92/C 112/78	nr. 2228/91 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: De medeverantwoordelijkheidsheffing in de graansector	37
92/C 112/79	nr. 2251/91 van de heer Luigi Vertemati aan de Commissie Betreft: Vermindering vaste afvalstoffen en verpakkingsmaterialen	37

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 112/80	nr. 2263/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Besluit van het Hof van Justitie waarin het verbod op nachtarbeid door vrouwen (zaak C-345/89) wordt veroordeeld	38
92/C 112/81	nr. 2264/91 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Discriminatie van de politie tegen buitenlandse automobilisten	39
92/C 112/82	nr. 2311/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Conferentie over de Planeet Aarde	39
92/C 112/83	nr. 2322/91 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Crisis in de leerlooierij Miramonti	40
92/C 112/84	nr. 2324/91 van de heer Francesco Speroni aan de Commissie Betreft: Produktiepremie voor de telers van de rijstsoort Indica	40
92/C 112/85	nr. 2343/91 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Plannen voor de bouw van waterkrachtcentrales bij de Donau	41
92/C 112/86	nr. 2356/91 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Pesterijen van douanebeambten	41
92/C 112/87	nr. 2371/91 van de heer Yves Verwaerde aan de Raad Betreft: Onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Polen betreffende een associatie-overeenkomst	42
92/C 112/88	nr. 2390/91 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Recht op sociale zekerheid van medewerkers van NGO's	42
92/C 112/89	nr. 2407/91 van de leden Maria Izquierdo Rojo, José Vazquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández en Eusebio Cano Pinto aan de Commissie Betreft: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied	42
92/C 112/90	nr. 2436/91 van de heer Alonso Puerta aan de Commissie Betreft: Pensioenen van migrerende werknemers	43
92/C 112/91	nr. 2438/91 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Administratieve obstructie	43
92/C 112/92	nr. 2450/91 van mevrouw Imelda Read aan de Commissie Betreft: Acuut vergiftigingsgevaar voor de mens	44
92/C 112/93	nr. 2510/91 van de heer Antoine Waechter aan de Commissie Betreft: Belemmering van het vrije verkeer van personen in Frankrijk (Pyrénées Atlantiques) ..	44
92/C 112/94	nr. 2512/91 van mevrouw Sylvie Mayer aan de Commissie Betreft: Gebruik van de Structuurfondsen voor de ontwikkeling van „wildfarms”	44
92/C 112/95	nr. 2527/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Handhaving van de prijzen van oliehoudende gewassen	45
92/C 112/96	nr. 2581/91 van mevrouw Hedwig Keppelhoff-Wiechert aan de Commissie Betreft: Ouderdomsverzekering voor grensgangers in het Duits-Nederlandse grensgebied	45

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 112/97	nr. 2589/91 van de leden Patrick Lalor, Gene Fitzgerald, Niall Andrews, James Fitzsimons, Mark Killilea en Patrick Lane aan de Raad Betreft: Financiële steun van de Gemeenschap voor essentiële investeringen in vervoerdiensten van en naar Ierland en andere perifere gebieden	46
92/C 112/98	nr. 2619/91 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Sociale integratie van gehandicapten	46
92/C 112/99	nr. 2642/91 van de heer Virgílio Pereira aan de Commissie Betreft: Door de autonome regio Madeira ingediende projecten voor de bouw en modernisering van vissersschepen	47
92/C 112/100	nr. 2647/91 van de heer Peter Beazley aan de Raad Betreft: Invoer van Chinese fietsen	47
92/C 112/101	nr. 2660/91 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Europees Sociaal Fonds	48
92/C 112/102	nr. 2695/91 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Classificatie van communautaire besluiten	48
92/C 112/103	nr. 2701/91 van de heer Ben Fayot aan de Commissie Betreft: Steun voor het Europees Instituut voor bestuurskunde en voorstel voor een Europese Academie voor rechtswetenschappen	48
92/C 112/104	nr. 2751/91 van de heer Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Personeel in Europese gevangenissen	49
92/C 112/105	nr. 2798/91 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Europese rondreis van jongeren — Eurodyssee	49
92/C 112/106	nr. 2853/91 van de heer Freddy Blak aan de Raad Betreft: De vogelmoord in Zuid-Europa	50
92/C 112/107	nr. 3058/91 van de heer Herman Verbeek aan de Raad Betreft: Rapport „Europa — mensenrechten en asielbeleid”	50
92/C 112/108	nr. 3187/91 van mevrouw Maartje van Putten aan de Raad Betreft: Duurzaamheid structureel aanpassingsprogramma Honduras	51
92/C 112/109	nr. 3192/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Invoering van de principes van het Sociaal Handvest.	51
92/C 112/110	nr. 3246/91 van de heer José Lafuente López aan de Raad Betreft: Omstandigheden van de opvang van illegale buitenlanders	51
92/C 112/111	nr. 3256/91 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Bescherming van de consumenten tegen olijfolie van minderwaardige kwaliteit	52
92/C 112/112	nr. 17/92 van de leden Josep Pons Grau, Henri Saby, Víctor Manuel Arbeloa Muru, Maartje van Putten, Luciano Vecchi, Giorgio Rossetti, Gerardo Fernández-Albor, Antoni Gutiérrez Díaz, Dacia Valent en Pol Marck aan de Raad Betreft: Samenwerkingsraden met de Maghreb- en Masjraklanden	52
92/C 112/113	nr. 136/92 van de heer Juan de la Cámara Martínez aan de Raad Betreft: Europees instituut ter bestrijding van de woestijnvorming	53

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
92/C 112/114	nr. 140/92 van de heer Juan de la Cámara Martínez aan de Raad Betreft: Steun aan het milieubeleid voor het behoud van de vochtgebieden in de Gemeenschap	53
92/C 112/115	nr. 172/92 van de leden Lelio Lagorio, Maria Magnani Noya en Vincenzo Mattina aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Het neerhalen van een EG-helikopter in Joegoslavië	53
92/C 112/116	nr. 182/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Mensenrechten in Saoedi-Arabië	54
92/C 112/117	nr. 215/92 van de heer José Valverde López aan de Raad Betreft: Europees net voor de uitwisseling van gezondheidsgegevens in verband met drugverslaving	55
92/C 112/118	nr. 219/92 van de heer José Valverde López aan de Raad Betreft: Door de Raad en de Lid-Staten getroffen maatregelen inzake het terugdringen van de vraag naar illegale verdovende middelen	55
92/C 112/119	nr. 241/92 van de leden Patrick Cooney, Siegbert Alber, Karla Peijs, Bryan Cassidy, Bouke Beumer, Petrus Cornelissen en John Cushnahan aan de Raad Betreft: Lidmaatschap van de GATT — Taiwan	55
92/C 112/120	nr. 274/92 van de heer Alexander Langer aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Antisemitische uitlatingen van de Kroatische president Tudjman	56
92/C 112/121	nr. 291/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Emigratie van de Pontische Grieken	56

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2609/90

van de heer Bernard Antony (DR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1991)

(92/C 112/01)

Betreft: Steun van de Gemeenschap aan de in Chili opererende NGO's

Kan de Commissie mededelen welke NGO's in Chili actief zijn en welke taak hun is toebedeeld?

Hoe hoog is precies het bedrag dat iedere NGO uit hoofde van begrotingslijn B 7-5073 ontvangt?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(8 november 1991)

De Commissie heeft hetzij projecten gefinancierd die door de Europese NGO's zijn ingediend en bedoeld zijn om in Chili te worden verwezenlijkt, hetzij projecten die rechtstreeks van Chileense NGO's afkomstig zijn. De NGO's die een projectaanvraag hebben ingediend, vertegenwoordigen een brede waaier van de Chileense burgermaatschappij en zijn niet alleen in aanmerking genomen vanwege de aard van hun projecten, maar ook omdat zij in staat zijn om deze projecten tot een goed einde te brengen.

In 1990 werden voor in totaal 64 projecten, waaraan 65 NGO's hebben deelgenomen, betalingsverplichtingen aangegaan uit hoofde van begrotingslijn B 7-5073, voor een bedrag van ongeveer 4,9 miljoen ecu. De belangrijkste terreinen waarop deze projecten betrekking hadden, waren: onderwijs en opleiding, economische basisactiviteiten, gezondheidszorg, bescherming van de mensenrechten, maatschappelijke vorming en steun voor ethnische minderheden. De gemiddelde communautaire cofinanciering voor deze projecten bedroeg ongeveer 76 000 ecu.

Er is nog geen besluit genomen over de betalingsverplichtingen voor 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 298/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 maart 1991)

(92/C 112/02)

Betreft: Omleiding van de internationale steun aan Colombia

Volgens een rapport van de Amerikaanse organisatie „American Watch” zou een deel van de internationale steun aan Colombia ten goede komen aan sectoren van de Colombiaanse maatschappij die verantwoordelijk zijn voor ernstige schendingen van de rechten van de mens. Hoe wordt erop toegezien dat de door de Europese Gemeenschap verleende steun, met name op het gebied van de drugsbestrijding, niet een dergelijk lot ondergaat?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(18 februari 1992)

De procedures voor het houden van toezicht en de financiële controles zijn dezelfde als voor alle andere steunprogramma's van de Gemeenschap.

De Commissie heeft geen berichten ontvangen over enige verduistering van middelen van organisaties van de Verenigde Naties (UNDCP), gouvernementele en/of niet-gouvernementele organisaties welke in Colombia van de Gemeenschap financiële steun ontvangen.

De Commissie zal het geachte Parlementslid dankbaar zijn voor alle informatie welke hij haar daarover kan verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 439/91
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 maart 1991)
(92/C 112/03)

Betreft: Beleid van de Gemeenschap ten aanzien van het Nabije Oosten

Kan de Commissie mededelen of de in de afgelopen maand door de Gemeenschap genomen maatregelen met betrekking tot verschillende landen in het Nabije en Midden-Oosten ook betrekking hebben op de situatie van de rechten van de mens in deze landen of slechts beperkt zijn tot het optreden van hun regeringen in de Golfoorlog?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(14 november 1991)

De Europese Gemeenschap nam begin 1991 het besluit tot verscheidene acties ten behoeve van landen en bevolkingsgroepen in het Nabije en het Midden-Oosten.

Deze acties hadden voornamelijk ten doel om hetzij de economische en financiële gevolgen van de Golfoorlog voor bepaalde landen in deze regio (frontlijnlanden: Egypte, Jordanië, Turkije), te lenigen hetzij te voorzien in de urgente en humanitaire behoeften van de door dit conflict getroffen bevolkingsgroepen. Uit het feit dat de Gemeenschap in het kader van een gecoördineerde internationale actie zowel fondsen aan Jordanië als aan Egypte en Turkije toekende, blijkt duidelijk dat er wordt gekeken naar de behoeften van de landen. Voorts zij erop gewezen dat de Gemeenschap in dezelfde geest sindsdien (juli 1991) besloot symmetrische financiële hulp te verlenen aan Israël en de bezette gebieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 861/91
van de heer Bartho Pronk (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 mei 1991)
(92/C 112/04)

Betreft: Verbetering van de procedure binnen de Commissie voor voorstellen op sociaal gebied

In „Europe” van 28 maart 1991, pagina 11, is een bericht verschenen waarin de heer Michael Howard, de minister van Groot-Brittannië voor werkgelegenheid, wordt geciteerd. Volgens de heer Howard heeft mevrouw Vasso Papandreou verklaard dat de Commissie voornemens is de procedure binnen de Commissie inzake voorstellen op het gebied van sociale zaken te verbeteren door nationale experts te consulteren alvorens sociale voorstellen definitief worden.

1. Is dit bericht juist? Zo ja, wat houden de verbeteringen in?

2. a) Zullen de verbeteringen leiden tot een langere procedure bij het tot stand komen van Commissievoorstellen op sociaal gebied en zal nu binnen de Commissie de procedure voor deze voorstellen gaan verschillen van de procedure voor de voorstellen op economisch gebied?
- b) Zo ja, dreigt de totstandkoming van de sociale dimensie hierdoor geen schade te ondervinden?
3. Ligt het niet voor de hand wezenlijke veranderingen betreffende de procedure niet alleen met de heer Howard maar ook met de Commissie sociale zaken, werkgelegenheid en arbeidsmilieu van het Europese Parlement te bespreken?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(13 november 1991)

De raadpleging van nationale experts behoort tot de normale gang van zaken bij de voorbereiding van communautaire instrumenten. Dit overleg bestaat op verschillende gebieden van het communautaire beleid en leidt niet tot vertragingen bij de voorbereiding van de voorstellen voor richtlijnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1054/91
van de heer Sérgio Ribeiro (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 mei 1991)
(92/C 112/05)

Betreft: Gecombineerd vervoer in Portugal

Het gecombineerde goederenvervoer, met name weg/spoorvervoer, is een van de oplossingen voor de bestaande problemen in het lange-afstandsgoederenvervoer — filevorming, milieuvuiling, veiligheid e.d. — en heeft evidente voordelen — lagere kosten per ton/km, energiebesparing, enz. —, ook in de perifere gebieden.

Kan de Commissie mededelen welke projecten in Portugal door haar worden gesubsidieerd op het gebied van gecombineerd vervoer en welke projecten samen met de EIB worden gefinancierd?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(14 oktober 1991)

Er is in Portugal thans geen infrastructuurproject specifiek betrekking hebbende op het gecombineerd vervoer dat communautaire fondsen ontvangt.

Niettemin werd het belang van het multimodale vervoer, en met name het rail-weg-zeevervoer, voor de perifere regio's van de Gemeenschap erkend: de Commissie werkt momenteel een algemeen plan uit voor het opzetten van

een Europees gecombineerd vervoernetwerk en het creëren van de voorwaarden waaronder dit goed kan functioneren. Zij wordt hierin bijgestaan door een werkgroep op hoog niveau die met name vertegenwoordigers van de Lid-Staten omvat. Een van de werkgroepen van deze groep houdt zich meer speciaal bezig met de perifere regio's.

Naar aanleiding van deze voorbereidende werkzaamheden zal de Commissie vóór eind 1991 met een algemeen plan voor het gecombineerd vervoer in Europa komen dat specifieke voorstellen voor de perifere regio's, zoals Portugal, zal omvatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1091/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 mei 1991)

(92/C 112/06)

Betreft: Creëren van een instrument voor de ontwikkeling van de technologische capaciteit van de Gemeenschap

De technologisch geavanceerde sectoren in Europa spreken de een na de ander hun bezorgdheid uit over het feit dat er sprake is van een achterstand die langzamerhand een structureel karakter krijgt en die het gevolg lijkt te zijn van zowel het ontbreken van doelstellingen als het onvermogen om de O & O-activiteiten te integreren in het grote geheel van het innovatieproces. Deze harde feiten zijn geconstateerd op het gebied van de biotechnologie en meer recentelijk op het gebied van de ruimtevaart- en de informatietechnologie.

Een paar dagen geleden heeft de Franse minister van Posterijen en Telecommunicatie, de heer Quilès, voorgesteld een Europees agentschap voor de elektronische industrie in het leven te roepen, dat zou moeten fungeren als instantie voor planning en steunverlening met betrekking tot bepaalde handelsaspecten.

Is de Commissie niet van mening dat een dergelijk initiatief duidelijk betrekking moet hebben op het gebied van de geavanceerde technologie in zijn totaliteit en dat te dien einde een adequaat instrument in het leven moet worden geroepen? Kan zij in dit verband nadere informatie verstrekken over het door haar vice-voorzitter, de heer Bangemann, aangekondigde initiatief betreffende de op handen zijnde samenstelling van een uit verschillende leden van de Commissie bestaande groep ter bestudering van de behoeften en mogelijkheden op het gebied van de ontwikkeling van de technologische capaciteit van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie

(4 februari 1992)

Aangaande de eerste vraag van het geachte Parlementslid betreffende de suggestie om een Europees agentschap

voor de elektronica-industrie op te richten beschikt de Commissie alleen over reeds bekende informatie.

De besloten groep van de Commissie die het geachte Parlementslid bedoelt is een niet-officiële werkgroep die bij de goedkeuring door de Commissie van haar mededeling aan de Raad inzake „het industriebeleid in een open en concurrerende omgeving” is opgericht. De groep die wordt voorgezeten door de vice-voorzitter de heer Bangemann heeft tot taak ieder vraagstuk te bestuderen dat industrieel en technologisch van communautair belang is.

Wat het specifieke gebied elektronica- en informatica-industrie aangaat kunnen wij in antwoord op de tweede vraag van het geachte Parlementslid de volgende gegevens verstrekken:

Op 29 april 1991 nam de „Industrie”-Raad met grote belangstelling de mededeling in ontvangst over de Europese elektronica- en informatica-industrie (1) en vroeg de Commissie haar analyse verder uit te diepen en de dialoog met industriëlen, gebruikers en investeerders voort te zetten in nauw overleg met een groep vertegenwoordigers van de Lid-Staten op hoog niveau.

Deze groep, die bestaat uit directeuren-generaal uit het bedrijfsleven en de onderzoekwereld in de Lid-Staten, is op 21 juni 1991 voor de eerste maal bijeen geweest.

(1) Doc. SEC(91) 565 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1150/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1991)

(92/C 112/07)

Betreft: Classificatie van hotels en campings

In verschillende Lid-Staten van de Gemeenschap bestaan er systemen voor de classificatie van hotels en campings. Zou een communautaire harmonisatie niet wenselijk zijn en voordelig voor de toeristische activiteit, waarvan de economische gunstige weerslagen niet meer behoeven te worden aangetoond?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie

(13 november 1991)

Het probleem van de harmonisatie op communautaire schaal van de uitrustingsnormen voor bepaalde catego-

rieën toeristische accommodatie is reeds herhaaldelijk door de Lid-Staten en de beroepsbeoefenaren in de toeristische sector onderzocht.

Tijdens die besprekingen is gebleken dat bij iedere maatregel op dit gebied rekening dient te worden gehouden met specifieke elementen, met name de huidige verschillen in inrichtingsnormen tussen de landen en zelfs de regio's van de Gemeenschap en de verscheidenheid van controlesystemen, als zij tot stand zijn gebracht.

Zowel de toeristen als de reisbureaus verlangen een harmonisatie van de bestaande systemen. Dit zou voor kleine en middelgrote logies verschaffende bedrijven, alsook voor buitenhotels een middel tot valorisatie en bevordering zijn.

Zo heeft de Gemeenschap in 1986 twee aanbevelingen aangenomen betreffende standaardisering van de informatie in bestaande hotels ⁽¹⁾ en betreffende brandbeveiliging in bestaande hotels ⁽²⁾. Volgens de laatstgenoemde moest ervoor worden gezorgd dat de hotels binnen vijf jaar voldoen aan de verplichte minimumnorm van de Lid-Staat of, bij gebreke daarvan, aan een door de Commissie opgestelde norm, die als bijlage bij de aanbeveling is gevoegd. Aan de Lid-Staten werd verzocht verslag uit te brengen over de mate waarin de aanbeveling is opgevolgd.

Ten slotte heeft de Gemeenschap een actieprogramma op het gebied van het toerisme ⁽³⁾ vastgesteld, waarbij specifieke acties ter bevordering van de ontwikkeling van het toerisme tén uitvoer worden gelegd. Een ervan betreft het voorstel van de Commissie om de communautaire en nationale beleidsmaatregelen beter te coördineren en het overleg met de beroepsbeoefenaren in de sector te intensiveren. In dat kader kan de Commissie steun verlenen aan gezamenlijke initiatieven van de beroepsbeoefenaren in de toeristische sector in Europa, met name aan gedachtenwisselingen of acties die zij zouden organiseren met het oog op een harmonisatie van de verschillende systemen voor de classificatie van hotels, campings en andere vormen van toeristische accommodatie.

⁽¹⁾ PB nr. L 384 van 31. 12. 1986.

⁽²⁾ Doc. COM(91) 97 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1249/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1991)

(92/C 112/08)

Betreft: Uitvoer van rundvlees naar Brazilië

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2577/90 ⁽¹⁾ betreffende de markt van vleesverwerkingsprodukten heeft de Commissie bevestigd dat Verordening (EEG)

nr. 2722/90 ⁽²⁾ betreffende de verkoop van door bepaalde interventiebureaus opgeslagen en voor uitvoer bestemd rundvlees is vastgesteld in een periode waarin de rechtstreekse vraag in Brazilië het aanbod overtrof en de noodzaak ontstond tot aanzienlijke invoer, daar de Braziliaanse productie haar maximale omvang had bereikt. Voornoemde verordening werd met ingang van 31 januari 1991 buiten werking gesteld.

Verordening (EEG) nr. 910/91 ⁽³⁾ bepaalt dat, gelet op „de benarde voorzieningssituatie van Brazilië in de sector rundvlees”, wordt overgegaan tot verkoop van ongeveer 100 000 ton rundvlees waarvan 10 000 ton uit Frankrijk.

Hoe rechtvaardigt de Commissie deze nieuwe transactie die nadelig kan zijn voor de Europese producenten van verwerkte vleesprodukten, aangezien het tegen een verlaagde prijs verkochte rundvlees met stelligheid weer op de Europese markt zal opduiken in de vorm van vleesconserven?

⁽¹⁾ PB nr. C 168 van 27. 6. 1991, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. L 261 van 25. 9. 1990, blz. 19.

⁽³⁾ PB nr. L 91 van 12. 4. 1991, blz. 45.

Antwoord van de heer Mac Sharry namens de Commissie

(29 november 1991)

In 1986 heeft de Gemeenschap aan Brazilië rundvlees uit interventievoorraden verkocht; de verkoop heeft destijds op verzoek van de Braziliaanse autoriteiten plaatsgevonden met als doel in de binnenlandse vraag van Brazilië te voorzien. Van 1987 tot in 1990 was de interne voorzieningssituatie in Brazilië van dien aard dat er geen vraag was naar interventievlees.

In de tweede helft van 1990, dus ongeveer vier jaar na de eerste verkoop, bleek er in Brazilië weer vraag te bestaan. Dit kwam in de eerste plaats tot uiting in een verzoek van particuliere handelaars, waarop de Commissie heeft geantwoord door een bij Verordening (EEG) nr. 2722/90 gepubliceerde verkoop te houden. De handelaars hebben evenwel niet positief gereageerd op deze verkoop, omdat de inschrijving werd gehouden op een moment in het seizoen waarop de binnenlandse productie van Brazilië op de markt kwam, zodat er verbetering kwam in de voorzieningssituatie van het land.

Nadat de seizoenproductie was afgezet, bleek evenwel dat de voorzieningssituatie nog niet rooskleurig was en in februari 1991 hebben de Braziliaanse autoriteiten de Commissie gevraagd om een verkoop te organiseren van 100 000 ton interventievlees, met name om een buffervoorraad voor de Braziliaanse markt te creëren. Op dit verzoek heeft de Commissie gereageerd door de bij Verordening (EEG) nr. 910/91 gepubliceerde verkoop voor 100 000 ton vlees te organiseren.

Brazilië is inderdaad een exporteur van vleesprodukten, maar voor de betrokken jaren (1986/1987) kan niet worden geconstateerd dat de uitvoer van Brazilië op dit

punt is gestegen. Ook in de daaropvolgende jaren is deze uitvoer betrekkelijk stabiel gebleven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1320/91

van de heer Francesco Speroni (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1991)

(92/C 112/09)

Betreft: Onafhankelijkheid van Noord-Somalië

Blijkens berichten uit de voornaamste nieuwsmedia heeft de Commissie zich onlangs uitgesproken tegen de uitroeping van de onafhankelijkheid door Noord-Somalië.

Kan de Commissie mededelen hoe zij dit staaltje van aperte inmenging in binnenlandse aangelegenheden en van inbreuk op het zelfbeschikkingsrecht van de volkeren rechtvaardigt?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(6 december 1991)

De Commissie wenst er met klem op te wijzen dat zij zich nooit heeft uitgesproken over de uitroeping van de onafhankelijkheid door Noord-Somalië.

Het standpunt van de Commissie in verband met de toestand in Somalië strookt volledig met dat van de Gemeenschap en dat van haar Lid-Staten en is vervat in de gemeenschappelijke verklaring in verband met Somalië van 24 mei 1991 alsmede in de verklaring van 2 augustus 1991.

Deze twee teksten worden het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1328/91

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1991)

(92/C 112/10)

Betreft: Opwerking van kernsplijtstoffen

Kan de Commissie ten verfolge op het door de heer Cardoso e Cunha gegeven antwoord op schriftelijke vraag nr. 75/91⁽¹⁾ uitleggen waarom er bij wijze van uitzondering gegevens zijn bekendgemaakt uit de door de Commissie en het Britse Ministerie van Energie gevoerde

briefwisseling over golfenergie? Kan zij voorts per land, en zonder namen van individuen of organisaties te vermelden, een opsomming geven van de opmerkingen en klachten die zij heeft ontvangen inzake

1. de huidige opwerkingsactiviteiten in respectievelijk Sellafeld, Dounreay, La Hague en Karlsruhe, en
2. de plannen tot uitbreiding van de opwerking van kernsplijtstoffen in deze fabrieken gedurende de jaren '90

en kan zij uiteenzetten wat haar beleid is t.a.v. de opwerking van kernsplijtstoffen in de Gemeenschap?

⁽¹⁾ PB nr. C 150 van 10. 6. 1991, blz. 29.

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(5 februari 1992)

In de praktijk is het moeilijk uitvoerbaar om het geachte Parlements lid een lijst te doen toekomen met de klachten die de Commissie ten aanzien van genoemde twee punten heeft ontvangen. Bovendien zou het verstrekken van gegevens per land in strijd zijn met het door de Commissie gevolgde principe om de correspondentie die zij ontvangt als vertrouwelijk te behandelen.

Wat de briefwisseling over golfslagenergie betreft tussen het Ministerie voor Energie van het Verenigd Koninkrijk en de Commissie, deze maakte deel uit van het dossier dat overeenkomstig de verklaring van vice-voorzitter Pandolfi op de plenaire zitting van 24 januari 1991 aan het Europese Parlement is overhandigd om ieder eventueel misverstand tussen de Commissie en het Parlement uit de weg te ruimen.

Het huidige beleid van de Commissie is nog steeds gericht op tenuitvoerlegging van de resolutie van de Raad van 18 februari 1980⁽¹⁾ inzake de opwerking van bestraalde splijtstoffen. Dit beleid is achtereenvolgens ontwikkeld en naar voren gebracht in het stuk⁽²⁾ dat ter afsluiting van de werkzaamheden van het raadgevend ad hoc-comité op het gebied van opwerking (Corecom) gepubliceerd is, de Aanbeveling⁽³⁾ van de Commissie van 3 februari 1982 inzake de opslag en de opwerking van bestraalde splijtstoffen alsmede in het medio 1985 gepubliceerde Indicatief Programma op het gebied van de kernenergie van de Gemeenschap (PINC)⁽⁴⁾ met bijgaand advies van het Economisch en Sociaal Comité.

Voor nadere bijzonderheden over genoemd beleid verwijzen wij het geachte Parlements lid naar de betreffende stukken.

⁽¹⁾ PB nr. C 51 van 29. 2. 1980.

⁽²⁾ Doc. COM(82) 37 def.

⁽³⁾ PB nr. L 37 van 10. 2. 1982.

⁽⁴⁾ Doc. COM(85) 401 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1454/91
van de heer Joan Colom i Naval (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juli 1991)
 (92/C 112/11)

Betreft: Interreg-programma's in het Spaans-Franse grensgebied

Kan de Commissie mededelen aan welke programma's de Gemeenschap in 1991 in het Spaans-Franse grensgebied steun verleent in het kader van het Interreg-programma en welke programma's voor 1992 en 1993 op stapel staan? Kan zij voor elk programma aangeven:

1. het doel ervan,
2. de omvang van de communautaire steun (in ecu),
3. het percentage dat deze steun uitmaakt van de totale geraamde uitgaven van elk programma?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(4 oktober 1991)

De eigenlijke uitvoering van het communautair initiatief Interreg is geregeld bij Mededeling 90/C 215/04 van de Commissie aan de Lid-Staten (¹).

Op 30 juli 1990 heeft de Commissie de Spaanse en de Franse autoriteiten meegedeeld dat de bijdrage van de Gemeenschap ten behoeve van de Spaans/Franse-grensregio circa 27 miljoen ecu belooft. 20 miljoen ecu daarvan komt ten laste van de begroting voor Interreg en de resterende 7 miljoen ecu betreft bijstand op grond van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 van de Raad (²).

Op 27 februari 1991 hebben de Spaanse en de Franse autoriteiten bij de Commissie een grensoverschrijdend operationeel programma ingediend voor de periode 1991—1993.

Het onderzoek van dit programma in het kader van de samenwerking tussen de diensten van de Commissie en die van de Lid-Staten loopt nog. De Commissie vindt het programma zowel wat de kwaliteit als het grensoverschrijdend karakter betreft, positief. Met de aanvragen om bijstand uit de Structuurfondsen is echter veel meer geld gemoeid (62 miljoen ecu) dan de Commissie had verwacht.

De Commissie hoopt dat de nog resterende problemen op korte termijn kunnen worden opgelost en dat het programma spoedig kan worden goedgekeurd.

Los van Interreg zijn in 1990 en 1991 in totaal 21 studies uitgevoerd met betrekking tot voor de Spaans/Franse-grensregio specifieke problemen. Deze studies hebben in totaal 8,14 miljoen ecu gekost en de op grond van

artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 uit het EFRO verleende bijstand bedroeg 2,35 miljoen ecu.

(¹) PB nr. C 215 van 30. 8. 1990.

(²) PB nr. L 375 van 31. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1489/91
van de heer Heinz Köhler (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juli 1991)
 (92/C 112/12)

Betreft: Dubbele steun: uit middelen van het EFRO en andere steunprogramma's

Heeft het begrip „Fonds” uit artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad (¹) (Structuurfondsenverordening) tevens betrekking op communautaire steunprogramma's?

Mag bij voorbeeld een project zoals de renovatie van een historisch bouwwerk tegelijk uit middelen van het EFRO en uit gelden van het programma „tot instandhouding van het architectonisch erfgoed” worden gefinancierd?

Hoe staat de Commissie tegenover een dergelijke cumulatie van steunmiddelen?

(¹) PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 9.

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(19 november 1991)

In artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 worden met het woord „Fonds” uitsluitend de Structuurfondsen bedoeld waarop de vijf verordeningen (¹) die de hervorming van de Fondsen regelen, betrekking hebben.

Bovendien wordt in artikel 2 van genoemde verordening expliciet de mogelijkheid vermeld dat via andere financieringsinstrumenten, en steeds volgens de daarvoor geldende eigen voorschriften, bijstand wordt verleend ten behoeve van acties die reeds door een of meer Structuurfondsen ondersteund worden; artikel 14 bepaalt dat regels zullen worden vastgesteld voor het geval van de cumulatie van communautaire steunmaatregelen, waaronder volgens de Commissie ook de financieringen in het kader van andere begrotingslijnen vallen.

Indien het geachte Parlementslid over informatie mocht beschikken inzake gevallen van cumulatie die hem ongeoorloofd lijken, zou de Commissie deze gaarne ontvangen ten einde de bewuste gevallen te kunnen onderzoeken.

(¹) Verordening (EEG) nr. 2052/88 die reeds is geciteerd, en de Verordeningen (EEG) nr. 4253/88, (EEG) nr. 4254/88, (EEG) nr. 4255/88 en (EEG) nr. 4256/88 (PB nr. L 374 van 31. 12. 1988).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1497/91**van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(16 juli 1991)**(92/C 112/13)**Betreft: Sanering oppervlaktewater*

Volgens artikel 4, lid 2, van Richtlijn 75/440/EEG ⁽¹⁾ dienden de Lid-Staten een „organisch actieplan” met een tijdschema ter sanering van het oppervlaktewater vast te stellen en uit te voeren ten einde tegen 1985 „wezenlijke verbeteringen” in de kwaliteit van oppervlaktewateren tot stand te brengen. Verder was hierbij bepaald dat de Commissie de bedoelde actieplannen grondig zou bestuderen en „in voorkomend geval passende voorstellen” bij de Raad zou indienen.

Kan de Commissie mededelen:

1. Welke Lid-Staten een „organisch actieplan” in de zin van Richtlijn 75/440/EEG hebben vastgesteld en aan de Commissie meegedeeld, en wanneer?
2. Of zij van mening is dat de Lid-Staten hun verplichtingen voortvloeiend uit artikel 4, lid 2, van Richtlijn 75/440/EEG zijn nagekomen en een „wezenlijke verbetering” in de kwaliteit van de oppervlaktewateren tot stand hebben gebracht?
3. Welke maatregelen zij, in voorkomend geval, genomen heeft ten aanzien van de Lid-Staten die bedoelde verplichtingen niet zijn nagekomen?
4. Tot welke conclusies zij gekomen is bij de bestudering van de bedoelde actieplannen en waarom zij het niet nodig geoordeeld heeft voorstellen hieromtrent bij de Raad in te dienen?

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 26.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(18 oktober 1991)

Richtlijn 75/440/EEG van de Raad was de eerste van een reeks richtlijnen waarin kwaliteitsnormen werden vastgelegd voor water voor een aantal specifieke toepassingen, in dit geval oppervlaktewater dat bestemd is voor productie van drinkwater.

Samen met Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾ betreffende de kwaliteit van drinkwater voor menselijke consumptie, is met Richtlijn 75/440/EEG en haar aanvullende Richtlijn 79/869/EEG ⁽²⁾ een communautair wettelijk kader geschapen voor wat betreft de kwaliteit van drinkwater, waarin het belang dat de Gemeenschap aan deze zaak hecht tot uiting komt.

Er wordt echter erkend dat het wenselijk is tot enkele wijzigingen van Richtlijn 75/440/EEG over te gaan, ten einde haar samenhang met Richtlijn 80/778/EEG te vergroten. Daarom werkt de Commissie thans in samenwerking met de Lid-Staten aan een voorstel voor een

richtlijn betreffende de ecologische kwaliteit van oppervlaktewater in het algemeen.

In antwoord op de specifieke vragen van het geachte Parlementslid:

1. De Commissie heeft van verscheidene Lid-Staten gegevens ontvangen betreffende door hen genomen maatregelen om de kwaliteit van het oppervlaktewater te verbeteren. Sommige van deze wateren werden voor drinkwaterwinning gebruikt en waren van de kwaliteit A 3. De meeste van de voorgelegde actieplannen waren noch voldoende, noch volledig, en kunnen niet beschouwd worden als specifieke actieplannen zoals bedoeld in artikel 4, lid 2, van Richtlijn 75/440/EEG.
2. Doordat de Lid-Staten de Commissie onvoldoende van gegevens hebben voorzien, is deze niet in staat zich ervan te vergewissen dat de Lid-Staten voldaan hebben aan hun verplichtingen voortvloeiend uit artikel 4, lid 2, van Richtlijn 75/440/EEG.
3. De Commissie heeft in de laatste 13 jaar tegen de meeste Lid-Staten inbreukprocedures ingeleid wegens het niet nakomen van de uit Richtlijn 75/440/EEG voortvloeiende verplichtingen. Ongeveer de helft van deze inbreukprocedures werd ingeleid wegens het niet nakomen van de uit artikel 4, lid 2, van die richtlijn voortvloeiende verplichtingen. Het recentste arrest van het Hof van Justitie betreffende dit onderwerp is van 11 juni 1991.

Ten einde de gegevens over de huidige stand van zaken op dit gebied en ten aanzien van de tenuitvoerlegging van artikel 4, lid 2, van Richtlijn 75/440/EEG zoveel mogelijk te vervolledigen, is de Commissie van plan een formeel verzoek om inlichtingen tot alle Lid-Staten te richten.

4. De Commissie kan op deze vraag geen antwoord geven zolang niet alle Lid-Staten echte actieplannen ingediend hebben.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 271 van 29. 10. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1509/91**van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(23 juli 1991)**(92/C 112/14)**Betreft: Plaats van vrouwen in vertegenwoordiging van de Commissie in derde landen*

Kan de Commissie mededelen:

1. hoeveel vrouwen hoofd van de delegatie van de Commissie of vertegenwoordiger van de Commissie in de ACS-landen zijn?
2. hoeveel vrouwen te werk gesteld zijn op niveau A in de vertegenwoordiging van de Commissie in de ACS-landen?

3. hoe zij verklaart dat er een dergelijke ondervertegenwoordiging van vrouwen is in de zichtbare vertegenwoordiging van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**
(9 december 1991)

Wat betreft de delegaties en antennes van de Commissie in de ACS-landen, ziet de situatie er als volgt uit:

	M	V	Totaal
Totaal aantal delegaties en antennes: 62			
Aantal gemachtigden/hoofden van antennes	58	1	59 ⁽¹⁾
Andere A-ambtenaren	169	6	175 ⁽²⁾
B-ambtenaren	25	5	30 ⁽²⁾
C-ambtenaren	—	1	1
Totaal	252	13	265

⁽¹⁾ Niet in het totaal begrepen 3 vacatures.

⁽²⁾ Niet in het totaal begrepen 35 vacatures.

In de posten buiten de Gemeenschap wordt, in de allereerste plaats, voorzien via een jaarlijkse roulatieprocedure (waarbij ongeveer 25% van het totale bestand is betrokken), waarbij de buiten de Gemeenschap werkzame ambtenaren en die werkzaam bij de DG's I, VIII, X en bij de DAD beurtelings worden benoemd.

De niet onder de roulatieprocedure vallende posten worden volgens de normale door de Commissie toegepaste procedure bekendgemaakt.

Discriminatie op grond van het geslacht vindt niet plaats (ten bewijze daarvan de recente aanstellingen in 1990 en 1991 van vrouwen in de delegaties in Angola, Centraal-Afrika, Mauretanië, Togo, Oeganda, enz.), maar wel moet worden vastgesteld dat doorgaans veel meer mannen dan vrouwen solliciteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1576/91

van de heer George Patterson (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juli 1991)

(92/C 112/15)

Betreft: Loterijen in Europa

Alle Lid-Staten, behalve Groot-Brittannië, hebben strikte regelingen en vergunningenstelsels voor op hun grondgebied gevestigde loterijen en dergelijke. Aanvaardt de Commissie, althans in principe, dat de ene Lid-Staat de waarborgen ter zake van de andere zou moeten accepteren en vertrouwen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(21 november 1991)

Uit de informatie waarover de Commissie beschikt, blijkt dat in het Verenigd Koninkrijk, evenals in andere Lid-Staten, stringente voorschriften inzake loterijen en soortgelijke activiteiten gelden. Diensten in verband met loterijen vallen binnen de werkingssfeer van artikel 59 van het EEG-Verdrag, waarin het grondbeginsel van het vrije verkeer van diensten is vervat. Zoals uitgelegd en toegepast door het Hof van Justitie, mogen uitzonderingen op dit fundamentele beginsel niet in wanverhouding staan tot het beoogde doel en moeten zij zodanig worden geïnterpreteerd dat hun effect niet verder gaat dan nodig is om de belangen waarvoor de uitzondering is gemaakt, te beschermen. Bij het beoordelen van de rechtmatigheid van een verzoek om voor afwijking van het beginsel in aanmerking te komen, kan worden overwogen of maatregelen kunnen worden toegepast waarmee hetzelfde doel wordt bereikt maar die minder beperkend of discriminerend zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1591/91

van mevrouw Anita Pollack (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juli 1991)

(92/C 112/16)

Betreft: Gifsyndroom-ramp in 1981 met Spaanse spijsolie

Is de Commissie ervan op de hoogte dat in het programma „Forty Minutes” van de Yorkshire Television op 5 februari 1991 werd beweerd dat de dood van meer dan 700 Spanjaarden in 1981, die destijds werd toegeschreven aan de consumptie van verontreinigde spijsolie, in werkelijkheid is veroorzaakt door de consumptie van tomaten die bij het kweken onder canvas in de zuidelijke provincie Almeriz door een buitensporig chemicaliëngebruik waren vergiftigd?

Beschikt de Commissie over enige informatie over deze kwestie en kan zij een reactie geven op de bewering dat er een gigantische versluieringsoperatie is uitgevoerd en dat dit probleem, dat met de kweek van tomaten, en niet met verontreinigde spijsolie te maken zou hebben, elk moment weer de kop kan opsteken?

Is er enigerlei mogelijkheid dat op deze wijze gekweekte tomaten door een buitensporige toepassing van chemicaliën vergiftigd kunnen raken?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(7 oktober 1991)

Zoals de Commissie reeds te kennen heeft gegeven in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1933/84 van mevrouw

Piermont e.a. (¹), waarnaar zij het geachte Parlementslid hierbij verwijst, kon de hypothese van vergiftiging door pesticiden niet worden aangehouden omdat deze niet door enige plausibele verklaring kon worden gestaafd.

(¹) PB nr. C 248 van 30. 9. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1605/91

van de heer Elio Di Rupo (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1991)

(92/C 112/17)

Betreft: De expressepost in de Euregio's

De postbestelling per expresse draagt in België de benaming „Taxipost”, in Frankrijk „Chronopost” en op internationaal — en dus grensoverschrijdend — niveau „Expresse Mail Service”, afgekort tot EMS.

De organisatie van de EMS loopt via enkele belangrijke kernpunten die gevormd worden door de grote luchthavens. Het Europese — en dus Belgische — kernpunt bevindt zich op de luchthaven Brussel Nationaal en het Franse kernpunt bevindt zich op de luchthaven Paris Orly.

Dit systeem maakt de postbestelling over grote afstanden weliswaar steeds efficiënter, maar blijkt niet erg geschikt te zijn voor het interne postverkeer in de grensgebieden. Post die bij voorbeeld van Mouscron (België) naar Wattrelos (Frankrijk) per expresse wordt verzonden, moet via de luchthaven Brussel Nationaal en de luchthaven Paris Orly worden geleid, wat de snelheid niet ten goede komt.

Kan de Commissie mededelen over welke gegevens zij hieromtrent beschikt?

Heeft de hierboven beschreven situatie vertraging opgeleverd voor het postverkeer in bovengenoemde Euregio?

Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie

(4 februari 1992)

Wanneer we kijken op welke manier een postbestelling per expresse in zijn werk gaat, dan zien we dat het organisatiemodel van het type „hub” (centraal knooppunt) beschouwd wordt als het meest efficiënte en dat de ondernemingen die over het grootste aandeel van deze markt beschikken hier op ruime schaal gebruik van maken.

Dit was in het begin zo met de grote Amerikaanse en Australische maatschappijen (TNT, Federal Express, UPS enz.) en nadat bij hen een zekere inertie was ingetreden, zijn ze opgevolgd door Unipost, een maatschappij waarin de afdelingen voor postbestelling binnen de Gemeenschap en internationaal postverkeer van de wereldwijd meest ontwikkelde PTT-administraties

(CEPT + USA + Canada + Japan + Australië) waren ondergebracht. De Europese zetel bevindt zich in Zaventem.

In de gevallen waarin reeds voordien centrale knooppunten voor binnenlandse postbehandeling bestonden, hetgeen in de landen met een uitgestrekt grondgebied gebruikelijk is, is het noodzakelijk gebleken om een daarvan tot internationaal knooppunt te maken.

De rentabiliteit van een goede internationale postdienst hangt, de fundamentele vraag of postbedrijven een soepeler organisatie en goede bedrijfsvoering hebben even buiten beschouwing gelaten, af van drie belangrijke factoren:

- postvervoer en behandeling tijdens de nacht;
- gebruik van luchttransportmiddelen;
- de beschikking hebben over adequate logistieke voorzieningen (centrale knooppunten) op luchthavens die tussenstations zijn op grote internationale luchtroutes (bij voorbeeld Zaventem, Orly enz.).

Postbehandeling (grote hoeveelheden kleine poststukken) vereist een eenvoudige en doorzichtige organisatie die de behandeling van uitzonderingen tot een strikt minimum moet beperken. Zo bezien kan een specifieke behandeling om aan de behoeften van het postverkeer binnen een grensoverschrijdende zone te voldoen, waarbij het slechts om een klein deel gaat van de totale te behandelen hoeveelheid poststukken, door de postbedrijven beschouwd worden als in strijd met de kwaliteitsdoelstellingen van een wereldwijde postdienst.

Aangezien expresbestelling van post zowel in Frankrijk als in België geliberaliseerd is, kunnen ook andere bedrijven de beschreven dienst in genoemde zone verlenen, als zij kunnen uitvinden op welke manier precies de kwaliteit van deze dienstverlening kan worden verbeterd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1611/91

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1991)

(92/C 112/18)

Betreft: Etikettering van gevaarlijke chemische stoffen

Kan de Commissie mededelen hoe snel in de Lid-Staten vooruitgang wordt geboekt bij de tenuitvoerlegging van de EEG-verordeningen betreffende de classificatie en de etikettering van gevaarlijke stoffen?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(8 oktober 1991)

De indeling en de etikettering van gevaarlijke stoffen vallen onder Richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechten

lijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (⁽¹⁾), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 79/831/EEG houdende zesde wijziging van Richtlijn 67/548/EEG (⁽²⁾).

De toepassing van deze richtlijn heeft in geen van de twaalf Lid-Staten tot noemenswaardige problemen geleid. Evenmin heeft de Commissie klachten ontvangen over een gebrekkige toepassing van Richtlijn 79/831/EEG.

Richtlijn 67/548/EEG is door middel van richtlijnen van de Commissie reeds dertienmaal aangepast aan de vooruitgang van de techniek. Een aantal Lid-Staten kunnen het tempo waarin deze aanpassingsrichtlijnen worden vastgesteld, slechts met moeite bijhouden: zij hebben soms een zekere achterstand opgelopen bij de omzetting in de nationale wetgeving van bepaalde richtlijnen ter aanpassing van Richtlijn 79/831/EEG aan de vooruitgang van de techniek. Zo heeft de Commissie een met redenen omkleed advies uitgebracht met betrekking tot het uitblijven van een kennisgeving van nationale uitvoeringsmaatregelen door een Lid-Staat wat Richtlijn 87/302/EEG (⁽³⁾) betreft. Ook heeft zij zeven Lid-Staten schriftelijk in gebreke gesteld wegens het uitblijven van een kennisgeving van nationale uitvoeringsmaatregelen wat Richtlijn 88/490/EEG (⁽⁴⁾) betreft.

Ten slotte heeft de Commissie de kwestie van de gedeeltelijke conformiteit der omzettingsmaatregelen voor Richtlijn 79/831/EEG in twee Lid-Staten aanhangig gemaakt bij het Hof van Justitie.

Om ervoor te zorgen dat Richtlijn 79/831/EEG efficiënter ten uitvoer wordt gelegd, heeft de Commissie in januari 1990 bij de Raad een voorstel tot zevende wijziging van Richtlijn 67/548/EEG (⁽⁵⁾) ingediend. Over dit voorstel is in de Raadszitting van 25 juli 1991 een gemeenschappelijk standpunt bereikt.

(⁽¹⁾) PB nr. 196 van 16. 8. 1967.

(⁽²⁾) PB nr. L 259 van 15. 10. 1979.

(⁽³⁾) PB nr. L 133 van 30. 5. 1988.

(⁽⁴⁾) PB nr. L 259 van 19. 9. 1988.

(⁽⁵⁾) PB nr. C 33 van 13. 2. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1621/91

van de heer David Bowe (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1991)

(92/C 112/19)

Betreft: Havens en mededingingsregels

Welke maatregelen heeft de Commissie, sedert de aanneming van het verslag-Carossino (A 2/251/88) door het Parlement in 1988, getroffen

1. om te verzekeren dat de havens onder eerlijke financiële omstandigheden opereren, in overeenstemming met de mededingingsregels van het Verdrag van Rome;
2. om informatie te verkrijgen over de financiële betrekkingen tussen de havens en de bevoegde autoriteiten;

3. om overheidssteun, die in deze sector van de vervoerindustrie distorsies van de mededinging zou teweegbrengen, te voorkomen?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(4 december 1991)

De Commissie heeft met betrekking tot Staatssteun in de havensector een algemene studie gemaakt. Deze studie omvat informatie welke werd verkregen uit een overzicht van de geldtoevloed naar de havens van diverse institutionele organen. De studie werd voor commentaar in mei 1989 naar de Lid-Staten gezonden. Niet alle Lid-Staten hebben tot dusver geantwoord. De diensten van de Commissie zijn intussen niettemin tot de overtuiging gekomen dat in de studie naar aanleiding van de ontvangen opmerkingen wijzigingen moeten worden aangebracht. Op de meest recente vergadering van de communautaire werkgroep Havens van mei 1991 heeft de vertegenwoordiger van de Commissie opgemerkt dat het de bedoeling is om in de afzienbare toekomst een studie op te stellen over mogelijke maatregelen ter verbetering van de doorzichtigheid van de rekeningen van de havens. De Lid-Staten zijn op grond van artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag verplicht de Commissie voor onderzoek op de hoogte te brengen van alle nieuwe steunmaatregelen of van alle wijzigingen van steunmaatregelen van de overheid voor de havensector zoals voor alle andere sectoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1636/91

van de heer Willem van Velzen (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1991)

(92/C 112/20)

Betreft: Problemen omtrent Nederlandse AOW-uitkering

Als gevolg van een wijziging in 1985 van de AOW in Nederland heeft een vrouw na het overlijden van haar echtgenoot geen recht op doorbetaling van diens AOW-uitkering. Volgens mijn informatie zijn hierdoor een aantal met Nederlanders getrouwde Duitse vrouwen die zelf nooit in Nederland gewerkt en gewoond hebben, in financiële problemen geraakt. Zij kunnen, schijnt het, na het overlijden van hun echtgenoot namelijk ook geen aanspraak maken op een ouderdomsuitkering in de Bondsrepubliek.

Zijn de Commissie deze problemen bekend en wat is de Commissie van plan om dit probleem, dat zich vooral in grensregio's schijnt voor te doen, op te lossen?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(25 oktober 1991)

Zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen herhaaldelijk heeft verklaard, beogen de communautaire verordeningen over de sociale zekerheid van migre-

rende werknemers⁽¹⁾ niet een harmonisatie van de verschillende stelsels van sociale zekerheid in de Gemeenschap, maar een coördinatie van deze stelsels. Het staat derhalve aan iedere Lid-Staat vrij de toekenningvoorwaarden voor in casu weduwen- of weduwnaarspensioenen vast te stellen.

Overeenkomstig de huidige Nederlandse wetgeving wordt een *weduwepensioen* slechts toegekend tot de 65e verjaardag van de betrokkene. Aan vrouwen die ouder zijn dan 65 jaar wordt door de Algemene Ouderdomswet (AOW) een eigen recht op een *ouderdomspensioen* toegekend, waarvan de toekenning en de berekening niet afhankelijk zijn van het bedrag van de premies of het aantal premies dat door de overleden echtgenoot is betaald, maar uitsluitend van de door de weduwe zelf vervulde verzekeringstijdvakken. De enige voorwaarde die door de Nederlandse wetgeving voor de toekenning van een dergelijk pensioen wordt opgelegd, is dat de betrokkene tussen haar 15e en 65e verjaardag in Nederland heeft gewoond of gewerkt.

Ter bevordering van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap bevat bijlage VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 beschermende maatregelen voor vrouwen die in een andere Lid-Staat wonen terwijl hun echtgenoot in Nederland verzekerd is. Overeenkomstig deze bepalingen kunnen voor deze vrouwen aan 2 augustus 1989 voorafgaande tijdvakken van verblijf in een andere Lid-Staat als tijdvakken van verzekering uit hoofde van de AOW in aanmerking worden genomen, op voorwaarde dat zij gedurende de betrokken tijdvakken gehuwd waren en uit hoofde van hun echtgenoot verzekerd waren. Ten einde te bereiken dat tijdvakken van verblijf in een andere Lid-Staat, die gelegen zijn na 2 augustus 1981, in aanmerking worden genomen, kan de echtgenote van een in Nederland werkende werknemer zich vrijwillig ingevolgt de AOW verzekeren.

De Commissie is van oordeel dat de aldus door Verordening (EEG) nr. 1408/71 aangevulde Nederlandse wetgeving in overeenstemming is met het Gemeenschapsrecht.

⁽¹⁾ Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 (PB nr. L 230 van 22. 8. 1983), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3427/89 (PB nr. L 331 van 16. 11. 1989).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1647/91

van de leden Christian de la Malène, Pierre Lataillade, Gene Fitzgerald en Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1991)

(92/C 112/21)

Betreft: De meningsverschillen die tijdens de vergadering van de ministers van Financiën van de Twaalf op 25 en 26 februari 1991 te Brussel inzake de EMU aan het licht zijn getreden

Tijdens de derde ministersvergadering in Brussel over de EMU hebben de ministers van Financiën van de Twaalf

vooral gesproken over het economische aspect van de Unie dat voor de naaste toekomst het belangrijkste is, aangezien de eerste fase van de EMU moet leiden tot voldoende convergentie van het economische beleid van de Twaalf voordat op 1 januari 1994 de tweede fase ingaat die een sterker monetair karakter zal dragen.

1. Een voortgeschreden convergentie van de economieën van de Lid-Staten blijft een onmisbare voorwaarde voor iedere verdere voortgang op de weg van de Monetaire Unie. Kan de Commissie mededelingen doen over de belangrijkste concrete maatregelen die worden overwogen (verplichtingen van de Lid-Staten, dwingende bepalingen, controlemaatregelen en, zo nodig, strafmaatregelen) om een veelomvattend en coherent beleid zo krachtig mogelijk te stimuleren met het oog op de convergentie van de economieën van de Lid-Staten?
2. Is de Commissie niet van mening dat het ingaan van de tweede fase van de EMU een louter theoretische zaak is zolang er niet voldoende convergentie bestaat van de economieën van de Twaalf?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(22 november 1991)

1. De Commissie heeft altijd beklemtoond dat het welslagen van de Economische en Monetaire Unie nauw verband houdt met de vooruitgang die wordt geboekt met de convergentie. Uitgaande bij voorbeeld van de gewijzigde Beschikking 90/141/EEG⁽¹⁾ inzake de totstandbrenging van een geleidelijke convergentie heeft de Commissie in haar mededeling van 21 augustus 1990 inzake de Economische en Monetaire Unie voorgesteld dat de Lid-Staten strategieën voor de middellange termijn uitwerken indien de convergentie bij de overgang naar de laatste fase van de EMU in gevaar dreigt te komen. Het belang van deze meerjarige convergentieprogramma's werd door de Europese Raad in juni 1991 in Luxemburg onderschreven en de Raad Economische Zaken en Financiën van juli 1991 besloot vervolgens, in het kader van het multilaterale toezicht, de Lid-Staten te verzoeken om zo nodig aanpassingsprogramma's voor de middellange termijn op te stellen en aan hun communautaire partners ter kennis te brengen.

2. Er bestaat thans vrij algemene overeenstemming over het feit dat de tweede fase van de Economische en Monetaire Unie op 1 januari 1994 dient te beginnen en dat de Lid-Staten voor die datum, indien nodig, en wel zo spoedig mogelijk meerjarenprogramma's moeten indienen met het oog op een gestage vooruitgang bij de totstandbrenging van convergentie. Dit biedt, te zamen met het oordeel van de Raad inzake de vooruitgang die tot dan toe met de economische convergentie is gemaakt, een voldoende sterk uitgangspunt om de tweede fase met alle Lid-Staten in te leiden.

⁽¹⁾ PB nr. L 78 van 24. 3. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1665/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/22)

Betreft: Situatie in de Gemeenschap bij de ontwikkeling van de papierfabricage in neutraal milieu

De papierindustrie maakte gedurende tientallen jaren papier volgens spoel- en behandelingsprocedures in zuur milieu. Dit „zure” procédé wordt om redenen van geografische vestiging, technische voortuitgang en milieu-eisen geleidelijk afgeschaft en vervangen door een neutrale of alkalische behandeling van de brij en het papier. De ontwikkeling van de papierfabricage in neutraal milieu is een noodzakelijke voorwaarde voor de ontwikkeling van de productie van houdbaar papier. Hoe staat het met deze productie in de Gemeenschap en welke maatregelen overweegt de Commissie ter bevordering van de ontwikkeling van de papierfabricage in neutraal milieu te treffen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1666/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/23)

Betreft: Schatting van het aantal boeken dat in de Gemeenschap op houdbaar papier wordt uitgegeven

Het gebruik van houdbaar papier schijnt in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap beperkt te zijn en het zou wenselijk zijn betrouwbare statistieken te verkrijgen van overheids- en particuliere instellingen over de huidige productie van houdbaar papier. Kan de Commissie berekeningen of cijfers over deze situatie verschaffen, alsmede over welk percentage van in de Gemeenschap uitgegeven boeken uit houdbaar papier wordt gemaakt?

**Gecombineerd antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 1665/91 en nr. 1666/91

(4 februari 1992)

Volgens de FAO en het Cepac bedroeg de productie van houtvrij druk- en schrijfpapier in de Gemeenschap in 1989 ongeveer 5,1 miljoen ton⁽¹⁾. Voor „duurzaam papier” bestaat er geen algemeen aanvaarde definitie doch met betrekking tot project TC 172 van het Europees Comité voor standaardisatie (CEN) is de nodige vooruitgang geboekt. Om deze reden zijn er nog geen betrouwbare statistische gegevens beschikbaar over de papierfabricage in neutraal en alkalisch milieu. Om dezelfde reden

zijn er geen statistische gegevens beschikbaar over het aantal boeken dat op „duurzaam papier” gedrukt is. Wereldwijd ziet men evenwel een tendens naar de productie van schrijf- en drukpapier met een neutrale of alkalische pH-waarde. Dit proces maakt het mogelijk minder dure minerale vulstoffen te gebruiken, terwijl de behandeling van het afvalwater dat bij de fabricage vrijkomt, minder problemen oplevert.

In het kader van de activiteiten van de Gemeenschap op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling zijn de procedures voor de vervaardiging van pulp en papier opgenomen in het voorstel voor een specifiek programma voor OTO op het gebied van de landbouw en de agro-industrie, met inbegrip van de visserij⁽²⁾ (1991—1994) aan de hand waarvan de activiteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling kunnen worden voortgezet om de vervaardiging van papier in neutraal of alkalisch milieu te verbeteren.

In een ander perspectief heeft de Commissie het probleem van het duurzaam papier ter sprake gebracht in haar mededeling „Het boek en de lektuur: de culturele inzet van Europa”⁽³⁾.

Overeenkomstig de resolutie van de Raad en de ministers van Cultuur inzake het stimuleren van de belangstelling voor boeken en lezen⁽⁴⁾ heeft de Commissie het voornemen om dit onderzoek in samenwerking met de Lid-Staten in de komende maanden verder uit te diepen.

⁽¹⁾ Bronnen: FAO. Forest Products Yearbook 1989.

⁽²⁾ Gemeenschappelijk standpunt van 6. 5. 1991.

⁽³⁾ Doc. COM(89) 258 def.

⁽⁴⁾ PB nr. C 183 van 20. 7. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1667/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/24)

Betreft: Toepassing in Spanje van de communautaire richtlijn betreffende cadmiumlozingen

Van milieugroeperingen in Spanje blijven aangiften komen over het niet voldoen door de Spaanse Regering aan Richtlijn 83/513/EEG⁽¹⁾ betreffende de procedure bij cadmiumlozingen. Met name wordt het ontbreken van controle gesignaleerd op de plaatsen van lozing van afvalwater en het zich niet-houden aan de grenswaarden voor cadmium, het niet-toepassen van de in de richtlijn vastgestelde controlemethododes, noch aan andere aanvullende eisen. Kan de Commissie informatie verschaffen over de toepassing van de richtlijn betreffende cadmiumlozingen in Spanje?

⁽¹⁾ PB nr. L 291 van 24. 10. 1983, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(14 oktober 1991)

In toepassing van Richtlijn 76/464/EEG⁽¹⁾ (lozing van gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu) dienen de bevoegde instanties in de Lid-Statens iedere lozing van gevaarlijke stoffen van lijst I (artikel 3) of van lijst II (artikel 7, lid 2) aan een vergunning te onderwerpen.

De lozingsvergunningen dienen te voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de specifieke communautaire richtlijnen voor stoffen van lijst I en de nationale programma's ter vermindering van de stoffen van lijst II (artikel 7, leden 1 en 3).

In dit verband wacht de Commissie nog steeds op een reactie van Spanje op de algemene verzoeken om informatie die dit land zijn gedaan. Aan de hand van de ontvangen antwoorden moet de Commissie zich een indruk kunnen vormen van de lozingen in hun totaliteit en kunnen nagaan of door de ter zake bevoegde plaatselijke instanties afdoende maatregelen zijn of worden getroffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1689/91

van de heer Francesco Speroni (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/25)

Betreft: Discriminatie tussen communautaire burgers op grond van herkomst

Het Centrum voor economisch-agrarisch beroepsonderwijs en onderzoek voor de Mezzogiorno, gevestigd in Portici (via Università 96), heeft een concours uitgeschreven voor de toewijzing van twaalf contracten voor opleidings- en onderzoeksprojecten voor jeugdige afgestudeerden; tot de eisen van toelating behoort onder meer dat men geboren of woonachtig moet zijn in het zuidelijk deel van Italië in de zin van presidentieel decreet nr. 218 van 6 maart 1978.

Is deze eis in overeenstemming met de communautaire voorschriften en welke maatregelen overweegt de Commissie om zich ervan te verzekeren dat alle burgers van de Gemeenschap op voet van gelijkheid worden behandeld en er een einde komt aan discriminatie naar plaats van herkomst, zoals in bovengenoemd geval?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(14 januari 1992)

Uit de gegevens die het geachte Parlementslid in zijn vraag heeft verstrekt, maakt de Commissie op dat het

door het Centrum voor economisch-agrarisch beroepsonderwijs en onderzoek aangelegde criterium in strijd is met artikel 48 van het EEG-Verdrag.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk (zie met name zaak 127/86 — Ledoux, Jurisprudentie 88, blz. 3741) uitgesproken dat artikel 48 op de woonplaats gebaseerde discriminaties verbiedt. In artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap⁽¹⁾ is trouwens hetzelfde vereiste opgenomen, nl. dat discriminatie, die gebaseerd is op de woonplaats, verboden is. Ook heeft het Hof verklaard dat de omstandigheid dat bepaalde werknemers die hun recht van vrij verkeer hebben uitgeoefend door genoemde bepaling worden bevoordeeld, de aldus veroorzaakte discriminatie niet kan opheffen of compenseren (zaak 20/85 — Roviello, Jurisprudentie 88, blz. 2805).

Er zij in dit verband op gewezen dat een nogal gelijksoortige discriminatie, in het kader van het vrije verkeer van goederen, ten gunste van in de Mezzogiorno gevestigde ondernemingen reeds door het Hof in strijd werd beschouwd met artikel 30 van het EEG-Verdrag (zaak 21/85 — Du Pont de Nemours Italiana SpA, Jurisprudentie 90, deel I, blz. 889).

De Commissie zal zich derhalve tot de Italiaanse autoriteiten richten en om hun opmerkingen over deze situatie verzoeken.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1691/91

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/26)

Betreft: Uitvoering Sociaal Actieprogramma

Op 5 december 1989 keurde de Commissie het zogenaamd Sociaal Actieprogramma goed ter uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten voor werkenden (doc. COM(89) 0568).

Mag ik van de Commissie een overzicht ontvangen:

1. van alle aangekondigde maatregelen,
2. van de ondertussen door de Commissie bij de Raad ingediende voorstellen met vermelding van hun COM- en (in voorkomend geval) SYN-nummer,
3. van de stand van zaken in het wetgevingsproces (behandeling door Parlement, gemeenschappelijk standpunt Raad, (in voorkomend geval) gewijzigd voorstel Commissie),
4. de lijst van aangekondigde maatregelen die reeds het onderwerp vormden van een definitief Raadsbesluit?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(13 november 1991)

Momenteel bereiden de diensten van de Commissie een eerste verslag voor over de toepassing van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden en over de tenuitvoerlegging van het desbetreffende programma.

Alle door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens zullen worden opgenomen in dit document dat, onmiddellijk na de goedkeuring ervan door de Commissie, overeenkomstig punt 30 van het Handvest zal worden toegezonden aan de Raad, het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

Behoudens onvoorziene omstandigheden zal dit document vóór het einde van dit jaar zijn definitieve vorm hebben.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1696/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/27)

Betreft: Beperking van de peseta tot de nauwe bandbreedte in het Europees Monetair Stelsel

De rol van de peseta in het kader van het Europees Monetair Stelsel veroorzaakt de nodige bezorgdheid, vooral wat betreft de Spaanse export die zich benadeeld voelt door de overwaardering van de Spaanse valuta waardoor Spanje op de internationale markt minder concurrerend wordt.

Daardoor is de noodzaak ontstaan van een beperking van de Spaanse valuta tot de nauwe fluctuatiemarge in het Europees Monetair Stelsel als noodzakelijke maatregel tegen spanningen die de internationale liquiditeiten voor de genoemde valuta veroorzaken.

Kan de Commissie mededelen op grond van welke overwegingen zij de peseta denkt te beperken tot de nauwe fluctuatiemarge in het Europees Monetair Stelsel en welke andere overwegingen op communautair vlak nog overwogen zouden kunnen worden voor een rechtvaardiging van een optreden in deze zin door de Spaanse autoriteiten?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(13 februari 1992)

Met het oog op de overeenkomsten van Maastricht is de Commissie van mening dat alle Lid-Staten, voordat de tweede fase van de EMU ingaat, moeten deelnemen aan het wisselkoersmechanisme van het Europees Monetair Stelsel, indien mogelijk aan de nauwe bandbreedte. In het

ontwerp EMU-Verdrag wordt dan ook bepaald dat een van de criteria om de mate van convergentie vast te stellen alvorens tot de derde fase over te gaan, de handhaving van de normale fluctuatiemarges van het wisselkoersmechanisme van het EMS gedurende ten minste twee jaar is, zonder dat er ten opzichte van de valuta van de andere Lid-Staten een devaluatie heeft plaatsgevonden. Aangezien de rapporten over de door elke Lid-Staat bereikte mate van convergentie uiterlijk in 1996 moeten worden opgesteld, dienen de Lid-Staten die, zonder afwijkingen, vanaf het allereerste begin wensen deel te nemen aan de laatste fase van de EMU, vanaf 1994 de nauwe fluctuatiemarge te respecteren.

De afgelopen jaren heeft de Spaanse economie ten aanzien van de convergentie aanzienlijke vorderingen geboekt, die echter nog niet toereikend zijn. De groeipercentages van het BBP en van de investeringen behoorden tot de hoogste in de Gemeenschap en de inflatie daalde in 1988 zelfs tot 5%. Tegenover deze groei staat echter een te lage toename van de produktiviteit. Dit heeft er samen met de salarisstijgingen en het duurder worden van de diensten toe geleid dat de inflatie in 1990 tot 7% en in 1991 tot 6,5% is gestegen.

Over het geheel genomen heeft het gevoerde restrictieve monetaire beleid bijgedragen tot de vergroting van de convergentie en meer in het bijzonder de bestrijding van de inflatie vergemakkelijkt. Omdat dit beleid gebaseerd is op stijgende rente en kwantitatieve controle-instrumenten, heeft het tevens bijgedragen tot de genoemde sterke appreciatie van de peseta.

Ten einde het daadwerkelijke inhaalproces door middel van een betere nominale convergentie te bevorderen om de overgang naar de EMU mogelijk te maken, zou de Spaanse economie erin moeten slagen de verslechterende situatie van de overheidsfinanciën een halt toe te roepen en de te sterke groei van de kosten in te dammen. Als Spanje daarin slaagt, zou zij op zeer korte termijn, zelfs nog voordat de tweede fase van de EMU op 1 januari 1994 van start gaat, kunnen besluiten de peseta binnen de nauwe bandbreedte van het EMS te brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1698/91

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/28)

Betreft: Aanvang van de werkzaamheden van de Euro-Arabische Universiteit in Granada (Spanje)

De Euro-Arabische Universiteit met als zetel Granada is haar werkzaamheden begonnen met enige seminars waarvan de kosten worden gedragen door Spanje zonder dat verder gewacht wordt op een financiering door de internationale gemeenschap en met als enige academische structuur het rectoraat van de Universiteit van Granada.

Dit project wordt ondersteund door een resolutie van het Europees Parlement in 1984 maar heeft sindsdien met

onenigheid te kampen gehad die tot op heden de steun die nodig is voor het tot stand brengen van een ontmoetingspunt tussen twee werelden die met elkaar moeten en willen dialogeren, in de weg heeft gestaan.

Is de Raad niet van mening dat het ogenblik gekomen is om over te gaan tot realisatie van een project dat in de gewenste richting gaat, namelijk het bereiken van een beter begrip tussen Arabieren en Europeanen? Welke redenen kan de Raad aanvoeren voor het ontbreken van overeenstemming van Europese zijde?

Antwoord

(27 maart 1992)

De Raad is meermaals geïnformeerd over de ontwikkelingen met betrekking tot de oprichting van een Euro-Arabische Universiteit, maar er is hem ter zake geen voorstel voorgelegd. Niettemin zij eraan herinnerd dat de Algemene Commissie van de Europees-Arabische dialoog tijdens haar 6e zitting in haar slotcommuniqué (punt 4) de onderstaande tekst heeft aangenomen:

„Bovendien heeft de Algemene Commissie de Technische Werkcommissie verzocht om voor zover nodig in overleg met de Sociale en Culturele Werkcommissie na te gaan wat de taak en het werkterrein moeten zijn van een Europees-Arabische Universiteit en of deze levensvatbaar is, een en ander rekening houdend met de geconstateerde financiële middelen. De te nemen maatregelen zullen later in het licht van deze studie worden besproken.”

In deze context wordt overwogen om in de eerste helft van april te Lissabon een vergadering van de Voorzitters, Co-Voorzitters en rapporteurs van de Werkgroepen te beleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1703/91

van de heer **Juan Bandrés Molet (V)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1991)

(92/C 112/29)

Betreft: Heropening van de spoorlijn Canfranc-Olorón

Naar verluidt zou de Commissie bereid zijn deel te nemen in de financiering uit het EFRO en in overeenstemming met de bepalingen van het Interreg-programma aan de bouw van de tunnel van Somport om door middel van een autoweg het Franse gebied Midi-Pyrénées met het Spaanse Aragón te verbinden. Dit gaat vergezeld van grote kosten (18 miljard peseta) en onvermijdelijke gevolgen voor het milieu.

De heropening van de internationale spoorlijn Canfranc-Olorón (in 1970 voor het verkeer gesloten) zou echter de

door de Commissie bij de opstelling van het Interreg-programma gewenste resultaten ten gevolge hebben tegen lage kosten en minder overlast voor het milieu.

Heeft de Commissie de mogelijkheid bestudeerd om bij de projecten voor de financiering van het Interreg-programma de heropening van de spoorlijn Canfranc-Olorón in overweging te nemen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(14 november 1991)

De Commissie is niet van plan de bouw van de tunnel van Somport te financieren in het kader van Interreg. De betrokken nationale en regionale overheden hebben overigens zelf met die mogelijkheid geen rekening gehouden in het ontwerp-programma dat zij bij de Commissie hebben ingediend.

In het kader van haar vervoerbeleid zal de Europese Gemeenschap voor dit tunnelproject evenwel middelen ter beschikking stellen van de begrotingspost „Vervoerinfrastructuur”. Bovendien heeft het EFRO de uitvoerbaarheidsstudie voor het project medefinancierd.

Wat de spoorverbinding Canfranc-Olorón betreft, heeft de Commissie van de betrokken Franse en Spaanse overheden tot op heden geen desbetreffende aanvraag ontvangen noch een mededeling waarin sprake is van plannen in die zin.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1750/91

van de heer **Heinz Köhler (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 augustus 1991)

(92/C 112/30)

Betreft: De rol van de Duitse taal bij de vertaaldienst van de Europese Gemeenschappen

De EG-documenten die voor het wetgevend proces nodig zijn ontbreken vaak in de Duitse taal vlak voor vergaderingen van EG-organen en in de vergaderingen zelf. Ook bereiken mij klachten dat ondernemers en staatsburgers van de Bondsrepubliek Duitsland onvoldoende kennis kunnen nemen van belangrijke EG-documenten omdat een Duitse vertaling daarvan ontbreekt en dat de correspondentie van Duitstalige staatsburgers met de Commissie voor een deel in de Franse of Engelse taal gevoerd moet worden.

Welke criteria gelden voor de personeelsbezetting van de talendiensten van de Gemeenschappen?

Strookt het aantal formatieplaatsen met het feit dat 23 % van de EG-burgers Duits als moedertaal heeft?

Is de Commissie bereid het aantal Duitstalige typisten en vertalers meer dan evenredig te verhogen?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(20 januari 1992)**

Er zijn duidelijke voorschriften van de Voorzitter en de Secretaris-generaal van de Commissie om er zorg voor te dragen dat burgers van de Gemeenschap, die zich in hun moedertaal tot de Commissie wenden, overeenkomstig Verordening nr. 1, een in deze taal gesteld antwoord krijgen.

Bij de documenten van de Commissie moet een onderscheid worden gemaakt tussen vertaling en verspreiding. Door zwakke punten in de verspreiding kan het gebeuren dat documenten die bij voorbeeld in de Duitse taal beschikbaar zijn, hun plaats van bestemming toch niet tijdig bereiken. Overeenkomstig de interne overlegprocedure bij de Commissie beslist deze slechts dan in een mondelinge of schriftelijke procedure over een voorval, wanneer de relevante documenten in ten minste drie officiële talen, waaronder het Duits, beschikbaar zijn.

De personeelsbezetting van de Vertaaldienst van de Commissie is in principe afhankelijk van de voorkomende behoefte aan vertalingen. Aangezien deze voor Duitse teksten in de loop der jaren steeds groter is geworden, heeft de Commissie er in zoverre rekening mee gehouden, dat zij het totale personeelsbestand van de Duitstalige eenheden het meest heeft uitgebreid.

Zo zijn momenteel in de beide standplaatsen van de Commissie te Brussel en Luxemburg circa 160 Duitstalige vertalers en reviseurs werkzaam. Bovendien zorgt de Commissie door tijdige planning van vergelijkende onderzoeken voor vertalers ervoor dat vrijkomende respectievelijk nieuw te creëren posten onverwijld bezet kunnen worden.

In het kader van de herstructurering van de vertaaldienst heeft de Commissie een afzonderlijke administratieve eenheid „free-lancevertalingen” opgericht. Momenteel is een algemene aanbesteding uitgeschreven voor de vertaling van documenten in de negen officiële talen van de Gemeenschap. Doel ervan is kaderovereenkomsten met individuele free-lance vertalers en vertaalbureaus te sluiten. Hiervan verwacht de Commissie een verdere verbetering van de situatie bij het voldoen aan de vraag naar vertalingen.

Over het aantal posten voor vertalers en typistes beslist, zoals bekend, de begrotingsautoriteit. Binnen het toegekende aantal posten is de vertaaldienst bij haar beslissing over de verdeling van de posten naar taal een speelruimte gelaten die gebruikt wordt om rekening te houden met de belangen van de afzonderlijke talen.

Voor sommige officiële talen bestaat in de vertaaldienst van de Commissie een acute noodsituatie wat betreft het aantal typistes. De Commissie streeft ernaar door intensiever gebruik van tekstverwerking en, voor zover de beschikbare begrotingsmiddelen dit toelaten, door een beroep te doen op particuliere typistenbureaus, deze situatie te verhelpen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1778/91
van de heer Georgios Romeos (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1991)
(92/C 112/31)**

Betreft: Bedreiging door kerncentrale in Bulgarije

Twee van de zes atoomreactors van de centrale Holoduj in Noord-Bulgarije zijn onlangs stilgelegd. Experts van de Internationale Organisatie voor atoomenergie die onderzoek ter plaatse hebben verricht, maken melding van fouten in het ontwerp, een slechte staat van onderhoud en slechte condities wat betreft de werking en veiligheid en vragen om tijdelijke stilzetting van de centrale voor reparatiewerkzaamheden.

Aangezien het in bedrijf blijven van deze centrale ernstig gevaar oplevert, ook voor landen van de Gemeenschap, vraag ik de Commissie of zij voornemens is druk uit te oefenen op de Bulgaarse Regering om de centrale te sluiten en tegelijkertijd faciliteiten te verlenen zodat de omliggende landen van de Gemeenschap Bulgarije bij de energievoorziening de helpende hand kunnen bieden.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1871/91
van de heer Filippos Pierros (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1991)
(92/C 112/32)**

Betreft: Samenwerking Gemeenschap—Bulgarije ten aanzien van de veiligheid van de kerncentrale van Kozloduy in Bulgarije

Tijdens een bijeenkomst van internationale experts van de Internationale Organisatie voor atoomenergie op 9 juli jl. in Wenen heeft Bulgarije zich bereid verklaard de centrale reactor in Kozloduy stil te leggen, indien het althans van de Gemeenschap voldoende financiële hulp krijgt om het verlies aan energie te compenseren. Zoals bekend levert deze centrale, die zeer ernstige problemen oplevert wat betreft de veiligheid, ongeveer 40% van de elektriciteit van Bulgarije.

Er is echter niet alleen veel geld nodig voor het compenseren van het verlies aan opgewekte energie, maar ook voor het moderniseren van de resterende reactoren en voor een adequate opleiding van het personeel. In concreto werd bericht dat alleen de technische aanpassing aan de internationale veiligheidsnormen meer dan 2 miljard DM zal vergen.

Welke maatregelen, financiële en andere, is de Commissie bereid te nemen, in samenwerking met de internationale energieorganisaties (Internationale Organisatie voor atoomenergie, Internationaal Energieagentschap) om bij

te dragen tot de oplossing van de zeer acute problemen waarmee Bulgarije wordt geconfronteerd?

**Gecombineerd antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1778/91 en nr. 1871/91
(7 februari 1992)**

Vice-voorzitter Andriessen en de Bulgaarse vice-premier Tomov hebben op 31 juli te Brussel een financieringsovereenkomst ondertekend voor een steunbedrag van 11,5 miljoen ecu in het kader van het Phare-programma voor noodmaatregelen met het oog op de nucleaire veiligheid van de centrale van Kozloduy in Bulgarije.

Het betreft de eerste fase van een regionaal programma ten behoeve van de sectoren energie en milieu in de regio's van Midden- en Oost-Europa.

Deze actie ten behoeve van Bulgarije voorziet met name in de uitvoering van de dringendste aanbevelingen van de IAEA en van een eerste door de WANO opgesteld programma voor verbetering, alsook in een verbetering van het regelgevingssysteem op het gebied van veiligheid; tevens is het de bedoeling in het kader van deze actie na te gaan welke middelen moeten worden ingeschakeld om het door het stilleggen van bepaalde reactoren veroorzaakte elektriciteitsstekort op te vangen.

De Bulgaarse Regering heeft zich volkomen bereid verklaard om de aanbevelingen van het in overleg met de Commissie opgerichte deskundigenteam op te volgen. De reactoren 1 en 2 zijn reeds stilgelegd voor de winter.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1827/91

van de heer José Happart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 112/33)

Betreft: Bestrijding van de luchtvervuiling

Luchtvervuiling wordt beschouwd als een van de grootste en meest verontrustende problemen voor het milieu aan de vooravond van de 21e eeuw.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke maatregelen zij overweegt te treffen tegen de vervuiling door fotochemische oxiderende middelen ten gevolge van de emissies van motorvoertuigen, met negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid (irritatie van ogen en huid, hoofdpijn, ademhalingsmoeilijkheden, enz.)?
2. of bij de huidige stand van de wetenschap drempelwaarden kunnen worden vastgesteld voor de ozonconcentratie in de lucht?

3. welke controle zij uitoefent op de toepassing van de generaliseerde voorschriften door de Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(9 oktober 1991)**

Op communautair niveau is er een reeks maatregelen in uitvoering of in voorbereiding om de uitstoot van vervuilende stoffen, met name fotochemische oxidantia en de precursoren daarvan (stikstofoxiden en vluchtige organische verbindingen) door bepaalde bronnen van luchtverontreiniging te beperken. Deze maatregelen hebben betrekking op zowel vaste (grote verbrandingsinstallaties) als mobiele bronnen (auto's/vrachtwagens).

De onlangs door de Raad vastgestelde Richtlijn 91/441/EEG⁽¹⁾ inzake de beperking van luchtverontreiniging door emissies van particuliere voertuigen, is gericht op de vermindering van de uitstoot van een reeks vervuilende stoffen, met name die welke bijdragen tot de fotochemische verontreiniging. Bovendien wordt er gewerkt aan voorstellen ter beperking van de uitstoot door vrachtwagens en lichte bedrijfsvoertuigen.

Nu reeds zijn er plannen om de grenswaarden voor emissies door deze voertuigtypes verder te verlagen.

Toekomstprojecties door de Commissie wijzen uit dat de bestaande en geplande maatregelen met betrekking tot de transportsector tegen het jaar 2000 moeten resulteren in een vermindering met 10% voor stikstofoxiden en 40% voor vluchtige organische verbindingen ten opzichte van het niveau van 1985.

Wat het vastleggen van een grenswaarde voor de ozonconcentratie in de lucht betreft, is het bij de huidige stand van de wetenschap inderdaad mogelijk drempelconcentraties vast te stellen waarbeneden er geen risico bestaat voor de volksgezondheid of de natuurlijke ecosystemen. De processen waarbij de voor de ozonvorming verantwoordelijke fotochemische oxidantia ontstaan, getransporteerd en in andere verbindingen omgezet worden, zijn echter dermate complex dat zij aan menselijke controle ontsnappen: een direct verband tussen uitstoot en input kan niet worden gelegd. Het is derhalve momenteel lastig om een bindende grenswaarde vast te leggen die enerzijds beantwoordt aan objectieve criteria en waarvan anderzijds redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de Lid-Staten er de hand aan kunnen houden.

Ten einde niettemin de evolutie van de luchtkwaliteit te kunnen volgen heeft de Commissie op 24 juni 1991 een voorstel⁽²⁾ goedgekeurd voor een richtlijn van de Raad betreffende de verontreiniging van de lucht door ozon. Deze richtlijn moet garanderen dat de ozonconcentratie in alle Lid-Staten van de Gemeenschap wordt bewaakt. De in deze richtlijn genoemde richtwaarden en alarmingsdrempels zijn conform de aanbevelingen van de WGO.

⁽¹⁾ PB nr. L 242 van 30. 8. 1991.

⁽²⁾ Doc. COM(91) 220 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1829/91
van de heer Giuseppe Mottola (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 112/34)

Betref: „Internationale” jaarbeurs van citrusvruchten in Reggio Calabria — gevaar van declassering

De stad Reggio Calabria organiseert sedert vele jaren de jaarbeurs van citrusvruchten die met de kwalificatie „internationaal” onder auspiciën van het Ministerie van Landbouw en het Ministerie van Buitenlandse Zaken plaatsvindt. Deze jaarbeurs speelt een belangrijke rol ten behoeve van de reclame voor en het image van niet alleen citrusvruchten uit de Italiaanse Mezzogiorno, maar van alle landen in het Middellandse-Zeegebied en draagt ook in samenhangende sectoren bij tot de economische ontwikkeling en de werkgelegenheid. De jaarbeurs dreigt te worden gedeclasseerd door het beheer door een commissaris, waardoor iedere stimulans en herlancering wordt afgezwakt.

1. Kan de Commissie bemiddelen, ten einde declassering te vermijden en de bevoegde instanties verzoeken een nieuwe raad van beheer op te richten die een doorslaggevende ommekeer kan geven ten behoeve van de reactivering van de activiteiten van de jaarbeurs en met name van de citrusvruchtensector?
2. Kan zij passende maatregelen treffen, opdat bij de subsidieverlening uit de Structuurfondsen voldoende rekening wordt gehouden met de jaarbeurs voor de reactivering en versterking van haar internationale rol?
3. Kan zij een groep van deskundigen benoemen voor de verifiëring en constatering van het sociaal-economische belang van de jaarbeurs bij de ondersteuning, exploitatie en bescherming van de productie van citrusvruchten in het gehele kustgebied van de Middellandse Zee?

Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie

(24 januari 1992)

De Commissie is zich wel bewust van het belang van promotie- en valorisatieacties ter verbetering van traditionele afzetmogelijkheden of bij het zoeken van nieuwe markten voor landbouwproducten.

In Calabrië, een regio die reeds gekenmerkt wordt door een achterstand in economische ontwikkeling, is de productie van citrusvruchten nog steeds een van de

belangrijkste elementen van de landbouweconomie. Daarom is de Commissie van mening dat een initiatief als de internationale jaarbeurs van citrusvruchten van de stad Reggio Calabria niet alleen moet kunnen blijven bestaan, maar ook dynamischer moet kunnen worden gemaakt ten einde actief bij te dragen tot de promotie van landbouwproducten zowel binnen als buiten de Gemeenschap.

De Commissie verzekert het geachte Parlementslid dat de aangelegenheid nader zal worden behandeld in het kader van de werkzaamheden van het begeleidingscomité van het operationele programma van de regio.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1836/91
van de heer Maxime Verhagen (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 112/35)

Betref: Tropische regenwouden en de inheemse stammen in Sarawak

De door de ITTO naar Sarawak gezonden delegatie heeft aanbevolen:

- de houthak aanzienlijk te beperken,
- de houthak in de gebieden die momenteel omstreden zijn stop te zetten totdat de conflicten op bevredigende wijze zijn opgelost,
- een permanente instantie in het leven te roepen voor het raadplegen van de inheemse bevolkingsgroepen die door de houthak worden getroffen.

Houdt de Commissie toezicht op de naleving van deze aanbevelingen door de Regering van Sarawak en, zo ja, wat zijn de resultaten ervan?

Is de Commissie van plan voort te gaan met de import van hardhout uit Sarawak en aldus in strijd te handelen met de expliciete aanbevelingen van de ITTO, die zij gewoonlijk volledig steunt in haar werkzaamheden?

In de tweede plaats heeft de heer Ripa di Meana, lid van de Commissie, tijdens de vergaderperiode van mei in Straatsburg gesproken over de toezegging van Maleisië aan de ITTO om twee reservaten te creëren voor de Penan-stam en om de beschermde bosgebieden te vergroten. Heeft de Maleisische Regering dit gedaan? Mocht de Maleisische Regering niets hebben gedaan, welke maatregelen worden er dan genomen om ervoor te zorgen dat zij haar verplichtingen nakomt?

Hoe staat het met de belofte van de Maleisische Regering om biosferen te creëren?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(22 januari 1992)

Tijdens de 10e vergadering van de ITTO-Raad in Quito in juni 1991 heeft de Gemeenschap, bij monde van de vertegenwoordiging van de Commissie, officieel verzocht om informatie over de voortgang van de door de Maleisische autoriteiten in Sarawak ondernomen activiteiten, in de geest van de aanbevelingen van de internationale delegatie van de ITTO.

Uit het antwoord van de Maleisische delegatie blijkt het volgende:

1. Het departement bosbouw van Sarawak staat op het punt nieuw personeel aan te trekken; deze aanwerving zal, naar verwacht wordt, tegen het eind van dit jaar voltooid zijn. Volgens de inlichtingen die een delegatie van de Commissie begin oktober in Sarawak heeft ingewonnen, zal het departement bosbouw ongeveer 400 personen in dienst nemen, waardoor de huidige personeelssterkte met bijna een derde zal toenemen.
2. In Sarawak zijn nationale parken en natuurreservaten gecreëerd en er zijn plannen voor meer. Volgens de ter plaatse ingewonnen informatie bedraagt de oppervlakte van de momenteel geheel beschermde gebieden 280 000 hectare (nationale parken: 105 000 hectare; natuurreservaten: 175 000 hectare). Er bestaan plannen voor acht nieuwe nationale parken (580 000 hectare) en 6 nieuwe natuurreservaten (bijna 140 000 hectare).

Over de omvang van de bosexploitatie blijft onduidelijkheid bestaan. Tijdens de ITTO-Raad werd door bepaalde bronnen een duidelijk stijgende trend gemeld. Volgens de ter plaatse ingewonnen officiële informatie bedraagt de totale houtproductie in Sarawak bijna 19 miljoen m³, waarvan bijna 16 miljoen m³ wordt geëxporteerd, voornamelijk naar Japan (45%) en Taiwan (20%). De Gemeenschap importeert geen hout uit Sarawak. Tot 1995 zal de gemiddelde jaarlijkse produktie in Sarawak 12 miljoen m³ bedragen, en tussen 1995 en het jaar 2000 zal deze 10 miljoen m³ zijn; op dat moment zou dus het door de ITTO als duurzaam beschouwde niveau (ongeveer 9 miljoen m³) zijn bereikt.

Tijdens de Raad in Quito hebben de vertegenwoordigers van Maleisië betoogd dat het huidige produktieniveau het resultaat is van een tijdelijk verschijnsel, aangezien een deel van het geproduceerde hout afkomstig is van bosgebieden die bestemd zijn voor de landbouw; de Gemeenschap heeft om een snelle opheldering gevraagd, met name op de volgende ITTO-Raad eind november.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat de ITTO nooit besluiten heeft geformuleerd of aanbevelingen aan zijn leden gedaan waarin deze worden opgeroepen zich te

onthouden van de import van uit Maleisië afkomstig hout, een handelswijze die overigens zou indruisen tegen de bedoelingen van de Internationale Overeenkomst.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1857/91

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1991)

(92/C 112/36)

Betreft: Communautaire wetgeving inzake het gebruik van katalysatoren

In bepaalde Lid-Staten van de Gemeenschap heeft de katalysator, die het „wondermiddel” moest zijn waarmee een groot deel van de uitlaatgassen van auto's geëlimineerd kon worden, nauwelijks voet aan de grond gekregen, grotendeels als gevolg van desinteresse bij de nationale regeringen, die bitter weinig doen om de voordelen van de katalysator te benutten.

Anderzijds heeft deze desinteresse tot gevolg dat er nog maar een gebrekkig netwerk bestaat voor de verkoop van brandstof voor dit soort auto's.

Kan de Commissie, gezien de passieve opstelling van bepaalde Lid-Staten, mededelen wat de communautaire voorschriften zijn inzake het gebruik van de katalysator en hoe bindend ze zijn, ten einde de burgers te beschermen tegen de schadelijke vervuiling, vooral in de grote steden?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(23 oktober 1991)

Zich terdege bewust van de door het geachte Parlementslid genoemde problematiek heeft de Commissie in februari 1990 een voorstel ingediend voor een richtlijn tot vaststelling van grenswaarden voor door motorvoertuigen geëmitteerde verontreinigende stoffen die zo streng zijn dat de industrie — om hieraan te voldoen — genoodzaakt zal zijn de voertuigen uit te rusten met afgestelde driefwegkatalysatoren op basis van de beste beschikbare technologie.

De Raad heeft deze Richtlijn (91/441/EEG) op 26 juni 1991⁽¹⁾ aangenomen. De richtlijn wordt op 1 januari 1992 van toepassing; de bepalingen worden op 1 juli verplicht voor de goedkeuring van nieuwe autotypen en op 31 december 1992 voor de registratie van alle nieuwe voertuigen.

(¹) PB nr. L 242 van 30. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1873/91

van de heer **Thomas Megahy (S)**
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1991)
(92/C 112/37)

Betreft: Aanleg van spoorwegen in Lid-Statens

Kan de Commissie voor alle Lid-Statens mededelen hoeveel kilometer aan door de overheid gefinancierde spoorwegen in de laatste tien jaar op hoofdlijnen is aangelegd en hoeveel kilometer

1. momenteel in aanleg is, en
2. gepland is?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
(5 december 1991)

In overeenstemming met de resolutie van de Raad van 4 en 5 december 1989 ⁽¹⁾ hebben de Lid-Statens aan de Commissie mededeling gedaan van de projecten van communautair belang alsook van de programma's welke zij met het oog op de ontwikkeling van de spoorweginfrastructuur hebben opgezet.

De volgende tabel geeft een overzicht per land van de lengte in kilometer van de aangelegde of aan te leggen nieuwe lijnen. Aangezien voor bepaalde lijnen het tracé nog niet is vastgelegd, moet voor de nog aan te leggen nieuwe lijnen het opgegeven aantal kilometers als een raming worden beschouwd.

(in kilometer)

Lid-Staat	Aangelegd	In aanleg	Aan te leggen
België	—	—	155
Denemarken	—	—	—
Duitsland	410	—	282
Griekenland	—	—	360
Spanje	—	471	917
Frankrijk	707	560	3 440
Ierland	—	—	—
Italië	248	—	1 078
Luxemburg	—	—	—
Nederland	—	—	85
Portugal	—	—	512
Verenigd Koninkrijk	—	—	113

⁽¹⁾ PB nr. C 34 van 14. 2. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1900/91

van de leden **Miguel Arias Cañete (PPE)**, **Lord Bethell (ED)**, **Elmar Brok (PPE)**, **Sir Fred Catherwood (ED)**, **Patrick Cox (LDR)**, **Willy De Clercq (LDR)**, **Gijs de Vries (LDR)**, **James Elles (ED)**, **Ingo Friedrich (PPE)**, **Klaus Hänsch (S)**, **Geoffrey Hoon (S)**, **Alain Lamassoure (LDR)**, **Manuel Medina Ortega (S)**, **Hemmo Muntingh (S)**, **Luis Planas Puchades (S)**, **Lord Plumb (ED)**, **Hans-Gert Poettering (PPE)**, **Manuel Porto (LDR)**, **Dieter Rogalla (S)**, **Leo Tindemans (PPE)**, **John Tomlinson (S)**, **Michael Welsh (ED)**, **Karl von Wogau (PPE)** en **Eisso Woltjer (S)**
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1991)
(92/C 112/38)

Betreft: Ontwikkeling van de betrekkingen Verenigde Staten/Gemeenschap

Hoe moeten de betrekkingen tussen de Verenigde Staten en de Gemeenschap zich volgens de Commissie in het licht van de Duitse hereniging en de naderende voltooiing van de interne markt de komende maanden ontwikkelen?

Betekent de verklaring die thans door de Gemeenschap en de Verenigde Staten is ondertekend dat er sprake zal zijn van een nauwere samenwerking tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten in nieuwe sectoren?

Is de Commissie van mening dat een nauwere samenwerking zal leiden tot institutionalisering van de Verenigde Staten/Gemeenschap-betrekkingen op langere termijn?

Welke mogelijkheden bestaan er voor de Gemeenschap en de Verenigde Staten om in het kader van de CVSE samen te streven naar een nieuw Europees veiligheidsbestel?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(12 februari 1992)

1. De betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten hebben de afgelopen jaren ingrijpende veranderingen ondergaan. Aanleiding hiertoe waren de erkenning door de Amerikaanse Regering van de groeiende onderlinge afhankelijkheid in de wereld, de ontwikkelingen in Oost- en Midden-Europa en de USSR, evenals de voortschrijdende economische integratie in de Gemeenschap en de zich ontwikkelende identiteit van de Gemeenschap op het gebied van het buitenlands beleid.

2. De versterking van de betrekkingen kwam op 23 november 1990 tot uitdrukking in de goedkeuring van de Transatlantische Verklaring door de Gemeenschap en de Verenigde Staten.

In deze Verklaring zijn de gezamenlijke doelstellingen en beginselen van de Gemeenschap en de Verenigde Staten neergelegd, evenals de basis voor verdere bilaterale samenwerking. Beide partijen hebben zich er in de Verklaring toe verbonden elkaar over belangrijke politieke en economische aangelegenheden van gemeenschap-

pelijk belang te raadplegen en te informeren, nauw samen te werken in de geëigende internationale organen, en de GATT en de OESO te ondersteunen. Voorts zijn ze overeen gekomen de reeds bestaande en uitvoerige dialoog over aangelegenheden met betrekking tot handel en investeringen verder uit te breiden en de samenwerking op wetenschappelijk, cultureel en onderwijsgebied te versterken. Tevens werd afgesproken dat de partijen hun krachten gaan bundelen in de bestrijding van terrorisme, misbruik van en handel in verdovende middelen, de internationale misdaad en de verspreiding van nucleaire, chemische en biologische wapens en rakettechnologie. Ten slotte hebben beide partijen verklaard zich te willen inzetten voor de bescherming van het milieu.

In de Verklaring is een institutioneel kader vastgelegd voor regelmatig overleg op terreinen van gemeenschappelijk belang. Hiertoe is afgesproken dat er tweejaarlijkse bijeenkomsten zullen plaatsvinden van de president van de Verenigde Staten en de voorzitters van de EG-Raad en -Commissie. De tweede van dergelijke bijeenkomsten vond op 9 november plaats in Den Haag en werd bijgewoond door president Bush, EG-voorzitter Delors en premier Lubbers. Voorts is afgesproken tweejaarlijkse bijeenkomsten te houden van de ministers van Buitenlandse Zaken van de Gemeenschap, de Commissie en de minister van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten, alsmede tweejaarlijks overleg tussen de Commissie en de Verenigde Staten op regeringsniveau, en ad hoc op ministersniveau.

3. In antwoord op de laatste vraag betreffende de CVSE, kan worden gesteld dat er voor de Commissie onmiskenbaar een belangrijke rol is weggelegd bij de bevordering van de vrede en de veiligheid in Europa door middel van de ontwikkeling van mechanismen die het vertrouwen vergroten en door het zoeken naar vreedzame oplossingen voor conflicten, zeker op een tijdstip waarop de veiligheid in Europa radicale veranderingen ondergaat. De Gemeenschap is ervan overtuigd dat de CVSE, waarin de Verenigde Staten een van de belangrijkste krachten zijn, een geschikt platform is voor dit proces. Het is van groot belang tot een nauwe samenwerking tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten te komen, temeer daar het democratisch bestel dat de Gemeenschap in Europa nastreeft sterke overeenkomsten vertoont met dat in de Verenigde Staten. De CVSE wordt in dit verband dan ook met name genoemd in de preambule van de Transatlantische Verklaring.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1926/91

van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1991)

(92/C 112/39)

Betreft: Vuilverbrandingsproject in Fos-sur-Mer (Bouches-du-Rhône, Frankrijk)

Er bestaan plannen om een grote vuilverbrandingsinstallatie voor chemisch afval met een capaciteit van meerdere tienduizend ton te bouwen in Fos-sur-Mer.

Kan de Commissie, in weerwil van het feit dat het project zou beantwoorden aan de Europese normen, mededelen:

1. of het naar haar mening verdedigbaar is om een project van een dergelijke omvang te bouwen in een zone waar de kwaliteit van de lucht reeds herhaaldelijk niet meer voldoet aan de gestelde Europese normen;
2. of gezien de plannen van de leiding van het project om de rentabiliteit te verhogen door invoer van afval uit andere landen van de Gemeenschap of uit naburige landen als bij voorbeeld Duitsland, wel rekening zal worden gehouden met het beginsel van de behandeling ter plaatse, dat bedoeld is om risico's tijdens het vervoer te vermijden;
3. of de middelen om de risico's voor de omwonende bevolking en het milieu ter plaatse te verminderen wel voldoende zijn of dat deze verbeterd dienen te worden?

Antwoord van de heer Ripa di Meana namens de Commissie

(10 oktober 1991)

1. Zwaveldioxide, zwevende deeltjes en lood zijn momenteel de enige door verbrandingsinstallaties in de lucht uitgestoten verontreinigende stoffen waarvoor „luchtkwaliteits“-richtlijnen bestaan.

Frankrijk heeft er de Commissie krachtens artikel 3, lid 2, van Richtlijn 80/779/EEG (*) (SO₂-zwevende deeltjes) van op de hoogte gebracht dat de streek van Fos-Etang de Berre een zone was waar de grenswaarden van de richtlijn eventueel kunnen worden overschreden.

Sinds het van kracht worden van de richtlijn is deze streek geleidelijk verdeeld in kleinere sectoren met kans op overschrijdingen. In de periode 1987/1988 werd het in de richtlijn vastgestelde 98-percentiel voor SO₂ slechts twee keer overschreden; na de periode 1988/1989 geldt het probleem alleen nog in de streek van Port-de-Bouc; gedurende deze periode werd geen enkele overschrijding gemeten.

Er is geen enkele overschrijding van de loodgrenswaarde medegedeeld.

Volgens de richtlijn moeten alleen de overschrijdingen officieel aan de Commissie worden medegedeeld. De Commissie beschikt dus slechts over zeer beperkte informatie en het is moeilijk op deze basis een algemene conclusie te trekken. Toch meent de Commissie dat speciaal het effect van de emissie van vervuilende stoffen op de kwaliteit van de lucht dient te worden geanalyseerd, te meer daar de bepalingen van de huidige richtlijn uitsluitend het uitvoeren van verbeteringswerken beogen en niet van toepassing zijn op de vestiging van nieuwe industrieën. Het is noodzakelijk in dit geval na te gaan of de eventuele bijkomende druk de in de voorbije jaren waargenomen tendens tot verbetering niet in het tegendeel zal doen verkeren.

2. Richtlijn 84/631/EEG (*) betreffende de controle op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke

afvalstoffen voorziet in een controleprocedure, die inhoudt dat overbrenging van afvalstoffen pas mogelijk is nadat de bevoegde instanties in de landen van oorsprong en bestemming van tevoren hun toestemming hebben gegeven. De richtlijn geeft de bevoegde instanties dus de middelen om de mogelijke milieu-effecten van de voorgestelde overbrenging van afvalstoffen te controleren. De concrete toepassing van het beginsel van de behandeling ter plaatse, zoals voorzien in Richtlijn 75/442/EEG, gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG betreffende afvalstoffen, zal worden geregeld in de verordening betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen zowel binnen als naar en uit de Gemeenschap⁽¹⁾, die momenteel in het Parlement en de Raad wordt bestudeerd.

3. Wat de risico's voor de omwonende bevolking betreft, hebben de bevoegde instanties krachtens artikel 4 van bovengenoemde richtlijn betreffende afvalstoffen de verplichting ervoor te zorgen dat de afvalstoffen worden verwijderd zonder dat schade aan de volksgezondheid en aan het milieu wordt toegebracht. Met het oog op de concrete tenuitvoerlegging van deze bepaling wordt momenteel gewerkt aan een richtlijnvoorstel van de Commissie dat normen bevat inzake verbrandingsinstallaties voor gevaarlijke afvalstoffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 326 van 13. 12. 1984.

⁽³⁾ Doc. COM(90) 415 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1930/91

van de heer Thomas Megahy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1991)

(92/C 112/40)

Betreft: Wetgeving inzake de werkzaamheden van bonafide loterijen

In de laatste jaren zijn meer en meer handelspraktijken gesignaleerd waarbij gefingeerde loterijen en prijstrekkingen werden gebruikt om goedkope waar te slijten. Inmiddels heeft dit grensoverschrijdende vormen aangenomen waarbij burgers in het Verenigd Koninkrijk dergelijke waar ontvangen van ondernemingen uit andere Lid-Staten. Kan de Commissie geen voorstellen indienen om de werkzaamheden van bonafide loterijen wettelijk te regelen en om oneerlijke verkoopmethoden uit te bannen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(4 oktober 1991)

Zoals het geachte Parlementslid reeds aangeeft, zijn verkoopbevorderingstechnieken het gevolg van het vrije verkeer van goederen, dat een aspect van de totstandkoming van de interne markt is.

Vele verkoopaanbiedingen of reclames zijn gericht op consumenten die in andere Lid-Staten wonen dan die waar de handelsonderneming gevestigd is.

Het is duidelijk dat dergelijke grensoverschrijdende acties zullen toenemen. Bepaalde ondernemingen hebben de aandacht van de Commissie gevestigd op kwesties die het belang van de consument schaden en vooral op tombola's en loterijen waarbij prijzen worden uitgelooft die niet worden toegekend.

Richtlijn 84/450/EEG van de Raad⁽¹⁾ en de nationale wetgeving in het kader daarvan moeten het mogelijk maken dat tegen misleidende reclame kan worden opgetreden.

Er doen zich echter problemen voor, vooral wanneer degene die de reclame maakt of de verkoop van zijn produkt probeert te bevorderen niet actief is in het land van vestiging.

De diensten van de Commissie hebben reeds het een en ander gedaan om een goede oplossing te vinden, het vertrouwen van de consument te vergroten en ervoor te zorgen dat transacties rechtmatig zijn.

Zoals reeds medegedeeld in het kader van het driejarig actieplan inzake het beleid ter bescherming van de consument in de Europese Gemeenschap houdt de Commissie zich bezig met de opstelling van een voorstel voor een richtlijn betreffende overeenkomsten die op afstand worden gesloten en daarbij zal zeker rekening worden gehouden met de kwesties die het geachte Parlementslid onder de aandacht heeft gebracht.

⁽¹⁾ PB nr. L 250 van 19. 9. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1941/91

van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1991)

(92/C 112/41)

Betreft: Eerbiediging van de richtlijn betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen

Kan de Commissie medelen of, naar haar mening, de ondernemingen in het Franse departement Bouches-du-Rhône die toxisch afval voortbrengen, Richtlijn 78/319/EEG⁽¹⁾ eerbiedigen?

Zo ja, kan de Commissie op grond van de verklaringen betreffende de door de bedrijven in dit departement voortgebrachte afvalstoffen medelen om welke hoeveelheden het gaat en welke ondernemingen hierbij zijn betrokken?

Indien niet, kan de Commissie medelen welke maatregelen zij denkt te nemen om deze richtlijn te doen eerbiedigen?

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978, blz. 43.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(7 oktober 1991)

De Commissie beschikt niet over gegevens over de naleving van Richtlijn 78/319/EEG door individuele

bedrijven. Bij deze richtlijn worden de door de Lid-Staten aangewezen bevoegde instanties belast met het toezicht op de naleving van de bepalingen van de richtlijn. De Commissie heeft evenmin informatie over de afvalvorming bij individuele bedrijven. De in artikel 14 van de richtlijn bedoelde gegevens moeten op verzoek van de ter zake bevoegde instanties worden verstrekt. Deze behoeven slechts een overzichtsrapport aan de Commissie te doen toekomen. De Commissie heeft geen specifieke gegevens ontvangen over de regio waarop het geachte Parlementslid doelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1944/91
 van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (2 september 1991)
 (92/C 112/42)

Betreft: Bijwerkingen van een aquicultuurproject

In verband met mijn schriftelijke vraag nr. 87/90 ⁽¹⁾ en haar antwoord daarop van 2 februari 1990, zou ik de Commissie willen vragen in hoeverre er vóór de uitvoering van het desbetreffende project een evaluatie is verricht van de gevolgen ervan voor het inkomen van de vissers die traditionele visvangst in de kustwateren bedrijven (in tegenstelling tot de diepzeevissers) en of er na afloop een dergelijke evaluatie heeft plaatsgevonden. Zo ja, wat zijn dan de resultaten van deze evaluaties?

⁽¹⁾ PB nr. C 136 van 27. 5. 1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Marín
 namens de Commissie
 (5 november 1991)

De Commissie beschikt op het ogenblik niet over specifieke studies over het door het geachte Parlementslid genoemde onderwerp. Op grond van gedeeltelijke informatie is de Commissie evenwel van mening dat de gevolgen van de aquicultuur voor de inkomens van de vissers die de traditionele visvangst beoefenen niet groot zijn, al komt het voor dat traditionele vissers op vrijwillige basis overschakelen op aquicultuur.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1960/91
 van de heer Anthony Simpson (ED)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (15 september 1991)
 (92/C 112/43)

Betreft: Richtlijn inzake de brandveiligheid van meubelen — wanneer?

Het is dringend noodzakelijk dat de Europese meubelfabrikanten gemeenschappelijke normen voor brandveilig-

heid hanteren. Kan de Commissie mededelen of zij erover denkt een nieuwe ontwerp-richtlijn in te dienen of de oorspronkelijke ontwerp-richtlijn te wijzigen, ten einde dit mogelijk te maken?

Vindt de Commissie de normen die momenteel in het Verenigd Koninkrijk worden opgelegd bevredigend en is zij bereid ervoor te waken dat de toekomstige communautaire normen dezelfde hoge beschermingsgraad waarborgen?

Antwoord van de heer Bangemann
 namens de Commissie
 (1 oktober 1991)

In haar perscommuniqué van 3 juli 1991 heeft de Commissie aangegeven welke stappen zij van plan is te nemen om zo snel mogelijk algemene fundamentele veiligheidsvoorschriften voor te stellen, ten einde de bescherming van gezondheid en veiligheid op een hoog peil te brengen, door ongelijke nationale voorschriften veroorzaakte handelsbelemmeringen op de gemeenschappelijke markt weg te nemen en verdere versnippering van de markt te voorkomen.

De bestaande wetgeving in het Verenigd Koninkrijk voorziet in een serie ontvlambaarheidstests, om als gevaarlijk beschouwde materialen van de markt te weren. De initiatieven om de wetgeving te harmoniseren houden in, dat brandproeven niet op afzonderlijke materialen worden toegepast, maar op de combinatie van vulling en bekleding.

Ondanks dit verschil zullen de fundamentele veiligheidsvoorschriften van een mogelijke ontwerp-richtlijn inzake dit onderwerp een hoge beschermingsgraad voor de consument waarborgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1966/91
 van de heer Wilfried Telkämper (V)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (15 september 1991)
 (92/C 112/44)

Betreft: Omzetting van de MER-richtlijn in het Duitse recht

Kan de Commissie nadere mededelingen doen naar aanleiding van het bezwaarschrift nr. 1011/90 van W. Mecklenburg dat op 27 juli 1990 bij de Commissie is binnengekomen?

Overeenkomstig de artikelen 2 en 4, lid 2, dienen de Lid-Staten de projecten van de in bijlage II genoemde categorieën aan te wijzen die aan een milieu-effectrapportage onderworpen worden. Voor de wegen van bijlage II van de MER-richtlijn (85/337/EEG) ⁽¹⁾, die geen auto-wegen of autosnelwegen zijn, is de Bondsregering niet overgegaan tot een indeling in klassen d.m.v. criteria en drempelwaarden, maar heeft alleen voor die wegen op bondsniveau („Bundesfernstraßen”) bepaald dat voor deze categorie de milieu-effectrapportage geldt. „Bundesfernstraßen” zijn derhalve door hun karakteristiek aan

milieu-effectrapportage onderhevig. Wegen die onder de bouwbevoegdheid van lagere publiekrechtelijke instanties vallen („Landstraßen”, enz.) vallen niet hieronder. Op grond van de minimumnormen van een „Bundesfernstraße” wordt impliciet een drempelwaarde voor de MER-verplichting inzake wegen uit bijlage II van de richtlijn ingevoerd.

1. Moet deze impliciete drempelwaarde (minimale norm van de „Bundesfernstraßen”) zolang worden beschouwd als drempelwaarde overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de richtlijn inzake de MER-verplichting die ook geldt voor de wegeaanleg door lagere publiekrechtelijke instanties totdat de categorieën van wegen waarvoor de MER verplicht is uit bijlage II verder expliciet zijn vastgesteld?
2. Valt een weg met de normen van een „Bundesfernstraße” onder de MER-verplichting volgens de EG-richtlijn (aangezien de Bondsregering heeft besloten dat de karakteristiek van dergelijke wegen deze rapportage noodzakelijk maken) en wel:
  - a) sedert het aflopen van de termijn voor de omzetting in nationaal recht van de EG-richtlijn (3 juli 1988), of
  - b) sedert de goedkeuring van de MER-wet door de Duitse Bondsdag op 16 november 1989, of
  - c) sedert het van kracht worden van de MER-wet van 1 augustus 1990?

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(7 november 1991)**

Richtlijn 85/337/EEG is in werking getreden op 3 juli 1988. Volgens artikel 2 van deze richtlijn dienen de projecten die opgesomd zijn in de bijlagen I en II, onderworpen te worden aan een milieu-effectbeoordeling voordat vergunningen worden verleend; de projecten uit bijlage I behoren altijd aan een dergelijke beoordeling onderworpen te worden; de projecten uit bijlage II moeten beoordeeld worden wanneer zij met name gezien hun aard, omvang of ligging aanzienlijke milieu-effecten kunnen hebben.

De verplichting op grond van artikel 2 is opgelegd aan alle bevoegde instanties, dus ook aan de territoriale overheden. Zodra een project uit bijlage II wellicht een aanzienlijk milieu-effect kan hebben, moet het onderworpen worden aan een beoordeling van die effecten.

De verplichting om dergelijke effectbeoordelingen uit te voeren bestaat voor de projecten uit bijlage I (autowegen en snelwegen) sinds de inwerkingtreding van deze richtlijn.

Voor de projecten uit bijlage II bestaat een dergelijke verplichting niet automatisch sinds 2 juli 1988, omdat in dit opzicht de richtlijn geen directe werking heeft. Toch zijn alle autoriteiten van een Lid-Staat sinds 3 juli 1988 verplicht ervoor te zorgen dat de bepalingen van Richtlijn 85/337/EEG zo goed mogelijk worden nageleefd. Dit

houdt in dat men verplicht is een milieu-effectbeoordeling uit te voeren zodra aan de voorwaarden uit artikel 2 is voldaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1967/91

van de heer Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 september 1991)

(92/C 112/45)

Betreft: Definitie van auto- en autosnelwegen („Schnell- und Kraftfahrstraßen”) met betrekking tot de MER-richtlijn

Kan de Commissie nadere inlichtingen verstrekken met betrekking tot het bezwaarschrift nr. 1011/90 van W. Mecklenburg, dat bij de Commissie op 23 juli 1990 is binnengekomen.

Het betreft hier technische vragen in verband met de omzetting van de EEG-richtlijn inzake de MER door de Duitse Bondsregering. Hierbij hebben zich moeilijkheden voorgedaan verband houdende met bovengenoemd bezwaarschrift.

Onderstaande vraag is een aanvulling op het bezwaarschrift (de gebezigde begrippen stammen uit de Duitse richtlijn inzake wegenbouw RAS-Q „Richtlinien für die Anlage von Straßen”, deel: profielen, Forschungsgesellschaft für Straßen- und Verkehrswesen (FGSV), Keulen 1982):

Is de ringweg West bij Pinneberg, d.w.z. een weg die valt onder de categorie A III voor een snelheid $V_e = 80$ km/u, respectievelijk onder categorie B III met een snelheid $V_e = 60$ km/u met een gemiddelde $RQ 10/d_2$, over de hele lengte voorzien van een fietspad/voetgangersweg met door lichtsignalen beveiligde kruisingen op gelijk niveau, een kruising op verschillend niveau met een spoorlijn, een autosnelweg („Schnellstraße”) in de zin van de EEG-richtlijn inzake de MER?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(14 oktober 1991)**

Bij Richtlijn 85/337/EEG (¹) wordt een milieu-effectbeoordeling voorgeschreven voor onder meer autosnelwegen. Deze worden gedefinieerd op grond van de Europese Overeenkomst inzake grote internationale verkeerswegen van 15 november 1975. In deze overeenkomst wordt onder meer bepaald dat een autosnelweg alleen door motorvoertuigen mag worden bereden. Volgens de door de Duitse instanties verstrekte inlichtingen is de ringweg om Pinneberg niet uitsluitend bestemd voor motorvoertuigen. De weg is dan ook geen autosnelweg in de zin van Richtlijn 85/337/EEG.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1971/91

van de heer Elio Di Rupo (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 september 1991)

(92/C 112/46)

Betreft: Belastingbetaling door belastingplichtige, in het buitenland verblijf houdende Belgen

Bij een Frans-Belgisch verdrag van 1964 is bepaald dat belastingplichtige Belgen die in Frankrijk werken hun belasting in België kunnen betalen om dubbele belastingheffing te voorkomen.

Door de op 22 december 1989 door het Belgische Parlement goedgekeurde wet houdende fiscale bepalingen, wordt voor de belastingplichtigen een aantal fiscale regelingen opgeheven (aftrekposten voor gezin, belastingvrije minima, kinderaftrek, hypothecaire lasten enz.) waardoor sommigen, na een eerste berekening, hebben vastgesteld dat deze maatregelen hen in 1991 op een extra belasting van meer dan 100 000 Bfr. te staan komen.

Kan de Commissie, indien een en ander juist is, mededelen wat zij over deze bepalingen denkt? Kan zij haar mening geven over de verenigbaarheid van deze Belgische wet van 22 december 1989 met het Verdrag van Rome?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(11 december 1991)

In de Overeenkomst van 1964 tussen Frankrijk en België ter voorkoming van dubbele belasting is in artikel 11, lid 1, bepaald dat de salarissen, lonen en andere soortgelijke bezoldigingen slechts belastbaar zijn in de verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de persoonlijke activiteit, die de bron van deze inkomsten is, wordt uitgeoefend. In lid 2, onder c), van hetzelfde artikel is echter bepaald dat grensarbeiders die deze hoedanigheid aantonen door het overleggen van een grenskaart, slechts belastbaar zijn in de verdragsluitende Staat waarvan zij verblijfhouders zijn.

De Commissie neemt aan dat het geachte Parlements lid in zijn vraag deze grensarbeiders bedoelt. Aangezien deze personen hun fiscale verblijfplaats in België hebben en aangezien de bepalingen van de in de schriftelijke vraag genoemde wet van 22 december 1989 slechts betrekking hebben op niet-verblijfhouders, is de Commissie derhalve van mening dat deze bepalingen niet van toepassing zijn op de betrokken grensarbeiders.

Wat de verenigbaarheid betreft van de Belgische wet van 22 december 1989 met de bepalingen van het Verdrag van Rome, wijst de Commissie erop dat momenteel bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verscheidene zaken aanhangig zijn betreffende de belasting over bepaalde inkomsten die door niet-verblijfhou-

ders werden verworven in een Lid-Staat waarvan zij geen ingezetenen zijn. De Commissie zal het nodige doen in het licht van de arresten van het Hof in deze zaken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1990/91

van de heer Alf Lomas (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 september 1991)

(92/C 112/47)

Betreft: Vervallen woonwijken in Londen

In juli 1988 vroeg ik in een vraag (H-392/88) ⁽¹⁾ of de Europese Gemeenschap op enigerlei wijze steun kon verlenen bij de renovatie van woonwijken in mijn kiesdistrict, het Londense East End, waarvan er veel vrijwel onbewoonbaar zijn.

Het antwoord hierop luidde dat de Gemeenschap zich bezighoudt met de oplossing van stedelijke problemen en dat:

1. onderzoek is uitgevoerd naar het stedelijk verval en de stedelijke groei en de sociale problemen van kritieke stedelijke gebieden zijn geëvalueerd;
2. het Tweede Armoedebestrijdingsprogramma (1985-1988) voornamelijk het stedelijk milieu betreft en eveneens betrekking heeft op bepaalde wijken van het Londense East End; dat het niet is uitgesloten dat de Raad, op basis van het verslag over de uitvoering van het Tweede Armoedebestrijdingsprogramma, zal besluiten tot een nieuwe grootscheepse actie;
3. in de door de Raad op 24 juni 1988 vastgestelde Verordening (EEG) nr. 2052/88 ⁽²⁾ met betrekking tot de hervorming van de Structuurfondsen wordt bepaald dat de communautaire steun uit hoofde van doelstelling 2 onder meer ook kan worden bestemd voor stadsgewesten, die op basis van de in dezelfde verordening vastgestelde criteria zullen worden aangewezen.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot bovengenoemde oplossingen en welke maatregelen worden er genomen om de mensen die in vervallen Londense wijken wonen te helpen?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 2-369 (oktober 1988).

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 9.

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(13 november 1991)

1. De Commissie is zich ervan bewust dat de sociale problemen in sommige stadsgebieden zijn geconcentreerd. Binnen het algemeen kader van haar initiatieven

ter bestrijding van maatschappelijke uitsluiting heeft zij in 1990 een werkgroep ingesteld om verkennend onderzoek te verrichten inzake werkgelegenheid, huisvesting, integratie en stedelijke ontwikkeling en via diverse studiebijeenkomsten en conferenties ruim overleg gepleegd met de voornaamste belanghebbende partijen.

In dit stadium heeft de Commissie echter noch de bevoegdheid noch de middelen om een grootscheepse, specifiek op het huisvestingsvraagstuk en de stedelijke problematiek gerichte bijstandsactie op te zetten.

2. In het kader van haar Derde Programma ter bestrijding van de armoede (communautair actieprogramma betreffende de economische en maatschappelijke integratie van groepen economisch en sociaal kansarmen) ⁽¹⁾ verleent de Gemeenschap steun voor een beperkt aantal plaatselijke projecten. Dit programma met een geldigheidsduur van vijf jaar (1989-1994) vormt de voortzetting van de eerste twee Europese Armoedebestrijdingsprogramma's (1975-1980; 1984-1989), en bouwt ook voort op het werk dat in het kader van die programma's is verricht. De begroting voor het programma is vastgesteld op 53 miljoen ecu voor vijf jaar. De meeste projecten betreffen stadsgebieden en zijn bedoeld om economische en sociale integratie tot stand te brengen.

In het kader van dit programma is er evenwel geen project in Londen.

3. Wat de Structuurfondsen betreft, heeft de Commissie in het kader van artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 4254/88 ⁽²⁾ een reeks proefprojecten in steden opgezet om nieuwe mogelijkheden te verkennen voor de uitvoering van het beleid van de Gemeenschap. Zo wordt onder meer een actie uitgevoerd ter verruiming van de economische mogelijkheden in sociale woonwijken in Londen en Marseille. Het Londense proefproject betreft gebieden ten oosten en ten zuiden van de binnenstad, namelijk Brixton, Tower Hamlets, Deptford, Finsbury Park, Hackney, Kings Cross en Southwark.

Bovendien heeft de Commissie in het kader van de Intergouvernementele Conferenties voorgesteld om ook vervallen stadsgebieden in aanmerking te laten komen voor bijstand uit hoofde van doelstelling 2, zodat ook binnen die context acties zouden kunnen worden uitgevoerd.

⁽¹⁾ Besluit 89/457/EEG van de Raad (PB nr. L 224 van 2. 8. 1989).

⁽²⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1991/91

van de heer Dieter Rogalla (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 september 1991)

(92/C 112/48)

Betreft: Controles aan binnen- en buitengrenzen

1. Welke ervaringen heeft de Commissie in het laatste vakantieseizoen opgedaan met de controles aan binnen- of buitengrenzen?

2. Hoe groot was de vakantiedrukte?

3. Welke bezwaren en klachten zijn bij de Commissie en de Lid-Staten ingediend?

4. Welke conclusie trekt de Commissie daaruit?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(4 februari 1992)

Het geachte Parlementslid wordt gewezen op het antwoord dat de Commissie in het vragenuur tijdens de vergaderperiode van 9 tot en met 13 september 1991 ⁽¹⁾ heeft gegeven op mondelinge vraag H-827/91 van de heer Rogalla.

As aanvulling op genoemd antwoord kan de volgende informatie worden gegeven.

Het ontwerp-verdrag inzake het overschrijden van de buitengrenzen, waarnaar in het Actieprogramma van de Gemeenschap op het gebied van het toerisme ⁽²⁾ wordt verwezen, voorziet in wederzijdse erkenning van nationale visa mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan en, op lange termijn, een gemeenschappelijk aanvraagformulier voor visa. Aldus wordt het burgers uit derde landen veel gemakkelijker gemaakt binnen de Gemeenschap te reizen.

Ingevolge een beschikking van de Raad van 17 december 1990 wordt momenteel een tweejarig programma voor de ontwikkeling van de communautaire statistiek inzake het toerisme ten uitvoer gelegd als antwoord op verzoeken uit de Lid-Staten en van de toeristische sector zelf. De nauwe samenwerking met de Lid-Staten zal in dit programma uiteraard van vitaal belang zijn.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-408 (september 1991).

⁽²⁾ Doc. COM(91) 97 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2005/91

van de heer Thomas Maher (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1991)

(92/C 112/49)

Betreft: Studie over het part-time uitoefenen van het boerenbedrijf

In mijn door het Europees Parlement aangenomen verslag (A 2-146/89) ⁽¹⁾ verzocht ik de Commissie een studie te verrichten naar het part-time uitoefenen van het boerenbedrijf in de Gemeenschap.

Kan de Commissie meedelen of deze studie bijna is afgerond?

⁽¹⁾ PB nr. C 158 van 26. 6. 1989, blz. 373.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(29 november 1991)**

De Commissie laat momenteel een onderzoek uitvoeren naar de veranderingen op het platteland in 24 Europese regio's. In december 1990 is een interim-rapport ingediend, waarin onder andere de volgende beleidsthema's aan de orde kwamen:

- de mogelijkheid om de problemen in verband met de lage en dalende landbouwinkomens op te lossen door diversificatie van de activiteiten van landbouwersgezinnen, en
- de ontwikkeling van een typologie van nevenactiviteiten, die van nut kan zijn voor het formuleren en het uitvoeren van het communautaire inkomensbeleid voor landbouwersgezinnen.

De Commissie verwacht dat het eindverslag in juni 1992 zal worden ingediend.

De Commissie voert ook een studie uit over een manier om de gegevens van het informatienet inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen representatiever te maken voor een ruimer waarnemingsgebied, zodat meer gegevens over deeltijdse landbouw ter beschikking zouden komen. Deze studie zal waarschijnlijk eveneens in 1992 gereedkomen.

Aanvullende statistische gegevens over het belang van deeltijdlandbouw en nevenactiviteiten van landbouwers buiten de landbouw zullen ter beschikking komen wanneer de uitkomsten van de tussen 1988 en 1991 gehouden landbouwstructuurenquêtes van de Gemeenschap geanalyseerd zullen zijn. Parallel daarmee verzamelt Eurostat statistische gegevens over het totale inkomen en de samenstelling van landbouwersgezinnen en over de inkomsten van niet-agrarische gezinnen uit de landbouwactiviteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2039/91

van mevrouw Anita Pollack (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 september 1991)
(92/C 112/50)

Betreft: Positief effect milieuprojecten op werkgelegenheid

1. Is de Commissie het ermee eens dat er grote mogelijkheden zijn voor het creëren van nieuwe arbeidsplaatsen door de uitvoering van milieuprojecten, zoals het isoleren van huizen?
2. Zijn er programma's in het kader van het Sociaal Fonds die betrekking hebben op milieuprojecten en, zo ja, waar worden die uitgevoerd?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(25 november 1991)**

1. De Commissie is met het geachte Parlementslid van mening dat de milieuprojecten goede vooruitzichten bieden voor de schepping van werkgelegenheid.

2. Aangezien het milieu niet uitdrukkelijk wordt genoemd in de „Richtsnieren” met betrekking tot de steunverleningen door het Europees Sociaal Fonds (ESF), vindt men geen krachtlijn „milieu” in de communautaire bestekken van de doelstellingen 3 en 4, die binnen de rechtstreekse bevoegdheid van het ESF vallen.

Dit sluit echter niet uit dat door het ESF steunverleningen kunnen worden gefinancierd die in rechtstreeks of indirect verband staan met het milieu, met name in het kader van de operationele programma's met betrekking tot de doelstellingen 1, 2 en 5 b, en het programma communautair initiatief Envireg⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 115 van 9. 5. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2046/91

van mevrouw Anita Pollack (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 september 1991)
(92/C 112/51)

Betreft: Wildklemmen

Kan de Commissie mededelen of het op grond van Richtlijn 86/609/EEG van de Raad⁽¹⁾ inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt geoorloofd is dieren te gebruiken voor onderzoek betreffende de ontwikkeling van humane methoden voor het vangen van wild en, zo ja, op welke basis?

⁽¹⁾ PB nr. L 358 van 18. 12. 1986, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(28 januari 1992)**

In artikel 7, lid 1, van Richtlijn 86/609/EEG betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt is bepaald in welke omstandigheden een experiment plaats kan hebben. Hierbij worden drie mogelijkheden gegeven:

„Proeven mogen alleen worden verricht

1. door deskundigen die daartoe door de bevoegde nationale overheid gemachtigd zijn,

of

2. onder rechtstreekse verantwoordelijkheid van een dergelijke deskundige,

of

3. indien voor het betrokken experiment of ander wetenschappelijk project overeenkomstig de bepalingen van de nationale wetgeving een vergunning is afgegeven."

Het ligt dus op de weg van de bevoegde nationale overheid om al dan niet proeven goed te keuren die de ontwikkeling van humanere methoden voor het vangen van wild ten doel hebben. Door een dergelijke overheid zal uiteraard vooraf worden nagegaan of „er een redelijke, praktische mogelijkheid bestaat het gewenste resultaat te verkrijgen met behulp van een andere wetenschappelijk verantwoorde methode waarbij geen proefdier wordt gebruikt" (artikel 7, lid 2). Indien dit het geval is zullen proeven waarbij dieren betrokken zijn niet kunnen worden toegestaan.

Voorts zijn, indien machtiging wordt verstrekt om een dergelijke proef te verrichten, uiteraard alle bepalingen van de richtlijn van toepassing die ten doel hebben om het lijden van de dieren zoveel mogelijk te beperken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2047/91

van de heer James Ford (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 112/52)

Betreft: Harmonisatie van de criteria voor arbeidsongeschiktheid en de definitie van invaliditeit

Welke wettelijke regelingen denkt de Commissie met het oog op de totstandbrenging van de interne arbeidsmarkt in het kader van de verwezenlijking van de Europese Akte voor te stellen voor burgers die om gezondheidsredenen arbeidsongeschikt zijn en recht hebben op een invaliditeitsuitkering in een Lid-Staat maar in een andere de facto als arbeidsgeschikt kunnen worden beschouwd?

Kan de Commissie in haar antwoord nader ingaan op de politiek van elk van de twaalf Lid-Staten ten aanzien van specifieke gevallen als epilepsie, geneesmiddelenverslaving wegens nalatigheid of overmedicatie (bij voorbeeld kalmerende middelen) en ME (myalgische encefalomyelitis)?

Is de Commissie in dat opzicht van plan voorstellen te doen tot harmonisatie van de regelingen in elke Lid-Staat betreffende uitkeringen van de Staat aan personen die zich op de arbeidsmarkt aanbieden maar om gezondheidsredenen als arbeidsongeschikt worden beschouwd en omgekeerd personen die een uitkering aanvragen omdat zij arbeidsongeschikt zijn wegens invaliditeit die echter in deze Lid-Staat niet als dusdanig wordt erkend?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(16 december 1991)

Er bestaat overeenkomstig de indeling van de Wereldgezondheidsorganisatie een definitie van het begrip „handi-

cap" die in het Programma Helios II (1992-1996) wordt gebruikt.

Deze indeling wordt reeds in de meeste en in steeds meer Lid-Staten toegepast. Hierdoor kunnen alle gehandicapten in aanmerking worden genomen, ongeacht de oorsprong van de fysieke, mentale of chronische handicap.

De erkenning als „gehandicapte" varieert naar gelang van de Lid-Staat. Binnen de Lid-Staat varieert de definitie van handicap naar gelang van het soort steunverlening. Zo wordt het begrip „handicap" wat betreft de arbeidsgeschiktheid, het vervoer, de financiële middelen enz. vaak op uiteenlopende wijze geïnterpreteerd.

De Commissie is niet voornemens op het door het geachte Parlementslid genoemde gebied wettelijke maatregelen te treffen.

Zoals zij duidelijk heeft gesteld in haar Actieprogramma betreffende de tenuitvoerlegging van het Gemeenschaps-handvest van de sociale grondrechten van de werkenden acht de Commissie een harmonisatie van de verschillende stelsels van sociale zekerheid die elk een eigen geschiedenis en cultuur hebben, niet wenselijk.

Ten einde echter te vermijden dat in het kader van de voltooiing van de interne markt de verschillen inzake het niveau van de sociale bescherming de mobiliteit van personen belemmeren en dat een rivaliteit tussen de diverse systemen leidt tot een eventuele sociale devaluatie, heeft de Commissie bij de goedkeuring op 26 juni 1991 van een voorstel voor een aanbeveling van de Raad over dit onderwerp (1) een strategie voorgesteld voor de convergentie van de doelstellingen en de beleidsmaatregelen op het gebied van de sociale bescherming.

Op 22 mei 1990 heeft de Commissie aan de Lid-Staten een aanbeveling gedaan betreffende de goedkeuring van een Europese lijst van beroepsziekten (2). In deze aanbeveling worden de Lid-Staten ertoe aangezet om een aantal aspecten van hun wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen aan te passen met betrekking tot de erkenning en de aangifte van beroepsziekten en de schadeloosstelling uit hoofde van beroepsziekten waarvan sommigen kunnen leiden tot invaliditeit.

(1) Doc. COM(91) 228.

(2) PB nr. L 160 van 26. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2050/91

van de heer Detlev Samland (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 112/53)

Betreft: Deskundigenverslag „Migratiebeleid en sociale integratie van de migranten in de Gemeenschap" (doc. SEC(90) 1812 def.)

1. Waarom beperkt het verslag zich grotendeels tot de integratie van burgers uit derde landen?
2. Tal van EG-burgers zijn verhuisd of verhuizen binnen de Gemeenschap van het ene land naar het andere

als migrerende werknemers (samen met hun familie). Acht de Commissie het nodig maatregelen te nemen op sociaal, politiek (inspraak) en cultureel vlak om de integratie van deze mensen in de hand te werken? In hoeverre steunt de Commissie de integratie-inspanningen op dit terrein?

3. Welke plannen heeft de Commissie voor de ondersteuning van de sociale, politieke en culturele integratie van

- EG-burgers,
- burgers uit derde landen?

4. In hoeverre bevordert de Commissie het sociaal werk ten behoeve van migrerende werknemers?

5. Op welke manier worden migrantenorganisaties betrokken bij de uitwerking van desbetreffende integratieconcepten van de Commissie?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(19 december 1991)

De onderdanen van de Lid-Staten die van hun recht om zich vrij te verplaatsen gebruik hebben gemaakt of gebruik maken komen in aanmerking voor een reeks juridische en sociale maatregelen die hun integratie in het land van hun keuze kunnen bevorderen en die zijn gebaseerd op het recht op gelijke behandeling, daarbij inbegrepen de sociale rechten, zoals vastgelegd in het Verdrag van Rome, het afgeleide recht en de omvangrijke jurisprudentie.

Daarnaast zijn er nog andere maatregelen, betrekking hebbend op onder meer het onderwijs, de beroepsopleiding, de sociale zekerheid, de armoedebestrijding en de steun aan de migrantenorganisaties.

De Commissie is van oordeel dat er via het Europese Parlement, het Economisch en Sociaal Comité, het Raadgevend Comité voor het vrije verkeer van werknemers, het Europees Verbond van vakverenigingen, het Migrantenforum en andere per bedrijfstak of groep van personen gespecialiseerde comités voldoende en doeltreffend wordt geïnformeerd over de behoeften in verband met integratievraagstukken van de uit de Gemeenschap afkomstige onderdanen die woonachtig zijn in een andere Lid-Staat dan de hunne.

Voor de onderdanen uit derde landen gelden niet alle hiervoor genoemde rechtsinstrumenten en actiemiddelen; daarom heeft de Commissie positief gereageerd op de uitnodiging van de Europese Raad van Straatsburg van december 1989 om deskundigen een rapport te laten samenstellen over de sociale integratie van de uit derde landen afkomstige immigranten, die zich wat de integratie betreft in een kwetsbaarder positie bevinden en die meer worden bedreigd door het risico van de sociale uitsluiting.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2051/91
van mevrouw Jessica Larive (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 112/54)

Betreft: Orgaandonatie

Is de Commissie op de hoogte van het wetsvoorstel van het Nederlandse kabinet om alle inwoners van 18 jaar of ouder actief te benaderen met de vraag of zij bij overlijden bereid zijn organen ter beschikking te stellen voor transplantatie?

Bestaat een dergelijke regeling al in andere Lid-Staten? Kan de Commissie een overzicht verstrekken van de wettelijke regelingen in de Lid-Staten met betrekking tot orgaandonatie?

is de Commissie bereid deze regeling, die ongetwijfeld een stijging van het aantal beschikbare organen voor transplantatie tot gevolg zal hebben, te bevorderen in de Gemeenschap?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(13 november 1991)

Wat de orgaandonatie betreft, beschikt de Commissie momenteel niet over een overzicht van de wettelijke regelingen in de Lid-Staten.

Samen met de Raad van Europa gaat de Commissie evenwel na op welke manier in de Gemeenschap meer organen ter beschikking kunnen worden gesteld voor transplantatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2059/91
van de heer Peter Crampton (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(26 september 1991)
(92/C 112/55)

Betreft: Toepassing van wetgeving inzake voedselhygiëne

De directie van een pluimveeverwerkingsbedrijf in het Engelse Humberside heeft onlangs aangekondigd dat het bedrijf, dat werk biedt aan 200 personen, zal worden gesloten.

Een woordvoerder van het bedrijf verklaarde dat de sluiting ten dele te wijten is aan de „schrikbarende hoeveelheid regels waaraan de pluimveeindustrie in het Verenigd Koninkrijk zich dient te houden als zij wil

voldoen aan de voorwaarden van de vrije markt in 1992"; dit heeft geleid tot een kostenstijging „die vele van haar grootste concurrenten bespaard blijft”.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat de wetgeving inzake voedselhygiëne in alle Lid-Staten wordt toegepast?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(3 december 1991)

De hygiënische voorschriften voor de produktie van geslacht pluimvee zijn voor de gehele Gemeenschap sinds 1971 vastgesteld bij de richtlijn van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee⁽¹⁾. Deze voorschriften hebben betrekking op de produktie en de afzet van alle vers vlees van pluimvee⁽²⁾ in de Gemeenschap. Om de betrokken voorschriften beter in overeenstemming te brengen met de nieuwe aanpak op communautair niveau, met name met betrekking tot de bijzondere situatie voor de plaatselijke produktie en het afschaffen van de certificering heeft de Commissie op 12 februari 1990 een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vleesprodukten.

Uit de gestelde vraag is niet duidelijk welke bestaande of voorgestelde communautaire voorschriften precies voor het bedrijf in kwestie stringenter zouden zijn; de Commissie is derhalve niet in staat een standpunt in te nemen ten aanzien van de door het geachte Parlementslid aangehaalde bewering.

Om te zorgen voor een uniforme toepassing van de voor de Gemeenschap vastgestelde veterinaire voorschriften heeft de Commissie, in samenwerking met de Lid-Staten, reeds de volgende maatregelen genomen:

- uitwisseling van ambtenaren die werkzaam zijn in de veterinaire sector;
- organisatie van bijscholingscursussen voor in de Lid-Staten met de veterinaire controle belast personeel;
- controles ter plaatse van overeenkomstig de voorschriften van de Gemeenschap erkende bedrijven. Door personeelsgebrek is deze controle tot dusver beperkt gebleven tot bedrijven die erkend zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees. Er wordt gedacht aan een uitbreiding van de veterinaire controledienst van de Commissie om andere bedrijven, waarop de veterinaire voorschriften van de Gemeenschap van toepassing zijn, ter plaatse te kunnen controleren, zodat de voorschriften in de praktijk overal in de Gemeenschap op gecoördineerde wijze kunnen worden toegepast.

⁽¹⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971.

⁽²⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2070/91
van mevrouw Ursula Schleicher (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(26 september 1991)

(92/C 112/56)

Betreft: Problemen bij het verwijderen van afgedankte pelzen en kunstpelzen

De „bontjas” als kledingstuk raakt steeds meer in opspraak. Niet alleen het vangen en doden van dieren in de vrije wildbaan, maar ook het houden van dieren in de zogenaamde bontfarms wordt steeds vaker bekritiseerd. Industrie en handel hebben op deze kritiek gereageerd. Er wordt steeds meer kunstbont aangeboden.

1. Hoe wordt natuurlijk bont verwijderd wanneer dit wordt afgedankt?
2. Idem wat betreft kunstbont?
3. Welke stoffen worden er toegepast bij de vervaardiging, respectievelijk het verwijderen van kunstbont en welke stoffen komen hierbij vrij?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(29 november 1991)

1. De Commissie beschikt niet over informatie over de verwijderingsmethodes voor natuurlijk of kunstbont, of afvalprodukten van het fabricageproces daarvan.
2. De Commissie is nooit opmerkzaam gemaakt op problemen met betrekking tot de verwijdering van deze soorten afval volgens de methodes die in het algemeen worden toegepast op huisvuil en op ongevaarlijk industrieel afval.
3. De Commissie bezit geen specifieke informatie betreffende de stoffen die gebruikt worden of vrijkomen tijdens de fabricage van kunstbont.

Wel heeft zij een onderzoek laten doen naar de technische en economische aspecten van maatregelen die de verontreiniging van water door de textielindustrie moeten beperken.

Dit onderzoek toont aan dat de volgende stoffen de belangrijkste veroorzakers van waterverontreiniging zijn:

- pesticiden en conserveringsmiddelen die men op sommige grondstoffen aantreft (wol, katoen),
- het verhoogde chemisch zuurstofverbruik (COD) dat optreedt tijdens voorbewerkingsprocédés,
- absorbeerbare halogeenverbindingen die worden gevormd tijdens het bleken met hypochloriet,
- oplosmiddelen (benzine, fenolen) en zware metalen in de fase van het verven en bedrukken,

- verschillende gevaarlijke stoffen (mottenbestrijdingsmiddelen, pesticiden) die gebruikt worden voor het appreteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2079/91

van de heer **Kenneth Stewart (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 112/57)

Betreft: City Challenge, de nieuwe gimmick van de Britse minister voor Milieuzaken

Het is de Commissie stellig bekend dat de Britse minister voor Milieuzaken een nieuwe gimmick heeft gelanceerd, City Challenge genoemd, waarbij de plaatselijke overheden in Groot-Brittannië geacht worden te wedijveren voor het verkrijgen van broodnodige financiële middelen voor de renovatie van de stadscentra.

Is zij het ermee eens dat deze middelen veeleer op grond van de verdiensten en behoeften van het betrokken gebied zouden moeten worden toegekend? Het gaat hierbij om een bedrag dat op 410 miljoen pond sterling wordt geraamd.

Kan de Commissie mededelen of er ook Gemeenschaps-gelden met deze omstreden subsidiëring gemoeid zijn?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie

(19 november 1991)

Het „City Challenge“-plan dat kortgeleden in het Verenigd Koninkrijk door de minister voor Milieuzaken is aangekondigd, betreft alleen het Verenigd Koninkrijk.

De aankondiging van dit plan heeft geen consequenties voor de regelingen inzake de EFRO-bijstand voor de steden van het Verenigd Koninkrijk. Plaatselijke overheden in zones die in aanmerking komen voor bijstand van het EFRO kunnen, op precies dezelfde basis als zij tot nu toe bijstand van het EFRO kunnen aanvragen voor een stadsprogramma, bijstand van het EFRO aanvragen voor een City Challenge-project dat voldoet aan de prioriteiten van het communautaire bestek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2113/91

van mevrouw **Christine Crawley (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 112/58)

Betreft: Voorwaarden dierenvervoer

Kan de Commissie in het licht van haar bereidwillige antwoord op vraag H-307/91⁽¹⁾ mededelen hoe zij

denkt over het voorstel om in de aanbeveling van de Commissie aan de Raad de volgende voorwaarden op te nemen: het opleggen van de Britse minimumnormen ter zake, het invoeren van een certificaat voor voertuig en bestuurder ten einde een correcte behandeling van de dieren tijdens het vervoer te garanderen en de vorming van een degelijk opgeleid en gefinancierd team van inspecteurs om op de naleving van de wetgeving toe te zien?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-404 (april 1991).

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(4 november 1991)

De Commissie is van oordeel dat haar voorstel voor een verordening van de Raad inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer⁽¹⁾, zoals gewijzigd overeenkomstig het advies van het Parlement⁽²⁾, een goede basis vormt voor de bescherming van het welzijn van paarden en andere dieren tijdens het vervoer. Als de Raad het voorstel goedkeurt, zal het niet meer nodig, en in de context van de interne markt zelfs niet wenselijk, zijn dat Lid-Staten financiële minimumnormen hanteren voor het vervoer van dieren over de grenzen. Het welzijn van de dieren kan ook worden geschaad als de voorschriften bij voorbeeld tot gevolg zouden hebben dat de dieren over een lange afstand moeten worden vervoerd naar een slachthuis in eigen land in plaats van naar een dichtbij gelegen slachthuis in een aangrenzend land.

Het voorstel van de Commissie bevat een bepaling betreffende de goedkeuring van voertuigen voor dierenvervoer. Het bevat eveneens bepalingen inzake de plichten en de verantwoordelijkheid van de bestuurders. Daarnaast voorziet het in de mogelijkheid om later een procedure voor afgifte van certificaten voor te stellen.

In de eerste plaats moeten de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erop toezien dat de wetgeving wordt nageleefd en effectief toegepast. Daarnaast bevat het voorstel bepalingen inzake de controles die de veterinaire inspecteurs van de Commissie verrichten om na te gaan of de voorschriften in de hele Gemeenschap juist en eenvormig worden toegepast. De Commissie onderzoekt momenteel de mogelijkheden om haar team inspecteurs uit te breiden opdat zij deze en andere voor de werking van de interne markt noodzakelijke inspectieopdrachten kunnen uitvoeren.

⁽¹⁾ PB nr. C 214 van 21. 8. 1989.

⁽²⁾ PB nr. C 154 van 23. 6. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2120/91

van de heer Proinsias De Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 112/59)

Betreft: Daling werkgelegenheid ten gevolge van sluiting douaneposten

Door de opheffing van de douanecontrole in januari 1993 verdwijnen er in de streek van Dundalk in de Republiek Ierland 300 tot 400 banen bij de douane en de expeditiekantoren. Welke maatregelen zal de Commissie voorstellen om aan diegenen die op die manier hun baan zijn kwijtgeraakt een compensatie te bieden en de schepping van vervangende werkgelegenheid te bevorderen in een streek als Dundalk waar de lokale economie door het inkomensverlies als gevolg van de sluiting van douaneposten zwaar onder druk komt te staan?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(21 november 1991)

De Commissie herinnert eraan dat de begeleidende maatregelen die met name de hertewerkstelling van douanebeambten bij diverse andere administraties betreffen, onder de bevoegdheid van de administraties van de Lid-Staten vallen.

Bovendien onderstreept zij nogmaals de gevolgen van het op haar initiatief opgestelde Mattheus-programma, waarbij douanebeambten worden uitgewisseld.

Wat de toekomst van de douane-expediteurs betreft, verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1797/91 van de heer Cravinho ⁽¹⁾.

De Commissie wijst erop dat Ierland, wat de aanwending van de Europese Structuurfondsen betreft, tot doelstelling 1 behoort.

Interreg is bedoeld om grensregio's van de Gemeenschap te helpen belemmeringen bij hun ontwikkeling uit de weg te ruimen alsmede om de samenwerking over de interne grenzen heen in het kader van de voltooiing van de interne markt te bevorderen. In juli 1991 keurde de Commissie de programma's van het Verenigd Koninkrijk en van Ierland goed voor de voor steun in aanmerking komende gebieden in Noord-Ierland en de Ierse Republiek. De totale uitgaven in het kader van het programma worden geraamd op 102 miljoen Iers pond waarvan 58 miljoen Iers pond ter beschikking zullen worden gesteld uit de Structuurfondsen van de Gemeenschap. Aangezien Dundalk zich in een voor steun in aanmerking komend gebied bevindt, zal bijstand worden verleend voor projecten in dit gebied die voldoen aan de criteria voor steun in het kader van het Interreg-programma.

⁽¹⁾ PB nr. C 323 van 13. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2121/91

van de heer Proinsias De Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 112/60)

Betreft: Regulering van de pers in Europa

Welke voorstellen overweegt de Commissie, in het licht van het Persforum dat zij een paar maanden geleden heeft opgezet, om te voorkomen dat de controle over dit medium bij een te kleine groep mensen terecht komt en de burger te beschermen tegen mogelijke misbruiken door diezelfde pers?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(11 december 1991)

De door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde vraag heeft betrekking op terreinen van wetgeving die zowel belangen en verantwoordelijkheden van de Gemeenschap als van de Lid-Staten kunnen raken. De Commissie heeft kennis genomen van de standpunten van de Europese Conferentie inzake persaangelegenheden, die van 2 tot 4 juli 1991 te Luxemburg plaatsvond en die was gewijd aan het eigen karakter van de pers en haar bijzondere nationale en culturele kenmerken. De Commissie denkt momenteel niet aan specifieke voorstellen ter zake, maar onderzoekt welke gevolgen de concentratie in de media heeft voor het pluralisme ten einde eventueel maatregelen voor te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2127/91

van de heer Proinsias De Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 september 1991)

(92/C 112/61)

Betreft: Honingproductie in de Gemeenschap

Heeft de Commissie voorstellen in studie om de ontwikkeling en expansie van de honingproductie in de Gemeenschap aan te moedigen en te steunen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(29 november 1991)

De Commissie bereidt momenteel geen voorstellen voor om de bijenhouderij te bevorderen. Zij volgt de ontwikkelingen in de sector evenwel regelmatig en aandachtig, zoals het geachte Parlementslid kan opmaken uit de recente antwoorden op vele mondelinge en schriftelijke vragen, en voor het laatst op de schriftelijke vragen

nr. 1708/91 van de heer Pasty en nr. 1938/91 van de heer Musso (¹).

(¹) PB nr. C 66 van 16. 3. 1992, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2161/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 112/62)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/314/EEG

Heeft de Commissie de Spaanse Regering in gebreke gesteld wegens het niet bekendmaken van de wijze waarop op nationaal niveau uitvoering is gegeven aan Richtlijn 88/314/EEG van de Raad (¹) inzake consumenten?

(¹) PB nr. L 142 van 9. 6. 1988, blz. 19.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2162/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 112/63)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/315/EEG

Heeft de Commissie de Spaanse Regering in gebreke gesteld wegens het niet bekendmaken van de wijze waarop op nationaal niveau uitvoering is gegeven aan Richtlijn 88/315/EEG van de Raad (¹) inzake consumenten?

(¹) PB nr. L 142 van 9. 6. 1988, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2163/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 112/64)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/449/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 88/449/EEG van de Raad (¹) inzake vervoer,

daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

(¹) PB nr. L 222 van 12. 8. 1988, blz. 10.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2164/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 112/65)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 88/658/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 88/658/EEG van de Raad (¹) inzake landbouw, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

(¹) PB nr. L 382 van 31. 12. 1988, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2165/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 112/66)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/107/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 89/107/EEG van de Raad (¹) inzake de interne markt, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

(¹) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 27.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2166/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
(92/C 112/67)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/108/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 89/108/EEG van de Raad (¹) inzake de interne markt, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

(¹) PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 34.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2167/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
 (92/C 112/68)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/384/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 89/384/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake landbouw, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 28. 6. 1989, blz. 50.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2170/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
 (92/C 112/71)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/676/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 89/676/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake de interne markt, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 398 van 30. 12. 1989, blz. 18.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2168/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
 (92/C 112/69)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/424/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 89/424/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake landbouw, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 196 van 12. 7. 1989, blz. 50.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2171/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
 (92/C 112/72)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 90/214/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 90/214/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake landbouw, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 113 van 4. 5. 1990, blz. 39.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2169/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
 (92/C 112/70)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 89/519/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 89/519/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake de interne markt, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 265 van 12. 9. 1989, blz. 30.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2172/91
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 oktober 1991)
 (92/C 112/73)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 90/425/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake landbouw, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2173/91

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 112/74)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Richtlijn 90/604/EEG

Kan de Commissie mededelen of zij de Spaanse Regering een aanmaning heeft gestuurd wegens niet-naleving van Richtlijn 90/604/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake financiële gegevens en bedrijfsrecht, daar deze heeft verzuimd de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen die zij voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn heeft genomen?

(¹) PB nr. L 317 van 16. 11. 1990, blz. 57.

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2161/91 tot en met
nr. 2173/91**

(21 januari 1992)

Voor alle door het geachte Parlementslid genoemde richtlijnen werd de Spaanse Regering in gebreke gesteld wegens niet-mededeling van de nationale uitvoeringsmaatregelen.

De Commissie heeft inmiddels twee van deze procedures afgesloten (Richtlijnen 89/108/EEG en 89/519/EEG met betrekking tot respectievelijk schriftelijke vraag nr. 2166/91 en schriftelijke vraag nr. 2169/91), aangezien de nationale uitvoeringsmaatregelen aan de Commissie werden medegedeeld. In een ander geval (Richtlijn 89/676/EEG, met betrekking tot schriftelijke vraag nr. 2170/91) heeft de Commissie een met redenen omkleed advies gezonden

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2188/91

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 112/75)

Betreft: De verkoop van fenothiazine-houdende geneesmiddelen

België heeft zojuist de vrije verkoop zonder doktersrecept van fenothiazine-houdende geneesmiddelen die voor kinderen zijn bestemd, verboden.

Kan de Commissie mededelen hoe het hiermede staat in de andere Lid-Staten van de Gemeenschap en of zij overweegt de voorwaarden voor de verkoop van deze geneesmiddelen te harmoniseren?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(5 november 1991)

België heeft zijn voornemen om een doktersrecept verplicht te stellen voor de verkoop van geneesmiddelen die fenothiazines bevatten en voor kinderen worden gebruikt, in februari 1990 aangekondigd aan het Comité voor farmaceutische specialiteiten. Dit comité, dat bij de Commissie is ingesteld om te bevorderen dat de Lid-Staten bij het verlenen van vergunningen voor het in de handel brengen van geneesmiddelen één lijn trekken, heeft zijn Werkgroep Farmacovigilantie belast met de bestudering van deze zaak.

De Belgische rapporteur heeft in de loop van 1990 een onderzoek uitgevoerd naar de status van deze geneesmiddelen in de hele Gemeenschap en zijn eindrapport in februari 1991 bij het CFS ingediend. Uit dit rapport bleek dat het regime voor de aflevering van fenothiazines weliswaar niet in alle Lid-Staten hetzelfde was, maar dat deze geneesmiddelen voor kinderen wel overal gecontraïndiceerd waren of alleen op doktersrecept werden verstrekt.

Het was de Commissie bekend dat er dergelijke verschillen in de regimes voor aflevering bestonden en zij heeft dan ook in januari 1990 een voorstel voor een richtlijn ⁽¹⁾ ingediend bij de Raad, dat bedoeld is om de basisprincipes voor de vaststelling van het wettelijke regime voor de aflevering van geneesmiddelen te harmoniseren. De Raad heeft hierover onlangs een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

(¹) Doc. COM(89) 607.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2201/91

van de heer Christian de la Malène (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 112/76)

Betreft: Goedkeuring door de Commissie van een project voor de vestiging van een autoconstructiebedrijf op joint-venturebasis in Portugal

Naar verluidt heeft de Commissie onlangs officieel toestemming gegeven voor het opzetten van een financiële constructie met het oog op de bouw door Ford en Volkswagen van een fabriek voor de productie van mini-vans in de omgeving van Setubal (Portugal).

Kan de Commissie mededelen welke criteria en rechtsgrondslagen bij de evaluatie van dit project zijn gehanteerd en kan zij precies aangeven via welke fondsen en programma's dit steunproject zal worden gefinancierd en om welke bedragen het daarbij gaat?

Kan de Commissie eveneens mededelen hoe zij denkt te garanderen en erop toe te zien dat de met dit project gemoeide investeringen in infrastructuur- en andere voorzieningen — waarvoor door de Gemeenschap geen subsidie wordt verstrekt — geen belangrijke concurrentiedistorsies zullen veroorzaken?

Is de Commissie voorts in staat om aan te tonen dat het vestigen van dergelijke grootschalige fabrieken buiten de bestaande automobielsector geen ingrijpende gevolgen zal hebben voor de traditionele vestigingsplaatsen van automobielfabrieken in andere Lid-Staten van de Gemeenschap?

Is zij ook niet van oordeel dat de via de Lid-Staten lopende massale steun van de Gemeenschap voor dergelijke projecten overcapaciteit dreigt te doen ontstaan, met alle dramatische gevolgen van dien voor de werkgelegenheid in de automobielsector alsmede voor de bijbehorende toeleveringsbedrijven en distributiekanaalen?

Is zij ten slotte ook niet van oordeel dat toekenning van overheidssteun voor een project dat op termijn wellicht 50% van de Europese MPV-productie voor zijn rekening zou kunnen nemen, juist in een tijd dat de Commissie bepaalde landen de principes van de vrije markteconomie probeert bij te brengen, onaanvaardbaar is en dat anderzijds het creëren van arbeidsplaatsen in bepaalde regio's van de Gemeenschap ten koste gaat van de werkgelegenheid in de traditionele automobielsector?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(4 december 1991)

Wat het aspect inzake Staatssteun van dit project betreft, wordt het Parlementslid verzocht de samenvatting van het besluit van de Commissie van 3 juli 1991 te raadplegen, dat in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is bekendgemaakt⁽¹⁾. Hierin worden de motiveringen vermeld die aan het besluit van de Commissie ten grondslag liggen en komen de vraagstukken met betrekking tot steunmaatregelen van de Staten, die door het geachte Parlementslid in zijn vraag worden genoemd, aan de orde. Ten aanzien van het algemene vraagstuk inzake de gevolgen van de oprichting van fabrieken op het platteland voor de traditionele vestigingsregio's van autofabrieken, dat in de vierde alinea van de vraag naar voren wordt gebracht, zij het geachte Parlementslid verwezen naar het communautair kader betreffende Staatssteun aan de automobielsector, dat in 1989⁽²⁾ werd vastgesteld en in december 1990⁽³⁾ werd uitgebreid. Deze kaderregeling heeft ten doel om volledige doorzichtigheid tot stand te brengen met betrekking tot de aan de industrie toegekende Staatssteun en om een strengere discipline op te leggen bij de toekenning van die steun. Een fundamenteel criterium bij de beoordeling van steunvoorstellen krachtens de kaderregeling is, dat dergelijke steun evenredig moet zijn aan de problemen die ermee moeten worden opgelost. Wat de regionale steun van de Gemeenschap betreft, moet de Commissie de voordelen van afzonderlijke projecten voor de regionale ontwikkeling afwegen tegen de mogelijke schadelijke gevolgen voor de sector als geheel. Dit om ervoor te zorgen dat andere aspecten van communautair belang, zoals de ontwikkeling van de industrie van de Gemeenschap, in aanmerking worden genomen. Bij het huidige project was de Commissie ervan overtuigd dat het niveau van de steun in redelijke mate opwoog tegen de nadelen, qua nettokosten, voor de voorstanders van vestiging van het project in Setubal en eveneens in overeenstemming

was met de noodzaak om enige extra prikkels te geven ten einde investeringen in deze regio met een ontwikkelingsachterstand aan te trekken. De mogelijke ontwrichtende gevolgen voor andere productiecentra zouden derhalve binnen redelijke perken kunnen worden gehouden.

Wat de cofinanciering van dit project door de Gemeenschap betreft, de investering zal rechtstreeks worden gesteund met een bedrag van 500 miljoen ecu. Gedurende de periode dat het huidige communautaire kader inzake Staatssteun van kracht is, tot 1993, bedraagt het aandeel van het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling 70% of 263 miljoen ecu. In 1994 zal nog eens 125 miljoen ecu worden toegekend waarbij later zal worden onderhandeld over het precieze aandeel van de Gemeenschap in dit bedrag. Het aandeel van het EFRO zal afkomstig zijn van het programma ter stimulering van de investeringen in Portugal, PNICIAP. Infrastructuurprojecten met betrekking tot de investering zullen eveneens worden opgenomen in de geïntegreerde ontwikkelingsmaatregel voor het schiereiland Setubal.

Opleidingsmaatregelen in verband met het project zullen door het Europees Sociaal Fonds worden gefinancierd. Overeenkomstig de ramingen is hiermee een bedrag gemoeid van 50 à 60 miljoen ecu uit ESF-middelen vóór eind 1993. Het grootste gedeelte van de activiteiten op het gebied van de beroepsopleiding zullen worden ontplooid binnen het kader van de geïntegreerde ontwikkelingsmaatregel voor het schiereiland Setubal.

⁽¹⁾ PB nr. C 257 van 3. 10. 1991.

⁽²⁾ PB nr. C 123 van 18. 5. 1989.

⁽³⁾ PB nr. C 81 van 26. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2211/91

van de heer Lyndon Harrison (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 112/77)

Betreeft: Europese Actie Armoedebestrijding

Is de Commissie bereid, gezien het Achtergrondrapport ISEC/B 24/91 van de Commissie van 19 augustus 1991 over de Europese Actie Armoedebestrijding, om in de Derde Actie Armoedebestrijding aan de lijst Actie-onderzoekprojecten een categorie met Dakloze Jongeren op te nemen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(17 december 1991)

De projecten van het communautair programma Armoedebestrijding 3 werden gekozen voor de volledige duur van het vijfjaren-programma. Het is niet de bedoeling om hierbij nog andere projecten te voegen, behalve twee of drie projecten die ten gevolge van de eenmaking in de nieuwe deelstaten van Duitsland moeten worden gekozen. Deze zullen worden geselecteerd op grond van

dezelfde criteria die werden toegepast bij de keuze van de 39 andere projecten.

Wat de initiatieven van de Commissie ten gunste van dakloze jongeren betreft, wordt het geachte Parlements-lid verwezen naar het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-889/91 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-409 (oktober I 1991).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2228/91

van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1991)

(92/C 112/78)

Betreft: De medeverantwoordelijkheidsheffing in de graansector

Heeft de Commissie voor onze landbouwers een bondige en overtuigende verklaring voor het besluit van de Raad van ministers van Landbouw de medeverantwoordelijkheidsheffing in de graansector op te trekken van 3 tot 5%?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(29 november 1991)

Het doel van de medeverantwoordelijkheidsheffing in de graansector is de afzet van graanoverschotten te helpen financieren. „Overschot” kan in dit geval worden gedefinieerd als de hoeveelheid die niet zonder kosten voor de begroting kan worden gebruikt, minus de hoeveelheden van sommige graansubstituten die ingevoerd worden.

Sinds in 1986 de heffing van 3% is ingevoerd, is het overschot vrijwel verdubbeld van 12 miljoen ton tot 21,5 miljoen ton. Voorts werd tegelijk met het besluit om de heffing tot 5% te verhogen een besluit genomen om vrijstelling van de heffing te verlenen aan iedere producent die bereid was om te helpen het overschot te verkleinen door 15% van zijn akkerland braak te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2251/91

van de heer Luigi Vertemati (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1991)

(92/C 112/79)

Betreft: Vermindering vaste afvalstoffen en verpakkingsmaterialen

Kan de Commissie, gezien het feit dat het steeds dringender wordt het beleid van de Lid-Staten op het

gebied van de vermindering, recycling en verwerking van vast stedelijk afval te harmoniseren, met name in de verpakkingssector, zeggen:

1. welke koers zij denkt te volgen en welke specifieke acties zij voornemens is te ondernemen met betrekking tot de nieuwe wettelijke voorschriften die Duitsland, Frankrijk en Nederland hebben ingevoerd op het gebied van verpakkingsmaterialen, voorschriften die het vrije verkeer van goederen dreigen te beperken en de selectieve afvalinzameling in de andere Lid-Staten zouden kunnen benadelen;
2. hoever het voorstel voor een richtlijn inzake afval afkomstig van verpakkingsmaterialen is gevorderd, wanneer het zal worden goedgekeurd en wanneer het Parlement zal worden ingeschakeld;
3. of er voorwaarden zullen worden gesteld (en, zo ja, welke) aan de productie van van verpakkingsmaterialen afkomstig afval zonder de economische ontwikkeling en de groei van de betreffende industrietakken te beperken;
4. of er momenteel rekening wordt gehouden met de verschillende situaties in de Lid-Staten op het punt van de verwerking van vast stedelijk afval en, zo ja, op welke wijze;
5. hoe zij ervoor wil zorgen dat de recycling terrein wint op de verbranding met terugwinning van energie, m.a.w. welke maatregelen zij voornemens is te nemen om de reeds bestaande selectieve inzamelings- en recyclingssystemen te bevorderen en verder uit te breiden en hun invoering ook in landen die minder actief zijn op dit gebied te stimuleren?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(28 januari 1992)

1. Voor zover het de Commissie bekend is, zijn er door Frankrijk nog geen nieuwe bepalingen goedgekeurd met betrekking tot van verpakkingsmateriaal afkomstig afval. Het schijnt dat dit land thans een ontwerp-decreet aan het voorbereiden is betreffende het hergebruik van huishoudelijk verpakkingsafval. In Nederland hebben de onderhandelingen tussen de regering en de betrokken beroeps-kringen geleid tot een vrijwillige overeenkomst.

Tot op heden zijn er alleen in Duitsland wetgevende bepalingen in de vorm van de verordening van 12 juni 1991 goedgekeurd. De Commissie onderzoekt op het ogenblik de Duitse situatie naar aanleiding van de bezwaren die in sommige klachten naar voren zijn gekomen. De Commissie heeft besloten om bepaalde vragen in verband met die verordening in een brief aan de Duitse overheid ter sprake te brengen.

2. De diensten van de Commissie houden zich in overleg met de Lid-Staten en de organisaties die de handel, de industrie, de consumenten en de milieuverenigingen vertegenwoordigen bezig met de uitwerking van een voorstel voor een richtlijn van de Raad voor alle soorten verpakkingen. Gezien de vorderingen die daarbij gemaakt zijn, zal de Commissie begin 1992 een voorstel van die strekking kunnen onderzoeken; de andere com-

munautaire instellingen zullen in de loop van 1992 over dit voorstel in discussie kunnen treden.

3. Het voorkomen van afval is het voornaamste doel van de communautaire strategie op het gebied van het afvalbeheer. Door de diensten van de Commissie wordt onderzocht op welke wijze er gemeenschappelijke doelstellingen kunnen worden bepaald en welke passende maatregelen daartoe kunnen worden voorgesteld. Bij het beheer van verpakkingsafval kunnen er drie niveaus worden onderscheiden: het terugdringen van de hoeveelheid afval en voorkomen dat er afval ontstaat, het opnieuw vullen van verpakking en het opnieuw gebruiken daarvan, het recycleren van materiaal en het terugwinnen van energie.

4. Niettegenstaande het feit dat de huidige situatie met betrekking tot de wijze waarop afval wordt verwijderd in de verschillende Lid-Staten zeer grote verschillen kan vertonen, is het van belang dat dezelfde doelstellingen worden nagestreefd zodat het milieu zoveel mogelijk wordt ontzien. Er zullen dan ook realistische termijnen worden vastgesteld om deze doelstellingen te bereiken.

5. Het gaat er niet alleen om de terugwinning van energie te bevorderen. Elke wijze van terugwinning dient te worden aangemoedigd, waarbij bijzondere aandacht dient te worden besteed aan het recycleren van grondstoffen op een ecologisch en economisch aanvaardbare wijze. Er dienen maatregelen te worden genomen om de recycling-capaciteit te vergroten en het hergebruik in het algemeen zoveel mogelijk te bevorderen. In dat verband dient er een beroep te worden gedaan op het verantwoordelijkheidsgevoel van de economische verwerkers, terwijl ook bepaalde economische instrumenten daartoe kunnen worden aangewend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2263/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1991)

(92/C 112/80)

Betreft: Besluit van het Hof van Justitie waarin het verbod op nachtarbeid door vrouwen (zaak C-345/89) wordt veroordeeld

Op 25 juli 1991 heeft het Hof in Luxemburg een arrest gewezen in bovengenoemde zaak. Hierin wordt verklaard dat de zorg tot bescherming, die de basis vormde voor het principeverbod op nachtarbeid door vrouwen, niet langer gegrond lijkt en aangegeven dat een dergelijk verbod in strijd is met de Europese richtlijn inzake gelijkheid van man en vrouw. Het Hof stelt hiermee de heer Stoeckel, hoofd van een Franse onderneming, in het gelijk die door de politierechtbank van Illkirch (Bas-Rhin) werd vervolgd in verband met zijn in 1988 genomen besluit — overigens met instemming van werknemers en vakorganisaties — 77 medewerkers in zijn fabriek voor het verpakken van cassettes 's nachts te laten werken. De Regeringen van Frankrijk en Italië hebben voor de rechter naar voren gebracht dat vrouwen 's nachts niet kunnen werken wegens gezinsverplichtingen en onveiligheid.

Het is algemeen bekend dat het verbod op nachtarbeid door vrouwen talrijke uitzonderingen kent die aan het principe zijn relevantie ontnemen. Is er een concreet verschil tussen een verbod dat gepaard gaat met uitzonderingsbepalingen en de toelating die gepaard gaat met maatregelen ter bescherming van de zwangere of zojuist bevallen vrouw, zoals voorzien in de ontwerp-richtlijn van de Commissie (¹), bij voorbeeld een betaald verlof (vier weken, twee vóór en twee ná de vermoedelijke datum van de bevalling)?

Gaarne zou ik antwoord ontvangen op de volgende vragen:

1. In de Raad van Ministers heeft de regering van een Lid-Staat zich verzet tegen goedkeuring van het Commissievoorstel omdat dit een verhoging van de produktiekosten zou betekenen. Hoe is dit „argument” ontstaan? Wat zal het gevolg zijn voor het aldus geblokkeerde voorstel? Is het noodzakelijk dat er een nieuw voorstel komt voor een richtlijn waarin rekening wordt gehouden met de uitspraken van het Hof?
2. Op 4 juli 1991 heeft de Belgische Regering (zie Staatsblad van 28 augustus 1991) bij Koninklijk Besluit bepaald dat de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 49 van 21 mei 1991 verplicht is. Deze werd overeengekomen in de Nationale Arbeidsraad en heeft betrekking op een specifieke financiële schadeloosstelling voor arbeiders van beide sexen die 's nachts in ploegendienst werken (tussen 23.00 en 06.00 uur) of een andere vorm van arbeid verrichten waarbij sprake is van nachtdienst. Hierbij wordt zonder onderscheid van geslacht een schadeloosstelling toegekend van 30 Bfr. of 36 Bfr. die afhankelijk is van de prijsindex. Betekent dit dat België afziet van het verbod op nachtarbeid door vrouwen?
3. Hoe is de situatie in de Lid-Staten inzake verbod of toelating?

(¹) Doc. COM(90) 0406 def. — SYN 303.

Antwoord

(31 maart 1992)

1. Op zijn zitting van 6 november 1991 heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan een gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van het voorstel voor een richtlijn tot bescherming van vrouwen tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie; daarin zijn onder andere bepalingen betreffende nachtarbeid en zwangerschapsverlof vervat.
2. Het ligt niet op de weg van de Raad zich uit te spreken over de wetgeving van een bepaalde Lid-Staat.
3. De Raad beschikt niet over passende informatie over de vraag hoe de situatie in de Lid-Staten inzake verbod of toelating is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2264/91van de heer **Madron Seligman (ED)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1991)

(92/C 112/81)

Betreft: Discriminatie van de politie tegen buitenlandse automobilisten

Het is de Commissie stellig bekend dat in de preambule van het Verdrag het beginsel van verbetering van de levens- en arbeidsvoorwaarden van de volkeren van de Gemeenschap wordt genoemd. Een groot deel van de communautaire wetgeving — met inbegrip van de vrijheid van verkeer voor de burgers van de Lid-Staten — is in feite afgeleid van dit belangrijke beginsel.

Het is daarom voor mij een reden voor ernstige verontrusting dat een aantal burgers uit mijn kiesdistrict melding maakt van discriminerend optreden tegen Britten van de kant van de verkeerspolitie in Frankrijk en Spanje. Ik heb gedetailleerde informatie ontvangen over zogenaamde overtredingen en boetes die daarvoor ter plaatse werden opgelegd. Wat ons in het bijzonder schokt, is het feit dat automobilisten uit het land zelf (zelfs in een rij auto's die alle met dezelfde snelheid rijden) niet worden aangehouden.

Ik heb vernomen dat ook Duitse en Nederlandse automobilisten in bovengenoemde Lid-Staten een soortgelijke discriminatie ondervinden; het gaat er dus niet om dat men automobilisten met een stuur aan de rechter kant te pakken wil nemen.

Het is mij bekend dat de Commissie niet de bevoegdheid heeft om maatregelen te nemen naar aanleiding van het optreden van nationale politiemachten. Zij kan echter wel haar invloed aanwenden om de nationale overheden tot optreden te overreden.

Is de Commissie, met het oog op de verenigde binnenmarkt van 1992, voornemens aan de Raad een mededeling voor te leggen over de noodzaak van een gelijke behandeling van alle burgers van de Gemeenschap door de politie van iedere Lid-Staat?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(10 december 1991)

De door het geachte Parlementslid aangehaalde feiten zijn de Commissie niet bekend.

Artikel 7 van het EEG-Verdrag verbiedt elke discriminatie op grond van nationaliteit. Als het geachte Parlementslid van oordeel is dat de hem ter kennis gebrachte feiten een inbreuk zijn op dit beginsel, wordt hij verzocht de precieze feiten voor te leggen aan de Commissie zodat zij in voorkomend geval met de betrokken Lid-Staten in contact zou kunnen treden.

De Commissie is van mening dat er geen reden is voor een mededeling aan de Raad over de noodzaak om een gelijke behandeling van alle burgers van de Gemeenschap door de politie van iedere Lid-Staat te garanderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2311/91van de heer **Jean-Pierre Raffarin (LDR)**

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 112/82)

Betreft: Conferentie over de Planeet Aarde

Het mislukken van de ontwerp-conventie inzake de bescherming van de bossen voor de door de VN in 1992 te Rio de Janeiro georganiseerde „Conferentie over de Planeet Aarde” is uitermate zorgwekkend. Deze mislukking toont het onbegrip aan dat blijft bestaan tussen de industrielanden en de derde wereld in verband met de milieudimensie van de ontwikkeling. Wat kunnen de Instellingen van de Europese Gemeenschappen doen opdat de bescherming van de bossen zou worden ingeschreven op de agenda van deze wereldmilieuconferentie?

Antwoord

(31 maart 1992)

De kwestie die de geachte Afgevaardigde aan de orde stelt, dient vanuit twee verschillende invalshoeken opnieuw belicht te worden. Enerzijds: welke maatregelen heeft de Gemeenschap genomen of denkt zij te nemen ter bescherming van de bossen, als signaal dat de Gemeenschap zich daadwerkelijk voor deze zaak inzet? Anderzijds: welke standpunten hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten ingenomen bij de voorbereiding van de Conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling?

Vanuit de eerste invalshoek kan onder andere op de volgende zaken worden gewezen:

- het feit dat de Gemeenschappen partij zijn bij de Internationale Overeenkomst inzake tropisch hout, die onder andere het behoud van de bossen als doelstelling heeft;
- de samenwerking van de Gemeenschappen met de Wereldbank bij het opzetten van een modelprogramma voor het behoud van het tropisch woud in Brazilië, waarvan de grote lijnen zijn vastgesteld tijdens de top van de G-7 in juli 1991;
- de deelneming van de Gemeenschappen aan het uitvoeren en herzien van het Tropical Forestry Action Plan;
- de onderzoekacties op het gebied van het tropische woud die deel uitmaken van het STEP- en het Epoch-programma;

- het gegeven dat een der vijf prioritaire doelstellingen van de ontwikkelingshulp in het kader van Lomé IV de bescherming van tropische wouden is. Wat de samenwerking met de ALA-ontwikkelingslanden betreft, is 10%, d.w.z. het gewogen gemiddelde van de financiële middelen die nodig zijn voor de hulp in de periode 1991/1995, gereserveerd voor projecten die specifiek betrekking hebben op de bescherming van het milieu en in het bijzonder op de bescherming van de tropische wouden.

Wat de tweede invalshoek betreft, heeft de Gemeenschap van meet af aan gesteld dat zij, naast klimaatverandering en het verlies aan biologische verscheidenheid, de bedreiging en vernieling van de bossen als een van de drie grote wereldmilieuproblemen ziet. Daarom ook wenst de Gemeenschap dat er, met name in het kader van de Conferentie van Rio in 1992, internationale rechtsinstrumenten worden opgesteld waarmee de bossen op duurzame wijze kunnen worden beheerd, benut en ontwikkeld zoals onlangs nog eens is duidelijk gemaakt in de mededeling van de Commissie, getiteld „A common platform. Guidelines for the Community for Unced 1992”.

Gezien de veelzijdigheid van de ecologische taken die het bos vervult, zouden die rechtsinstrumenten er als volgt kunnen uitzien:

- een protocol bij het Verdrag inzake klimaatverandering waarin de rol van het bos als koolstofreservoir en als klimaatstabilisator naar voren komt;
- een specifiek protocol in het kader van de onderhandelingen over het Verdrag inzake de biologische verscheidenheid;
- een verdrag aangaande de bescherming, het beheer en de ontwikkeling van de bossen, dat in eerste instantie de vorm van een op de Conferentie van Rio aan te nemen principeverklaring zou krijgen, in tweede instantie onmiddellijk gevolgd door internationale onderhandelingen over een bindend rechtsinstrument.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2322/91

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 112/83)

Betreft: Crisis in de leerlooierij Miramonti

De leerlooierij Miramonti te Castano Primo, gelegen in een van de vier kerngebieden van deze sector in Italië, verkeert in een dramatische crisis. Daar Miramonti geen herstructurering heeft doorgevoerd zoals de andere bedrijven van deze sector, was het genoodzaakt de helft van zijn werknemers naar huis te sturen, waardoor de productiecyclus wordt geblokkeerd, met als onvermijdelijk gevolg dat binnenkort alle werknemers zonder werk zullen komen te zitten.

Kan de Commissie, gezien de ernstige werkloosheid in dit gebied dat reeds zwaar getroffen is door de crisis in de leerlooierij-industrie, stappen ondernemen om de afvloei-regeling, waarbij meer dan 100 werknemers betrokken zijn, op te schorten?

Welke initiatieven zal de Commissie nemen om bij te dragen tot de dringend noodzakelijke herstructurering? Welke maatregelen heeft de Commissie op het oog voor de leerlooierijsector, die zich in een crisis bevindt welke thans de hele Gemeenschap aangaat?

Antwoord van de heer Christophersen namens de Commissie

(12 december 1991)

De Commissie is niet bevoegd om initiatieven te nemen, zoals die welke door het geachte Parlements lid in het eerste deel van haar vraag worden bedoeld.

Zoals is uiteengezet in de mededeling van de Commissie „Industriebeleid in een door concurrentie gekenmerkte open context” van 16 november 1990 dienen de initiatieven voor structurele aanpassingen in de eerste plaats afkomstig te zijn van de ondernemers en moeten ook de verantwoordelijkheden in de eerste plaats bij het bedrijfsleven liggen.

De rol van de Commissie en de overheid is voornamelijk om de synergie te bevorderen om het klimaat dat nodig is voor industriële ontwikkeling te verbeteren door middel van begeleidende maatregelen van horizontale aard, die derhalve niet slechts voor een specifieke sector gelden. In dit verband worden in nauwe samenwerking met de industrie grote inspanningen geleverd om bij voorbeeld de multilaterale handel in leer te vergroten en om O & O- en scholings- en ontwikkelingsprogramma's van de Gemeenschap die van specifiek belang zijn voor de leersector uit te breiden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2324/91

van de heer Francesco Speroni (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 112/84)

Betreft: Produktiepremie voor de telers van de rijstsoort Indica

Telers van de rijstsoort Indica in Italië beklagen zich over het feit dat voor de toekenning van de produktiepremie vereist is dat het gebruikte zaaigoed uit Spanje afkomstig is.

Kan de Commissie mededelen wat de reden is van deze bepaling en of deze niet moet worden afgeschaft ten behoeve van de vrije mededinging tussen de producenten van zaaigoed in de Gemeenschap en een vrije ongereglementeerde keuze van de producenten?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(6 december 1991)

De toekenning van de communautaire premie voor de produktie van Indica-rijst is niet afhankelijk van het gebruik van zaaizaad uit Spanje, maar van het gebruik van zaaizaad met bepaalde morfologische kenmerken.

Het is juist dat het meest gebruikte ras dat thans op de markt is Thaibonnet is, dat met name in Spanje wordt geteeld. Dit ras beantwoordt volledig aan de vereiste kwaliteitscriteria en was beschikbaar op het ogenblik van de invoering van de steun voor Indica-rijst in 1988. Sedertdien zijn door de ontwikkeling van de in aanmerking komende zaaizaadrasen de mogelijkheden voor de Italiaanse telers om andere rassen te gebruiken veel ruimer geworden. Thans zijn er van de twaalf rassen die zijn opgenomen in de lijst van rassen die in aanmerking komen voor de steun bij de produktie van Indica (bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 3878/87) zeven die door Italië zijn voorgesteld (Artiglio, Dedalo, Galdo, Icaro, Idra, Pegaso en Star) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 365 van 24. 12. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2343/91

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(21 oktober 1991)

(92/C 112/85)

Betreft: Plannen voor de bouw van waterkrachtcentrales bij de Donau

Kennelijk wordt er thans vaart gezet achter dertien jaar oude plannen om te Gabčíkovo-Nagymaros in Slowakije waterkrachtcentrales te bouwen voor rekening van de door de heer Carnogursky, broer van de premier en ondervoorzitter van het Slowaakse Parlement, geleide Hydrostas-groep. Wegens de gevolgen ervan voor de Donaurivier was er tegen dit project verzet gerezen en had dat in de buurlanden en/of anderszins daarbij betrokken landen bezorgdheid gewekt.

Uiteraard is dat uit een oogpunt van nationale soevereiniteit een gevoelige kwestie, maar niettemin zou het, gezien de grootte van het bekken en het feit dat Westeuropese bedrijven aan het project zouden meewerken, nuttig zijn te weten hoe de beleidsorganen van de Gemeenschap hier tegenover staan.

Antwoord

(31 maart 1992)

De Raad heeft met belangstelling akte genomen van de door de geachte Afgevaardigde verschaft inlichtingen over de ontwikkeling in de Donauvallei inzake door waterkracht opgewekte elektriciteit.

Het ligt niet op de weg van de Raad stappen te nemen in deze aangelegenheid, die de energievoorziening van derde landen en de eventuele gevolgen voor het landschap aldaar betreft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2356/91

van de heer Dieter Rogalla (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 oktober 1991)

(92/C 112/86)

Betreft: Pesterijen van douanebeambten

1. Eind december 1989 vroeg een doe-het-zelver uit Straatsburg een kennis uit Kehl om voor hem een paar bouwmaterialen (gipsplaten) naar Straatsburg mee te brengen. De Franse douane dwong de kennis de vracht, die een waarde had van 123,— DM, in te klaren omdat hij er niet de eigenaar van was, maar als leverancier optrad. Hij mocht echter helemaal niet als leverancier optreden, want daarvoor moest een transportbedrijf worden ingeschakeld. Alles te zamen duurde de procedure in het douanekantoor meer dan twee uur en kostte ze — bij een goederenwaarde van 123,— DM — nog eens 96,60 DM extra. Daarbij komt nog de arrogante houding van de Franse douanebeambten.

2. Is de Commissie op de hoogte van deze gang van zaken? Is zij in dat geval bereid dit voorval aan de Lid-Staten mee te delen als voorbeeld van hoe het niet hoort?

3. Wat doet de Commissie verder in samenwerking met de Lid-Staten om de publieke opinie te informeren over de rechten van de burgers van de interne markt?

4. Is de Commissie bereid om er bij de Franse overheid op aan te dringen dat het destijds betaalde bedrag terugbetaald wordt?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(6 december 1991)

De Commissie is niet op de hoogte van de feiten die door het geachte Parlementslid worden aangehaald.

De Commissie herinnert eraan dat op de goederen die zich in de persoonlijke bagage van de reizigers bevinden een stelsel van vrijstellingen van toepassing is dat is vastgesteld bij Richtlijn 69/169/EEG van de Raad ⁽¹⁾. Deze richtlijn omvat evenwel voorschriften die moeten worden nageleefd, anders is de vrijstelling niet van toepassing.

Uit het door het geachte Parlementslid gerapporteerde geval kan niet duidelijk worden opgemaakt om welke redenen in welke omstandigheden de goederen bij de Franse autoriteiten werden aangegeven. Daarom zijn voor een grondiger onderzoek van dit geval meer inlichtingen noodzakelijk.

De Commissie is bereid ieder dossier dat haar wordt voorgelegd te onderzoeken en eventueel bij de bevoegde Franse autoriteiten tussenbeide te komen indien na onderzoek van de bij haar ingediende stukken zou blijken dat het communautaire recht in deze kwestie onjuist is toegepast.

(¹) PB nr. L 133 van 4. 6. 1969.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2371/91
van de heer Yves Verwaerde (LDR)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (22 oktober 1991)
 (92/C 112/87)

Betref: Onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Polen betreffende een associatie-overeenkomst

Kan de Raad mededelen hoe het staat met de onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Polen betreffende de sluiting van een associatie-overeenkomst op basis van artikel 238 van het EEG-Verdrag?

Antwoord
 (31 maart 1992)

Na de onderhandelingen over Europese associatie-overeenkomsten met Polen, Hongarije en Tsjechoslowakije, heeft de Raad deze overeenkomsten op 16 december 1991 ondertekend.

In het kader van de bestaande procedures heeft de Raad de bevoegde parlementaire commissies op vertrouwelijke basis gedetailleerd over de inhoud van deze overeenkomsten geïnformeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2390/91
van mevrouw Raymonde Dury (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (22 oktober 1991)
 (92/C 112/88)

Betref: Recht op sociale zekerheid van medewerkers van NGO's

De Commissie en de Raad hebben hun bereidheid te kennen gegeven om verder vooruitgang te boeken op het stuk van de sociale bescherming van de vrijwillige medewerkers (Aanbeveling 85/308/EEG) (¹). Verder werd een beoordelingsrapport door de Commissie in het

voorzicht gesteld. Kan worden verwacht dat dit verslag binnen zeer korte tijd tot stand komt? Zijn de communautaire instanties zich er wel van bewust dat iedere verdere vertraging op dit gebied onrust en ontmoediging zal veroorzaken bij die Europese burgers die zich daadwerkelijk bereid tonen om aan te pakken en zich persoonlijk inzetten voor de samenwerking?

(¹) PB nr. L 163 van 22. 6. 1985, blz. 48.

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
 (19 november 1991)

De Commissie zal het verslag over de toepassing in de Lid-Staten van Aanbeveling 85/308/EEG van de Raad betreffende de sociale bescherming van de vrijwillige medewerkers voor de ontwikkelingssamenwerking in de loop van het eerste halfjaar van 1992 voorleggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2407/91
van de leden Maria Izquierdo Rojo, José Vazquez Fouz,
Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández en
Eusebio Cano Pinto (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (30 oktober 1991)
 (92/C 112/89)

Betref: Voorkomen en bestrijden van bosbranden in het Middellandse-Zeegebied

Met de besluiten van de Raad van 29 mei 1989 over een communautair beleid voor de bosbouw en met Verordening (EEG) nr. 1614/89 (¹) over de bescherming van de bossen tegen brand zijn tot eind 1991 financiële middelen beschikbaar gesteld voor preventieprogramma's.

Is de Commissie van plan deze middelen in de toekomst te handhaven of uit te breiden?

(¹) PB nr. L 165 van 15. 6. 1989, blz. 10.

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
 (10 december 1991)

Zoals het geachte Parlementslid onderstreept, loopt de geldigheidsduur van Verordening (EEG) nr. 3529/86 (¹), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1614/89, eind 1991 af.

Dank zij deze regeling konden in de vijf jaar waarin zij van toepassing was, 244 door de Lid-Staten aan de Commissie voorgelegde projecten in verband met de bescherming tegen bosbrand worden gefinancierd. De communautaire steun bedroeg 43 miljoen ecu.

Overigens heeft het bij Besluit 89/367/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Comité voor de bosbouw in het kader van de coördinatie van de actie een werkgroep inzake de bescherming tegen bosbranden opgericht. Deze werkgroep moet nagaan wat de oorzaken van de branden zijn en hoe zij kunnen worden bestreden. Hij moet ook onderzoeken hoe de voorzieningen voor de bescherming van de bossen kunnen worden verbeterd.

Deze werkzaamheden hebben geleid tot voorstellen betreffende de verlenging van de geldigheidsduur en de verbetering van de twee verordeningen.

De Commissie zal voorstellen de actie te verlengen en ze te concentreren op zones met een hoog brandrisico. Zij zal de Lid-Staten vragen hun algemene plannen voor de bescherming van de bossen tegen brand voor te leggen, waardoor de in deze plannen passende projecten kunnen worden gefinancierd. Hierbij zal de communautaire bijstandsverlening worden gevarieerd naar gelang van de omvang van het risico. De Gemeenschap zou ook bijdragen tot het creëren van een gedecentraliseerd communautair informatiesysteem in verband met bosbranden. Met dit systeem zouden de op het terrein aanwezige beheerders de oorzaken van de branden kunnen analyseren om ze beter te bestrijden en de beveiligingsvoorzieningen te verbeteren.

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 31. 11. 1986.

⁽²⁾ PB nr. L 165 van 15. 6. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2436/91

van de heer Alonso Puerta (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 112/90)

Betreft: Pensioenen van migrerende werknemers

Momenteel wordt een wijziging voorbereid van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 574/72 ⁽²⁾ over betaalbaarheid en berekening van ouderdomspensioenen.

Spanje heeft voorgesteld om voor de berekening uit te gaan van de door de betrokkenen in Spanje laatst betaalde basispremies, en vervolgens, na aldus de hoogte van het pensioen te hebben vastgesteld, hierop de aanpassingen toe te passen die voor soortgelijke pensioenen zijn doorgevoerd in de jaren volgend op de emigratie tot het jaar voorafgaand aan het bereiken van de pensioenge-rechtigde leeftijd.

Deze methode zou een einde maken aan de huidige nadelige positie van emigranten, wier pensioen wordt berekend op basis van de minimum-basispremie die werd betaald in de laatste beroeps-categorie waartoe de werknemer in Spanje behoorde.

1. Welk standpunt neemt de Commissie in deze kwestie in?

2. Op welke datum treedt de wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 in werking?

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 74 van 27. 3. 1972, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(12 december 1991)

1. Het standpunt van de Commissie kreeg concrete vorm in haar voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72, dat op 26 juli 1989 werd ingediend ⁽¹⁾. Dit voorstel bevat onder meer bepalingen met betrekking tot de toepassing van de Spaanse wetgeving die gaan in de door het geachte Parlementslid gewenste richting.

2. Wanneer de voornoemde bepalingen in werking zullen treden, hangt af van de goedkeuring van de verordening door de Raad die het voorstel nog steeds in behandeling heeft.

⁽¹⁾ PB nr. C 206 van 11. 8. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2438/91

van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 112/91)

Betreft: Administratieve obstructie

Acht de Commissie het normaal dat een Franse prefect weigert de communicatiemiddelen ter beschikking te stellen voor de verzending van een document dat een lid van het Europese Parlement hem wil doen toekomen?

Op 26 september 1991 heeft de indiener van deze vraag geprobeerd de prefect van de Pyrénées-Atlantiques een document te doen toekomen aangaande de Sampourtunnel, een project dat door de Gemeenschap wordt gefinancierd. De diensten van de prefectuur weigerden hun faxnummer door te geven aan het Parlementslid dat dit communicatiemiddel wilde gebruiken.

Kan de Commissie mededelen of deze administratieve obstructie in overeenstemming is met de zeden en gewoonten van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Delors namens de Commissie

(26 november 1991)

De Commissie is niet bevoegd om de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie te behandelen; deze valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de verantwoordelijke nationale autoriteiten.

Harerzijds heeft de Commissie uiteraard de gewoonte om de adressen en telefoon- en faxnummers van haar diensten aan al degenen die erom verzoeken toe te sturen. Ten einde de communicatie met hun gesprekspartners te vergemakkelijken, zorgen haar diensten er bovendien voor om hun eigen administratieve identificatiegegevens in hun correspondentie te vermelden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2450/91

van mevrouw Imelda Read (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1991)

(92/C 112/92)

Betreft: Acut vergiftigingsgevaar voor de mens

Kan de Commissie mededelen of zij actief bezig is met voorstellen om in de gehele Gemeenschap methodes in te voeren voor het registreren van sterfgevallen ten gevolge van acute vergiftiging, hetzij als primaire, hetzij als secundaire doodsoorzaak?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(12 december 1991)

Er is geen specifiek voorstel om sterfgevallen ten gevolge van acute vergiftiging op een de gehele Gemeenschap omvattende basis te doen registreren.

Wel zou de resolutie van de Raad van 1990 ⁽¹⁾ betreffende de verbetering van de preventie en de behandeling van acute vergiftigingen bij de mens, alsook Beschikking 86/138/EEG van de Raad ⁽²⁾ inzake een communautair informatiesysteem over ongevallen waarbij gebruiks- en verbruiksprodukten betrokken zijn, als basis kunnen dienen om op dit terrein informatie te verkrijgen.

In sommige Lid-Staten kan een dergelijke informatie worden ontleend aan nationale registers die een indeling behelzen van doodsoorzaken.

⁽¹⁾ PB nr. C 329 van 31. 12. 1990.

⁽²⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2510/91

van de heer Antoine Waechter (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1991)

(92/C 112/93)

Betreft: Belemmering van het vrije verkeer van personen in Frankrijk (Pyrénées Atlantiques)

Op 1 oktober 1991 begaf ondergetekende zich in gezelschap van collega-Parlements lid J.P. Raffarin naar

de Aspe-vallei om een bezoek te brengen aan het bouwterrein van de Somport-tunnel, die door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt gefinancierd. Hij heeft die plaats, waar hij een afspraak had met de Directeur Infrastructuurvoorzieningen van het departement Pyrénées-Atlantiques, echter niet kunnen bereiken omdat de toegang tot de vallei werd versperd door een bende fanaten, waaronder zich ook diverse als gewelddadig bekendstaande plaatselijke bestuurders bevonden.

De aanwezige politie heeft niet geprobeerd het vrije verkeer te herstellen en heeft toegelaten dat de bezoekers diverse uren in hun auto werden geblokkeerd, blootgesteld aan beledigingen en obsceniteiten en bekogeld met diverse substanties, waaronder mest.

De prefect van het departement Pyrénées-Atlantiques, die toch bij andere gelegenheden niet heeft geaarzeld de openbare orde te herstellen, toen betogers op vreedzame wijze de tunnel bezetten, heeft ditmaal niets gedaan om een einde te maken aan deze gewelddadige belemmering van het vrije verkeer.

Acht de Commissie het normaal dat een lid van het Europees Parlement wordt verhinderd vrij over een rijksweg in Frankrijk te rijden? Wat denkt zij te doen om ervoor te zorgen dat dergelijke handelwijzen worden bestraft?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(24 januari 1992)

De Commissie is van mening dat de door het geachte Parlements lid beschreven feiten noch inbreuk maken op de bepalingen van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen ten aanzien van de leden van het Europees Parlement, noch op de andere bepalingen van het EEG-Verdrag.

Met name is de Commissie van oordeel dat de ter handhaving van de openbare orde op een deel van het grondgebied van een Lid-Staat te nemen maatregelen onder de bevoegdheid vallen van de nationale autoriteiten van de betrokken Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2512/91

van mevrouw Sylvie Mayer (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1991)

(92/C 112/94)

Betreft: Gebruik van de Structuurfondsen voor de ontwikkeling van „wildfarms”

Met het oog op het behoud van het wildbestand besteden jachtverenigingen een deel van de contributies van hun

leden aan de bescherming van de habitat van het wild en derhalve aan milieubescherming.

Is de Commissie niet van mening dat deze initiatieven moeten worden aangemoedigd door, bij voorbeeld via de kredieten van doelstelling 5 b van de Structuurfondsen, subsidie te verlenen voor de ontwikkeling van „wild-farms” op braakliggende landbouwterreinen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(15 januari 1992)

De ontwikkeling van activiteiten in verband met de jacht kan een interessante vorm van diversificatie van de plattelandactiviteiten zijn en ertoe bijdragen dat het platteland voor nieuwe doeleinden wordt gebruikt. Om deze reden heeft de Commissie deze oriëntatie in aanmerking genomen in de meeste operationele programma's waarvoor op grond van doelstelling 5 b communautaire steun wordt verleend.

De door de Commissie beschikbaar gestelde middelen zijn erop gericht een volwaardige economische activiteit, op voet van gelijkheid met bij voorbeeld het agro-toerisme of de beoefening van ambachten, te ontwikkelen. De steun is derhalve van hetzelfde type als voor de twee voornoemde activiteiten en heeft betrekking op voorafgaande studies, animatie, opleiding, investeringen en commercialisatie. Volgens de Commissie dient niet te worden bepaald dat de bedoelde activiteit uitsluitend op braakliggende grond mag worden beoefend, maar dient een zelfstandige economische activiteit te worden opgezet, die zowel op uit productie genomen landbouwgronden als op andere grond mag worden beoefend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2527/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 november 1991)

(92/C 112/95)

Betreft: Handhaving van de prijzen van oliehoudende gewassen

Ondanks het grote tekort aan eiwitten in de Gemeenschap treft de Commissie voorbereidingen om de prijs van oliehoudende gewassen voor het komende jaar te verlagen.

Deze maatregel, die de invoer van oliehoudende gewassen uit de Verenigde Staten zal bevorderen, zou er ook toe kunnen leiden dat sommige producenten de teelt van deze gewassen en meer in het bijzonder van die van de zonnebloem in de regio Poitou-Charentes moeten staken.

Kan de Commissie, gezien de problemen die deze prijsverlaging voor de producenten van oliehoudende gewassen zal opleveren, haar standpunt ter zake herzien

en voor wat de zonnebloem betreft een productieprijs handhaven zoals die vroeger gold, namelijk drie maal die van tarwe?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(6 december 1991)

Het geachte Parlementslid doelt waarschijnlijk op de gevolgen die uit de vanaf de oogst 1992 toe te passen nieuwe steunregeling voor de telers van oliehoudende zaden zullen voortvloeien voor de producentenprijzen, met name die voor zonnebloemzaad.

Als het voorstel van de Commissie (¹), na advies van het Europese Parlement, wordt goedgekeurd, zal de producentenprijs voor oliehoudende zaden worden bepaald door de ontwikkeling van de wereldmarktprijs. De producenten zullen evenwel rechtstreeks steun ontvangen, die regionaal wordt berekend op basis van de ingezaaide oppervlakte.

De steun wordt vastgesteld op een zodanig peil dat het belang van de teelt van granen en die van oliehoudende zaden in stand wordt gehouden.

(¹) Doc. COM(91) 318.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2581/91

van mevrouw Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 112/96)

Betreft: Ouderdomsverzekering voor grensgangers in het Duits-Nederlandse grensgebied

Het feit dat iemand aan de andere kant van de grens werkt is niet steeds een vrijwillige keuze omdat het eigen land niet steeds voldoende werkgelegenheid kan bieden.

1. Is de Commissie ook niet van mening dat de Nederlandse grensganger die vervroegd met pensioen gaat onrechtvaardig wordt behandeld wanneer hij voor een gedeelte van zijn pensioen dat hij uit Duitsland ontvangt een premie van meer dan 23% voor de „Volksversicherung” moet betalen en daardoor vaak beneden het bestaansminimum raakt?
2. Is het de Commissie bekend dat de echtgenote van een Nederlandse grensganger voor het berekenen van de opvoedingsperiode van de kinderen in Duitsland niet in aanmerking wordt genomen omdat de kinderen in het buitenland (in Nederland) werden opgevoed?
3. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om deze problemen op te lossen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(16 januari 1992)

De eerste kwestie waarop door het geachte Parlementslid wordt bedoeld, wordt geregeld in artikel 17 bis van Verordening (EEG) nr. 1408/71, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2195/91 ⁽¹⁾. Deze nieuwe bepaling heeft namelijk ten doel onnodige aansluitingen te vermijden. Hierdoor wordt voorkomen dat een gepensioneerde die uit hoofde van de wetgeving van een Lid-Staat een toereikend pensioen geniet, maar die in een andere Lid-Staat woont waarin een verzekeringsstelsel bestaat dat op het domicilie is gebaseerd, wordt verplicht om in laatstgenoemde Lid-Staat premies te betalen die hem geen overeenkomstige inkomsten verschaffen.

Bij Verordening (EEG) nr. 2195/91 is ook met terugwerkende kracht op 1 januari 1986 in bijlage VI bij Verordening (EEG) nr. 1408/71, rubriek C, Duitsland, een nieuw punt 19 ingelast. Hierin wordt het tweede probleem geregeld waaraan het geachte Parlementslid refereert.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 29. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2589/91

van de leden Patrick Lalor, Gene Fitzgerald, Niall Andrews, James Fitzsimons, Mark Killilea en Patrick Lane (RDE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1991)

(92/C 112/97)

Betreft: Financiële steun van de Gemeenschap voor essentiële investeringen in vervoerdiensten van en naar Ierland en andere perifere gebieden

Wanneer de Kanaaltunnel in 1993 eenmaal is geopend, is Ierland de enige Lid-Staat zonder vaste oeververbinding met het Europese vasteland. Bovendien heeft Ierland op vervoergebied geheel eigen behoeften, omdat het de enige geheel door water omgeven Staat en een van de meest perifere gebieden in de Gemeenschap is. Ook is het een van de meest open economieën in Europa en is het voor duurzame economische groei en het scheppen van werkgelegenheid zeer sterk van de buitenlandse handel afhankelijk.

Kan de Raad, gelet op het bovenstaande en gezien de studie van KPMG/SKC naar het verbindingsvervoer met Ierland, haar standpunt inzake de volgende kwesties kenbaar maken:

1. het beginsel van Gemeenschapssteun voor essentiële investeringen en vervoerdiensten van en naar Ierland;
2. specifieke prioritaire aanlopinvesteringen in rechtstreekse diensten naar het Europese vasteland, zowel roll-on/roll-off (ro/ro) als lift-on/lift-off (lo/lo), die

gefinancierd worden met de aan Ierland toegekende gelden uit de Structuurfondsen;

3. significante Gemeenschapssteun (maximaal 50%) voor dergelijke investeringen;
4. toekenning van Gemeenschapsgelden voor toekomstige verdere investeringen in vervoerdiensten voor aan- en afvoer?

Antwoord

(31 maart 1992)

De Raad is zich bewust van de bijzondere problemen op het stuk van de verbinding tussen Ierland en de rest van de Gemeenschap. Een eventuele communautaire bijdrage uit hoofde van het EFRO, op het gebied van de vervoerdiensten, valt echter onder de bevoegdheid van de Commissie, die deze steun immers beheert.

Derhalve zou de Raad, die ervan op de hoogte is dat de geachte Afgevaardigde dezelfde vraag aan de Commissie heeft gesteld, hem gaarne willen verwijzen naar het antwoord dat deze Instelling hem zal geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2619/91

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 112/98)

Betreft: Sociale integratie van gehandicapten

Kan de Commissie, naar aanleiding van het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1269/91 ⁽¹⁾ over het tweede communautaire actieprogramma ter bevordering van de sociale integratie van gehandicapten (Helios) inlichtingen verschaffen over de oprichting van een gecomputeriseerd informatiesysteem voor de problemen van gehandicapten (Handynet)?

Kan door dit systeem een bredere informatiestroom ten behoeve van gehandicapten op gang worden gebracht?

⁽¹⁾ PB nr. C 311 van 2. 12. 1991, blz. 28.

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(12 december 1991)

Naar aanleiding van het besluit van de Raad van 18 april 1988 werd een gecomputeriseerd Europees informatiesysteem, Handynet, ten uitvoer gelegd.

Het Handynet-systeem, dat aanvankelijk was gericht op technische steunverlening, is gebaseerd op gegevens die in de Lid-Statens in de negen officiële talen van de Gemeenschap zijn verzameld.

Momenteel kan het Handynet-systeem aan de gebruikers in de Lid-Staten informatie verstrekken over meer dan zeventienduizend in Europa gefabriceerde technische hulpmiddelen alsmede over een vijftienduizendtal in de Gemeenschap gevestigde fabrikanten en verkopers.

Ten einde de verspreiding van informatie bij gehandicapten te vergemakkelijken en uit te breiden, wordt momenteel een versie van Handynet op compact-disc voorbereid die eind 1991 beschikbaar zal zijn.

Dank zij zijn meertalige Europese gegevensbank verstrekt het Handynet-systeem in de gehele Gemeenschap dezelfde waardevolle informatie aan elke gehandicapte die er gebruik van maakt.

Aan de vertegenwoordigers van de Lid-Staten in het Raadgevend Comité van het Helios-programma werd verzocht na te gaan hoe deze informatie op nog ruimere schaal kan worden verspreid.

Naast de gegevensbank heeft Handynet ook een tijdschrift en een elektronische besteldienst opgezet: aan de hand van deze communicatiemiddelen kunnen de gebruikers snel informatie doorgeven en ontvangen over gebeurtenissen, innovaties en experimenten op alle gebieden die betrekking hebben op gehandicapten.

Het Handynet-systeem dat qua inhoud, structuur, meertaligheid en werking gebaseerd is op een Europees net van centra voor de verzameling en de verspreiding van informatie, draagt bij tot een betere voorlichting van de gehandicapten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2642/91

van de heer Virgílio Pereira (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 112/99)

Betreft: Door de autonome regio Madeira ingediende projecten voor de bouw en modernisering van vissersschepen

Kan de Commissie mededelen hoeveel projecten voor de bouw en modernisering van vissersschepen sinds januari 1986 door de autonome regio Madeira werden ingediend en hoeveel ervan werden goedgekeurd?

Hoeveel werd hierin geïnvesteerd en in welke mate werd hiertoe bijgedragen door de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(22 januari 1992)

Het geachte Parlementslid gelieve hieronder het antwoord van de Commissie aan te treffen n.a.v. zijn vraag om gegevens over projecten inzake de bouw (BACO) en

modernisering (BAMO) van vissersvaartuigen op Madeira:

Door het autonome gebied Madeira ingediende projecten inzake de bouw en modernisering van vissersvaartuigen

(in escudo)

Jaar	Aantal	Investeringen	Bijstand EEG
1986	1 BACO	64 899 017	22 714 655
1987	4 BACO 1 BAMO	275 593 262 17 570 630	102 453 021 6 149 720
1988/02	1 BAMO	21 273 600	7 445 760
1989/01	1 BAMO 5 BACO	11 610 000 419 951 813	4 063 500 152 745 455
1989/02	1 BACO	59 098 324	22 977 162
1990/02	4 BACO 2 BAMO	433 264 170 43 402 998	163 601 852 15 191 049
1991/02	—	—	—

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2647/91

van de heer Peter Beazley (ED)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 112/100)

Betreft: Invoer van Chinese fietsen

Het is algemeen bekend dat de interne markt hoofdzakelijk is gericht op de versterking van het concurrentievermogen van de Europese industrie, zowel in Europa als op de wereldmarkt.

1. Waarom worden er pas sinds 10 september 1991 weer invoerrechten op Chinese fietsen geheven, terwijl de referentiewaarde voor de invoer van Chinese fietsen (9,3 miljoen ecu) al in februari 1991 werd overschreden?
2. Welke maatregelen denkt de Raad te nemen om met China een akkoord te sluiten over de algemene preferenties voor de komende tien jaar, een akkoord dat eigenlijk in 1991 had moeten worden gesloten en nu tot 1992 is uitgesteld?

Antwoord

(31 maart 1992)

1. De Commissie is verantwoordelijk voor het beheer van het Stelsel van Algemene Preferenties (SAP), dat bepalingen bevat inzake de wederinstelling van de heffing op niet-gevoelige industrieproducten (artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3831/90). Deel 1 van deze vraag valt derhalve onder de bevoegdheid van de Commissie.

2. Het ligt in de bedoeling van de Raad om, indien de Commissie passende voorstellen voorlegt, in 1992 een

grondige discussie over de herziening van het gehele SAP te houden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2660/91

van de heer Hugh McMahon (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 112/101)

Betreft: Europees Sociaal Fonds

Is de Commissie voornemens om bij de volgende herziening van de ESF-verordeningen voorstellen te doen voor volledige participatie van de sociale partners op alle besluitvormingsniveaus, met inbegrip van de toezichthoudende commissies?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(12 december 1991)

De Commissie is zich ervan bewust dat het welslagen van de communautaire structurele actie niet alleen afhankelijk is van de inspanningen van de Commissie en van de nationale en regionale bestuurslichamen, maar eveneens van hetgeen door de verschillende economische en sociale partners wordt gedaan.

Niettegenstaande de beperkingen die door de huidige reglementering inzake de representativiteit van de regionale en sociaal-economische partners werden aangebracht, heeft de Commissie zich beijverd om te zamen met de Lid-Staten te zoeken naar mogelijkheden om ervoor te zorgen dat de sociale partners regelmatig worden geïnformeerd en ook dat zij bij de werkzaamheden van de toezichthoudende commissies worden betrokken.

In dit verband werd reeds begonnen met een open en constructieve dialoog tussen alle betrokken partijen.

Bij de Commissie is de bereidheid aanwezig om een daadwerkelijke participatie van de sociale partners te bevorderen. Ook wanneer bij de Raad nieuwe voorstellen voor de herziening van de voorschriften in verband met de Structuurfondsen worden ingediend, zal deze gedragslijn worden gevolgd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2695/91

van de heer David Martin (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 november 1991)

(92/C 112/102)

Betreft: Classificatie van communautaire besluiten

Waarom heeft de Commissie geen antwoord gegeven op drie van de vijf deelvragen in mijn schriftelijke vraag nr. 940/91 (1)?

Kan de Commissie alsnog mededelen:

1. of er gevallen zijn waarin zij een verordening heeft aangenomen om een richtlijn van de Raad ten uitvoer te leggen;
2. hoe vaak zij een beschikking aanneemt om een richtlijn van de Raad ten uitvoer te leggen;
3. of zij ooit een richtlijn heeft aangenomen om een verordening van de Raad ten uitvoer te leggen?

Is de Commissie nog altijd voornemens in de huidige IGC's verder te praten over de classificatie en hiërarchie van communautaire besluiten of wijst de onvolledige beantwoording van mijn vorige vraag erop dat zij van plan is deze kwestie te laten rusten?

(1) PB nr. C 259 van 4. 10. 1991, blz. 32.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(21 januari 1992)

1 en 3. De Commissie heeft naar haar oordeel nooit een verordening aangenomen uit hoofde van haar bevoegdheden tot tenuitvoerlegging van een richtlijn van de Raad, noch een richtlijn voor de tenuitvoerlegging van een verordening van de Raad.

2. De Commissie doet het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement bij wijze van voorbeeld rechtstreeks een lijst toekomen van de beschikkingen die zij heeft gegeven uit hoofde van uitvoerende bevoegdheden die haar bij een richtlijn van de Raad zijn verleend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2701/91

van de heer Ben Fayot (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1991)

(92/C 112/103)

Betreft: Steun voor het Europees Instituut voor bestuurskunde en voorstel voor een Europese Academie voor rechtswetenschappen

Kan de Commissie mededelen — gezien het verslag-Jansen van Raay over de oprichting van een Europese Academie voor rechtswetenschappen in Trier (A 3-198/91) en het vergevorderde plan van het Europees Instituut voor bestuurskunde in Maastricht om een

onderafdeling op te richten in Luxemburg, dicht bij het Hof van Justitie en de Europese Investeringsbank — welke beleidskoers zij op dit terrein gaat volgen?

Is het met name niet beter om dubbel werk, alsook de uitbreiding van instellingen met analoge of zelfs volkomen gelijke oogmerken te voorkomen en alle middelen te concentreren op één instelling, zoals het Europees Instituut voor bestuurskunde dat zijn nut heeft bewezen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(20 januari 1992)

Het beleid van de Commissie is erop gericht de ontwikkeling van authentieke Europese initiatieven te bevorderen die een rechtstreeks en positief effect kunnen hebben op de kwaliteit van het openbaar bestuur en de tenuitvoerlegging van het Gemeenschapsrecht in de Lid-Statens.

Hierbij heeft de Commissie de bedoeling dubbel werk te vermijden, terwijl zij zich tegelijkertijd hoedt voor een te ver gaande centralisatie. De Commissie is van mening dat moet worden bevorderd dat door de verscheidenheid van aanvullende know-how die in de Lid-Statens voorhanden is, de belangen van de Gemeenschap als geheel worden gediend.

Het geachte Parlementslid wordt in dit verband verwezen naar de verklaring van de heer Dondelinger voor het Parlement op 9 november 1991, toen hij er de nadruk op legde dat initiatieven zoals de Europese Academie voor rechtswetenschappen te Trier niet tot ontwikkeling zouden worden gebracht ten koste van instellingen met vergelijkbare verdiensten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2751/91

van de heer Proinsias De Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 112/104)

Betreft: Personeel in Europese gevangenissen

Is de Commissie voornemens voorstellen te doen met betrekking tot de rechten, bevoegdheden en plichten van het personeel in Europese gevangenissen?

**Antwoord van mevrouw Papendreu
namens de Commissie**

(12 december 1991)

De Commissie is niet voornemens maatregelen voor te stellen die specifiek betrekking hebben op de rechten en

plichten van het bewakingspersoneel van gevangenen in de Europese Gemeenschap.

Nu ter zake geen specifieke communautaire normen bestaan, blijven hun arbeidsvoorwaarden derhalve geregeld door de nationale wetten en de algemene bepalingen van het Gemeenschapsrecht die op hen van toepassing zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2798/91

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(22 november 1991)

(92/C 112/105)

Betreft: Europese rondreis van jongeren — Eurodyssee

De Europese rondreis van jongeren, nu bekend onder de benaming Eurodyssee, is een initiatief dat tot doel heeft Europese jongeren een voortgezette opleiding en een stage van beroepsvervolmaking aan te bieden en hen tegelijkertijd met een andere taal, andere mensen en een ander sociaal milieu in contact te brengen.

Vijf jaar na de invoering van dit initiatief blijkt dat de grote meerderheid van de 3 000 jongeren die vier à vijf maanden „in den vreemde” stage hebben gelopen achteraf gemakkelijk een vaste baan vindt.

Het grootste struikelblok voor de verantwoordelijken van Eurodyssee zijn echter de nationale procedures voor de toekenning van visa en allerlei werk- en verblijfsvergunningen.

Is de Raad bereid de nodige stappen te ondernemen om deze belemmeringen in de nationale wetgevingen weg te werken en ervoor te zorgen dat het statuut van Eurodyssee-stagiair spoedig in geheel Europa wordt erkend?

Antwoord

(27 maart 1992)

De Raad is niet bevoegd aanbevelingen te doen voor de erkenning in heel Europa van het statuut van Eurodyssee-stagiair, zoals door het geachte Parlementslid wordt voorgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2853/91
van de heer Freddy Blak (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1991)
(92/C 112/106)

Betreft: De vogelmoord in Zuid-Europa

Miljoenen vogels — roodborstjes, boekvinken, nachtegaalen, kwikstaarten, zanglijsters, kiekendieven en vele andere, waaronder beschermde vogelsoorten — worden in Zuid-Europa gedood. En dat terwijl deze vogels aan ons allen behoren.

Wat zal de Raad ondernemen om een einde te maken aan deze wreedheden?

Antwoord
(31 maart 1992)

Zoals de geachte Afgevaardigde ongetwijfeld weet, ligt het overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag op de weg van de Commissie, erop toe te zien dat de Lid-Staten hun verplichtingen uit hoofde van het Gemeenschapsrecht in het algemeen en de bepalingen inzake de bescherming van de vogelstand in het bijzonder naleven.

Wat nu het specifieke aandeel van de Raad bij de aanneming van deze bepalingen betreft, is het zo dat deze zich voortdurend beijverd heeft, de geldende communautaire wetgeving te verscherpen.

Zo kan er worden gewezen op de wijzigingen van Richtlijn 79/409/EEG naar aanleiding van de toetreding van nieuwe Lid-Staten en de wijzigingen tot aanpassing van de bijlagen aan die richtlijn aan de vorderingen van wetenschap en techniek (artikelen 10 en 15), met name op verzoek van een Lid-Staat, waarnaast de Raad een verhoogde bescherming van de vogelstand heeft nagestreefd door:

- te besluiten tot toetreding van de Gemeenschap tot verschillende overeenkomsten zoals de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten (1982), het Verdrag inzake trekkende wilde diersoorten (1982) of het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa (1982);
- in de actieprogramma's van de Gemeenschap op milieugebied stelselmatig een onderdeel bescherming van de fauna en haar habitats met betrekking tot in het wild levende vogelsoorten op te nemen;
- zijn goedkeuring te hechten aan verscheidene wetteksten waarvan de doelstellingen specifiek de bescherming van in het wild levende vogels en hun habitats omvatten, namelijk:
  - i) de Habitats-richtlijn inzake de instandhouding van de natuurlijke en halfnatuurlijke habitats en de wilde flora en fauna;
  - ii) de Canat-verordening inzake communautaire acties voor natuurbehoud, waar in de overwegingen

uitdrukkelijk verwezen wordt naar Richtlijn 79/409/EEG;

- iii) de Life-verordening die ook voorziet in financiering van maatregelen ter bescherming van in het wild levende vogelsoorten en hun habitats. (1)

(1) De Canat-verordening wordt in de Life-verordening geïntegreerd, zodra deze in werking treedt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3058/91
van de heer Herman Verbeek (V)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 januari 1992)
(92/C 112/107)

Betreft: Rapport „Europa — mensenrechten en asielbeleid”

1. Is de Raad het eens met de kritiek die Amnesty International (AI) in het rapport „Europa — mensenrechten en asielbeleid” heeft geuit op het asielbeleid dat door de Europese Regeringen wordt gevoerd?
2. Stemt de Raad in met de opvatting dat het absurd is van asielzoekers te verlangen dat ze over een geldig visum beschikken en wil de Raad stappen ondernemen die ertoe leiden dat dergelijke eisen in de Gemeenschap niet meer gesteld worden?
3. Door welke maatregelen meent de Raad dat bereikt kan worden dat asielzoekers beter van hun rechten op de hoogte komen?
4. Is de Raad het met AI eens dat Italië en Ierland volkomen ontoereikende asielprocedures hanteren, en wil de Raad er bij deze landen op aandringen het asielrecht zo spoedig mogelijk deugdelijk te regelen?
5. Overweegt de Gemeenschap op afzienbare termijn met een zogenaamde „lijst van veilige landen” te gaan werken, die het asielzoekers uit die landen vrijwel of geheel onmogelijk zal maken in de Gemeenschap als vluchteling erkend te worden?
6. Wil de Raad reageren op de bezwaren die AI in bovengenoemd rapport heeft kenbaar gemaakt tegen zo'n lijst, met name dat de criteria voor het opstellen van zo'n lijst niet ongevoelig zal zijn voor politieke belangen?

Antwoord
(31 maart 1992)

Het ligt niet op de weg van de Raad om het door de geachte Afgevaardigde genoemde verslag te bestuderen of te dien aanzien een standpunt in te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3187/91**van mevrouw Maartje van Putten (S)****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(24 januari 1992)**(92/C 112/108)**Betreft: Duurzaamheid structureel aanpassingsprogramma Honduras*

Is de Raad op de hoogte van het feit, dat een missie van de Wereldbank en het IMF, in het kader van een structureel aanpassingsprogramma, de Hondurese Regering heeft voorgesteld al zijn bossen te privatiseren en volgens een tendersysteem op de internationale markt te brengen?

Kan de Raad instemmen met de mening dat deze wijze van oplossingen zoeken voor betalingsbalansproblemen ten koste gaat van natuur en milieu in landen met financiële problemen, en dus niet kan worden aangemerkt als een duurzame aanpak?

Welke stappen kan en zal de Raad zetten om de aanpak van de Wereldbank en het IMF, in het bijzonder in dit Hondurese geval, in een meer duurzame richting om te buigen?

Antwoord*(27 maart 1992)*

De Raad is niet omstandig ingelicht over het door het geachte Parlementslid genoemde project betreffende de bossen van Honduras. Voorts ligt het niet op de weg van de Raad commentaar te geven op aanbevelingen van de instellingen van Bretton Woods.

Bovendien zijn de Europese Gemeenschappen geen lid van de instellingen van Bretton Woods; bijgevolg zijn zij niet in staat als zodanig invloed uit te oefenen op het beleid dat deze instellingen bij de uitvoering van hun taken volgen.

Maar in ieder geval hoeft er bij het geachte Parlementslid geen twijfel over te bestaan dat de Raad vooral ernaar streeft een duurzaam beheer van deze bossen centraal te laten staan, zoals moge blijken uit de talrijke verbintenissen tot bescherming van de bossen die reeds door de Europese Gemeenschappen werden aangegaan ⁽¹⁾ en die nog eens werden bevestigd in de conclusies van de Raad Milieu van 12 december 1991 betreffende „de richtsnoeren voor de Gemeenschap voor Unced 1992”.

De Gemeenschap en haar Lid-Staten leggen er voorts in het daartoe geëigende internationale verband en met name in het kader van Unced 1992 de nadruk op dat „duurzame ontwikkeling voor alle landen van belang is, wat ook hun huidige economische toestand is” en zij verbinden zich ertoe „de opstelling en aanneming door de Unced van een verklaring over het beheer, het behoud en de duurzame ontwikkeling van de bossen, als een basis

voor een internationaal, juridisch bindend verdrag te bevorderen”.

⁽¹⁾ Het geachte Parlementslid gelieve wat dit punt betreft kennis te nemen van de antwoorden die de Raad heeft gegeven op de vragen nr. 2311/91 van de heer Raffarin en nr. 2525/91 van de heer Arbeloa Muru.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3192/91**van de heer Sotiris Kostopoulos (S)****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(24 januari 1992)**(92/C 112/109)**Betreft: Invoering van de principes van het Sociaal Handvest*

Het in 1989 goedgekeurde Sociaal Handvest is een fundamenteel onderdeel van de interne markt. Is het bijgevolg niet noodzakelijk dat de Raad besluit tot de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het door de Commissie uitgewerkte programma voor de invoering van de principes van het Sociaal Handvest, waarmee de convergentie van de nationale beleidsvormen op het gebied van de sociale bescherming wordt beoogd?

Antwoord*(27 maart 1992)*

De Raad werkt systematisch voort aan de uitvoering van het door de geachte Afgevaardigde genoemde actieprogramma van de Commissie.

Het voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming is overigens in behandeling bij de bevoegde groep van de Raad, die in een volgende zitting een besluit over het voorstel zal nemen nadat het advies van het Europese Parlement is ingekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3246/91**van de heer José Lafuente López (PPE)****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(28 januari 1992)**(92/C 112/110)**Betreft: Omstandigheden van de opvang van illegale buitenlanders*

De bepalingen van de Gemeenschap met betrekking tot groepen burgers die niet afkomstig zijn uit de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, maar zich wel op het grondgebied van deze landen bevinden, werpen onder andere de kwestie op van de aard van de instelling waarin deze buitenlanders, die het land uitgewezen worden

omdat ze zich onrechtmatig op het grondgebied van de Gemeenschap bevinden, moeten worden ondergebracht.

Aangezien het in bepaalde Lid-Staten steeds vaker voorkomt dat deze opvang in een soort strafinrichtingen plaatsvindt, totdat wordt overgegaan tot de uitzetting uit de Gemeenschap, moeten we bedenken dat bepalingen hierover vaststellen dat vrijheidsberoving om deze reden niet zo lamentabel mag zijn en dat daarom de opvang in gevangnissen en cellen moet worden uitgesloten.

Is de Raad van mening dat zij, om ervoor te zorgen dat de betreffende overheden van de Gemeenschap voorgoed het probleem op de juiste manier aanpakken, zich er duidelijk voor moet uitspreken dat de buitenlanders die uitgewezen zullen worden, totdat die uitwijzing plaatsvindt, niet in instellingen van strafrechtelijke aard moeten worden opgevangen, zonder daarbij in te gaan op het feit dat geen ruimten bestaan voor dergelijke opvang?

Antwoord

(31 maart 1992)

Het vaststellen van de voorwaarden waaronder onderdanen van derde landen, die zich onrechtmatig op het grondgebied van de Lid-Staten bevinden, gedetineerd worden, behoort tot de bevoegdheid van de autoriteiten van die Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3256/91

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 januari 1992)

(92/C 112/111)

Betreft: Bescherming van de consumenten tegen olijfolie van minderwaardige kwaliteit

Sluit de Raad van ministers zich aan bij het oordeel van de consumentenorganisaties dat op zijn minst registratie van het mengen van uit de Gemeenschap afkomstige olijfolie met minderwaardige olie onverwijld verplicht moet worden gesteld, met name wanneer deze minderwaardige olie uit een buiten de Gemeenschap gelegen land komt, zulks om te voorkomen dat de consument wordt misleid?

Kan de Raad mededelen wanneer hij van plan is zijn goedkeuring te hechten aan de verordening inzake de aanduiding van de herkomst van dit produkt, en tevens of hij positief staat tegenover de mogelijkheid van nummering van gestandaardiseerde partijen olijfolie?

Antwoord

(31 maart 1992)

De Raad is voorstander van maatregelen om de consumenten te beschermen met adequate informatie over de

kwaliteit van produkten. Hij is dan ook bereid Commissievoorstellen in die zin welwillend te bestuderen.

Wat de sector olijfolie betreft, heeft de Raad tijdens de zitting van 10/11 februari 1992 een verordening tot wijziging van de Basisverordening nr. 136/66/EEG aangenomen, zulks om de benamingen en definities van olijfolie en oliën van afvallen van olijfolie beter te preciseren en te verduidelijken.

De Commissie heeft bij de Raad geen voorstel voor een bijzondere verordening tot bescherming van de benaming van oorsprong van olijfolie ingediend. Er zij echter aan herinnerd dat de Raad thans kadervoorstellen van de Commissie in behandeling heeft, die respectievelijk betrekking hebben op de specificiteitscertificering voor levensmiddelen en op de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen; daarover heeft het Europese Parlement in november 1991 advies uitgebracht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 17/92

van de leden Josep Pons Grau, Henri Saby, Victor Manuel Arbeloa Muru, Maartje van Putten (S), Luciano Vecchi, Giorgio Rossetti (GUE), Gerardo Fernández-Albor (PPE), Antoni Gutiérrez Díaz, Dacia Valent (GUE) en Pol Marck (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1992)

(92/C 112/112)

Betreft: Samenwerkingsraden met de Maghreb- en Masjraklanden

Gezien het buitengewone belang dat de Europese Gemeenschap hecht aan de bevordering en naleving van de mensenrechten en aan de democratisering van de samenleving in ontwikkelingslanden, zoals vastgelegd in het Commissiedocument (SEC(91) 61),

gezien het onderzoek van het Europees Parlement volgens de instemmingsprocedure van de financiële protocollen met betrekking tot de landen van de Maghreb en de Masjrak,

1. Is de Raad niet van mening dat in het kader van de samenwerkingsakkoorden met de landen van de Maghreb en de Masjrak een nieuwe rol gegeven moet worden aan een instrument waarin wordt voorzien door die akkoorden, namelijk de samenwerkingsraad, maar waarvan in het geval van Syrië en Jordanië geen gebruik wordt gemaakt?
2. Is de Raad niet van mening dat ten minste één keer per jaar een bijeenkomst van deze samenwerkingsraden dient plaats te vinden ten einde de uitvoering van de samenwerking te evalueren wat betreft de economische maar ook de politieke aspecten, hetgeen tegelijkertijd de mogelijkheid zou bieden tot een regelmatige verdieping van deze samenwerking en tot een

voorlopige opschorting van de financiële protocollen bij negatieve ontwikkelingen, in het bijzonder op het vlak van de naleving van de mensenrechten?

Antwoord
(31 maart 1992)

De Raad verwijst de geachte Afgevaardigde naar het antwoord van de Raad op de schriftelijke vragen nr. 237/92 en nr. 242/92 en het antwoord dat de Voorzitter van de Raad op 12 februari 1992 heeft gegeven op mondelinge vraag H-54/92 van mevrouw Belo.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 136/92
van de heer Juan de la Cámara Martínez (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(7 februari 1992)
(92/C 112/113)

Betreft: Europees instituut ter bestrijding van de woestijnvorming

Acht de Raad het niet noodzakelijk zich te bezinnen over de mogelijkheid om een Europees instituut ter bestrijding van de woestijnvorming op te richten waardoor een doelmatig beschermingsbeleid in de landen van het zuiden van de Gemeenschap die zijn blootgesteld aan een voortschrijdende woestijnvorming en erosie, wordt waarborgd?

Antwoord
(31 maart 1992)

1. Zoals de Raad reeds had benadrukt in zijn antwoord op een eerdere vraag (nr. 453/90) van de geachte Afgevaardigde, is hij zich terdege ervan bewust dat bestrijding van de woestijnvorming een noodzaak is.

De Raad heeft dat bij voorbeeld nog kort geleden bevestigd in zijn conclusies van 12 december 1991 betreffende richtsnoeren voor de Gemeenschap voor de Conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling, die in juni 1992 te Rio wordt gehouden.

2. Op communautair vlak blijft de Raad in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ernaar streven de eisen van het milieu in de landbouwactiviteiten te integreren, met name door erop toe te zien dat de fundamentele evenwichten aangaande bodem, waterstelsel, klimaat, flora en fauna behouden blijven.

Wat meer in het bijzonder het Middellandse-Zeegebied betreft, heeft de Raad in Verordening (EEG) nr. 563/91 betreffende de MEDSPA-actie (¹) een mogelijkheid gecreeerd voor financiële steun van de Gemeenschap aan bepaalde prioritaire maatregelen, in het bijzonder maatre-

gelen ter bescherming van bodem die bedreigd wordt of aangetast is door branden of woestijnvorming en bescherming van de bodem tegen kusterosie.

3. Aangaande de oprichting van een Europees instituut ter bestrijding van de woestijnvorming, zoals de geachte Afgevaardigde in zijn vraag suggereert, heeft de Raad geen specifieke voorstellen van de Commissie ontvangen.

(¹) PB nr. L 63 van 9. 3. 1991, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 140/92
van de heer Juan de la Cámara Martínez (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(7 februari 1992)
(92/C 112/114)

Betreft: Steun aan het milieubeleid voor het behoud van de vochtgebieden in de Gemeenschap

Wat denkt de Raad te doen om te komen tot een ondersteuning van het milieubeleid ten behoeve van de op het grondgebied van de Gemeenschap bestaande vochtgebieden? Hoe denkt hij het rationeel en verantwoord gebruik van deze gebieden te reguleren en de voor een dergelijk beleid mogelijke steun te verlenen?

Antwoord
(31 maart 1992)

De geachte Afgevaardigde wordt verzocht kennis te nemen van punt 2 van het antwoord van de Raad op schriftelijke vraag nr. 112/92.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 172/92
van de leden Lelio Lagorio, Maria Magnani Noya en Vincenzo Mattina (S)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen
(10 februari 1992)
(92/C 112/115)

Betreft: Het neerhalen van een EG-helikopter in Joegoslavië

Op 7 januari werd in Kroatië een Italiaanse helikopter met EG-herkenningsteken neergehaald door een gevechtsvliegtuig van het federale Joegoslavische leger. Gezien het tijdstip en de plaats van deze aanval kan onmogelijk worden aangenomen dat het om een tragische vergissing ging.

Wij vragen de Europese Politieke Samenwerking

1. welke maatregelen de Europese Gemeenschap denkt te nemen tegen de zittende politieke autoriteiten in Belgrado;
2. of de Gemeenschap voornemens is de Lid-Staten voor te stellen hun ambassadeurs onmiddellijk terug te roepen uit Belgrado;
3. of de Gemeenschap niet van oordeel is dat, gezien de inmiddels overduidelijke teloorgang van de Joegoslavische Federale Republiek, moet worden overgegaan tot:
  - a) onmiddellijke erkenning van de Staten van het voormalige Joegoslavië die de onafhankelijkheid hebben uitgeroepen;
  - b) het uitoefenen van elke mogelijke druk op de autoriteiten in Belgrado opdat Servië elke federale droom laat varen en zich aan de wereld presenteert als een staatkundige eenheid die in staat is de volledige verantwoordelijkheid voor haar daden op zich te nemen?

Antwoord
(25 maart 1992)

Het neerschieten van een helikopter waarbij vijf leden van de EG-waarnemersmissie in Joegoslavië om het leven kwamen, is door de Gemeenschap en haar Lid-Staten in hun verklaring van 7 januari 1992 veroordeeld. Zij verzochten tevens om een grondig onderzoek van de omstandigheden die tot dit ernstige incident hebben geleid, om de verantwoordelijkheid volledig te kunnen vaststellen. Daartoe werd het Hoofd van de waarnemersmissie opgedragen om onmiddellijk een tripartite onderzoekcommissie in te stellen, terwijl de vertegenwoordiger van het Voorzitterschap in Belgrado instructies kreeg om contact op te nemen met de plaatselijke autoriteiten ten einde zich te verzekeren van hun volledige medewerking aan bovengenoemd onderzoek. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben ook herinnerd aan de verbintenissen van alle bij de huidige crisis betrokken partijen om de veiligheid van alle leden van de waarnemersmissie te waarborgen en een dringend beroep op hen gedaan zich te onthouden van enige handeling die nadelig zou kunnen zijn voor het huidige staakt-het-vuren, dat van essentieel belang is bij het streven naar een vreedzame oplossing door onderhandelingen. Na het incident heeft het Hoofd van de waarnemersmissie besloten de activiteiten van de waarnemers te land tijdelijk te staken. De Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben niet besloten hun ambassadeurs collectief uit Belgrado terug te roepen.

Het EG-waarnemersmissie-onderzoek is nog gaande. Naar aanleiding van berichten in de pers over de bevindingen van een afzonderlijke federale onderzoekcommissie die door de autoriteiten in Belgrado is ingesteld, waarin wordt beweerd dat de helikopters van de EG-waarnemersmissie niet over de vereiste toestemming

beschikten om de route te volgen die zij volgden tijdens het incident, en ook niet over de passende EG-markeringen beschikten, heeft de ambassadeur van het Voorzitterschap verzocht om zo spoedig mogelijk een exemplaar van het verslag beschikbaar te stellen. De EG-waarnemersmissie zal op deze bevindingen commentaar geven zodra haar eigen onderzoek is voltooid.

In hun verklaring van 16 december 1991 kwamen de ministers overeen de onafhankelijkheid van alle Joegoslavische Republieken die aan de in die verklaring genoemde voorwaarden voldoen, te erkennen. Overeenkomstig deze verklaring en in het licht van het advies van de Arbitragecommissie besloten de Gemeenschap en haar Lid-Staten op 15 januari 1992 om overeenkomstig deze bepalingen en hun respectieve procedures over te gaan tot erkenning van Slovenië en Kroatië. Wat de andere twee Republieken betreft die de wens hebben uitgesproken onafhankelijk te worden, moeten er nog belangrijke kwesties worden behandeld voordat een soortgelijke stap door de Gemeenschap en haar Lid-Staten gezet kan worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 182/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(10 februari 1992)

(92/C 112/116)

Betreft: Mensenrechten in Saoedi-Arabië

Het internationale comité voor steun aan Mohammed Al Fasi heeft onlangs via een paginagrote oproep in de International Herald Tribune om diens vrijlating uit de Saoedische gevangenis verzocht. Mohammed Al Fasi is gevangen genomen omdat hij heeft verzocht om democratische hervormingen in Saoedi-Arabië en heeft geholpen bij het zenden van voedselpakketten naar de kinderen in Irak.

Kunnen de ministers, in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, mededelen of de Gemeenschap, in navolging van tientallen belangrijke personen van over de hele wereld, voornemens is om er bij de Saoedische autoriteiten op aan te dringen de mensenrechten te eerbiedigen om Mohammed Al Fasi vrij te laten?

Antwoord
(25 maart 1992)

Het specifieke geval dat door de geachte Afgevaardigde wordt genoemd, is niet besproken in het kader van de EPS. Niettemin zijn de Arabische autoriteiten zich ten volle bewust van het belang dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten hechten aan eerbiediging van de mensenrechten, inclusief de vrijheid van meningsuiting. De Gemeen-

schap en haar Lid-Staten hebben er herhaaldelijk op gewezen dat de bescherming van de mensenrechten terecht voorwerp van zorg is van de gehele internationale gemeenschap en van de Staten afzonderlijk, en dat eerbiediging van de mensenrechten een belangrijke rol zal blijven spelen in hun betrekkingen met derde landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 215/92

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(13 februari 1992)

(92/C 112/117)

Betreft: Europees net voor de uitwisseling van gezondheidsgegevens in verband met drugverslaving

In zijn resolutie van 16 mei 1989 kondigt de Raad de totstandbrenging aan van een Europees net voor de uitwisseling van gezondheidsgegevens in verband met drugverslaving⁽¹⁾. Kan de Raad mededelen of dit net functioneert en hoe het staat met de samenwerking tussen de Lid-Staten op dit gebied?

(¹) PB nr. C 185 van 22. 7. 1989, blz. 1.

Antwoord

(31 maart 1992)

1. Over de werkzaamheden die de Lid-Staten hebben verricht om sociale en gezondheidsgegevens in verband met drugverslaving op nationaal vlak te verzamelen, te verwerken en te verspreiden, handelt een eerste periodiek verslag van de Commissie over de nationale programma's voor het terugdringen van de vraag naar drugs in de Europese Gemeenschap⁽¹⁾. De geachte Afgevaardigde kan daarin alle hem dienstige gegevens vinden.

2. Voorts heeft de Commissie — ten gevolge op de resolutie van de Raad van 16 mei 1989 en van de conclusies van de Europese Raad van 28 en 29 juni 1991 — op 3 december 1991 bij de Raad een voorstel voor een verordening ingediend tot oprichting van een Europese drugswaarnemingspost en van een Europees netwerk voor informatie over drugs en drugverslaving (Reitox)⁽²⁾.

Dit verordeningvoorstel is momenteel bij de Raadsinstanties in behandeling.

(¹) Doc. COM(90) 527 def.

(²) Doc. COM(91) 463 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 219/92
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 februari 1992)
(92/C 112/118)

Betreft: Door de Raad en de Lid-Staten getroffen maatregelen inzake het terugdringen van de vraag naar illegale verdovende middelen

In de conclusies van de Raad van 3 december 1990 betreffende het terugdringen van de vraag naar verdovende middelen en psychotrope stoffen⁽¹⁾ verbinden de Lid-Staten zich ertoe de initiatieven die gericht zijn op preventie, behandeling, sociale reïntegratie en opleiding uit te breiden, en op gezette tijden een verslag op te stellen over het beleid inzake het terugdringen van de vraag. Kan de Raad mededelen hoe het staat met de uitvoering van deze maatregelen?

(¹) PB nr. C 329 van 31. 12. 1990, blz. 20.

Antwoord

(31 maart 1992)

1. Sedert de aanneming van de conclusies van 3 december 1990 betreffende het terugdringen van de vraag naar verdovende middelen en psychotrope stoffen, heeft de Raad nog geen nieuw periodiek verslag ontvangen inzake de maatregelen tot terugdringing van de vraag naar drugs in de Europese Gemeenschap.

2. Het is overigens de bedoeling dat het verslag dat aan de Raad wordt toegezonden ter zelfder tijd, ter informatie, ook aan het Europese Parlement wordt toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 241/92
van de leden Patrick Cooney, Siegbert Alber, Karla Peijs,
Bryan Cassidy, Bouke Beumer, Petrus Cornelissen en
John Cushnahan (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 februari 1992)
(92/C 112/119)

Betreft: Lidmaatschap van de GATT — Taiwan

Als belangrijke handelspartner heeft Taiwan (Chinese Republiek op Taiwan) in januari 1990 een aanvraag tot lidmaatschap van de GATT ingediend.

1. Hoe heeft de Raad, in het licht van de omvang van de Taiwanese investeringen in Azië en het Taiwanese investeringsprogramma in de Europese Gemeenschap, en gelet op het feit dat de reglementen van de GATT het mogelijk maken dat afgevaardigden van niet-soe-

vereine „territoria” een zetel krijgen toegewezen, het vraagstuk van de ondersteuning van de Taiwanese aanvraag tot lidmaatschap van de GATT behandeld?

2. Is de Raad bereid de Taiwanese aanvraag tot lidmaatschap te steunen en is hij bovendien bereid om de instelling van een werkgroep binnen de GATT te bepleiten om zonder verder uitstel deze aanvraag te behandelen?

Antwoord

(31 maart 1992)

De Raad erkent het economische belang van Taiwan voor het handelsverkeer en de investeringen van de Gemeenschap. De Raad buigt zich thans over de diverse problemen in verband met de door dit territorium ingediende aanvraag tot lidmaatschap van de GATT.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 274/92

van de heer Alexander Langer (V)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(24 februari 1992)

(92/C 112/120)

Betreft: Antisemitische uitlatingen van de Kroatische president Tudjman

Uit de pers vernemen wij dat in 1990 in Zagreb (Kroatië) een boek, getiteld „Bespuca Povijesne Zbiljnosti” (De verwarring van de historische waarheid), is gepubliceerd waarvan de auteur Franjo Tudjman, president van de Republiek Kroatië, zou blijken te zijn. Dit boek zou zeer erge en ongelooflijke beweringen bevatten met betrekking tot de Holocaust van de Joden door de nazi's (waarbij hun verantwoordelijkheden en de omvang van de misdaad zelf zouden worden gerelativeerd); verder zou de medewerking van de Kroaten aan deze uitroeiing nagenoeg volledig worden ontkend en de verantwoordelijkheid op de slachtoffers worden afgeschoven.

Hoewel dit boek, naar het schijnt, uit de handel is genomen, blijft er toch het feit dat de president van een pas onafhankelijk geworden Staat, waarvan het bestaan in zo aanzienlijke mate afhangt van de erkenning door de Europese Gemeenschap, zich doet opmerken door oordelen en houdingen die zonder enige twijfel in het „nieuwe Europa”, dat met zoveel moeite tot stand wordt gebracht, een ernstig gevaar vormen.

Hoe beoordelen de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen, deze feiten en welke stappen denken zij te ondernemen

om de president en de Regering van Kroatië ondubbelzinnig en op doeltreffende wijze te doen begrijpen dat de Gemeenschap moeilijk vertrouwen kan hebben in iemand die zich door dergelijke uitlatingen onderscheidt?

Antwoord

(25 maart 1992)

Publikaties die de opvattingen waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst, voorstaan, verdienen niet anders dan minachting. Het ondubbelzinnige standpunt van de Gemeenschap en haar Lid-Staten in dezen komt eens te meer duidelijk naar voren in de verklaring tegen racisme en vreemdelingenhaat, die tijdens de Europese Raad van 9 en 10 december 1991 in Maastricht is aangenomen.

In de verklaring betreffende Joegoslavië van 16 december 1991 wordt er voorts duidelijk op gewezen dat het beginsel van eerbiediging van de mensenrechten en de menselijke waardigheid, dat sinds jaar en dag de hoeksteen vormt van de betrekkingen van de Gemeenschap en haar Lid-Staten met derde landen, ook geldt voor Kroatië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 291/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(24 februari 1992)

(92/C 112/121)

Betreft: Emigratie van de Pontische Grieken

In veel republieken van de voormalige Sowjetunie wordt de situatie voortdurend slechter.

Kunnen de EPS-ministers meedelen, overwegende dat aldaar vele duizenden Pontische (Zwarte Zee-)Grieken leven, of zij stappen kunnen ondernemen opdat de emigratie van deze mensen, met hun bezittingen, zoals tevoren mogelijk is?

Antwoord

(25 maart 1992)

De geachte Afgevaardigde zal zich het antwoord herinneren op zijn mondelinge vraag H-32/92, waarin werd geconcludeerd dat er geen twijfel aan kan bestaan dat het beginsel van eerbiediging van de mensenrechten en de menselijke waardigheid, dat sinds jaar en dag de hoeksteen vormt van de betrekkingen van de Gemeenschap en haar Lid-Staten met derde landen, ook in de toekomst zal gelden.